

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

57 tomas

2014 m. gruodžio 5 d.

Turinys

I *Teisėkūros procedūra priimami aktai*

DIREKTYVOS

- ★ 2014 m. lapkričio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/104/ES dėl tam tikrų taisyklių, kuriomis reglamentuojami pagal nacionalinę teisę nagrinėjami ieškiniai dėl žalos, patirtos dėl valstybių narių ir Europos Sąjungos konkurencijos teisės nuostatų pažeidimo, atlyginimo ⁽¹⁾ 1

II *Ne teisėkūros procedūra priimami aktai*

REGLAMENTAI

- ★ 2014 m. gruodžio 4 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1290/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 833/2014 dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje, ir iš dalies keičiantis Reglamentą (ES) Nr. 960/2014, kuris iš dalies keičia Reglamentą (ES) Nr. 833/2014 20
- ★ 2014 m. liepos 16 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1291/2014 dėl medienos plokščių, kurioms taikomas EN 13986 darnusis standartas, ir natūraliosios medienos skydinių apkalų ir apkalų dailylentėmis, kurioms taikomas EN 14915 darnusis standartas, jei jos naudojamos sienoms ir luboms dengti, klasifikavimo pagal atsparumą ugniai sąlygų, neatliekant bandymų ⁽¹⁾ 25
- ★ 2014 m. liepos 17 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1292/2014 dėl tam tikros nepadengtos medinės grindų dangos, kuriai taikomas darnusis standartas EN 14342, klasifikavimo pagal degumą sąlygų, neatliekant bandymų ⁽¹⁾ 27

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

- ★ 2014 m. liepos 17 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1293/2014 dėl metalinių tinko pagrindų ir profiliuotųjų, skirtų vidiniam tinkavimui, įtrauktų į darniojo standarto EN 13658–1 taikymo sritį, metalinių tinko pagrindų ir profiliuotųjų, skirtų išoriniam tinkavimui, įtrauktų į darniojo standarto EN 13658–2 taikymo sritį, ir metalinių kampuočių ir specialiųjų profiliuotųjų, įtrauktų į darniojo standarto EN 14353 taikymo sritį, klasifikavimo pagal degumą sąlygų, neatliekant bandymų ⁽¹⁾ 29
- ★ 2014 m. gruodžio 4 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1294/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1238/95 nuostatos dėl Bendrijos augalų veislių tarnybai mokėtino paraiškos mokesčio ir ekspertizės mokesčio dydžio 30
- ★ 2014 m. gruodžio 4 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1295/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 669/2009, kuriuo įgyvendinamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 nuostatos dėl sustiprintos tam tikrų negyvūninės kilmės pašarų ir maisto produktų importo oficialios kontrolės, I priedas ⁽¹⁾ 33
- 2014 m. gruodžio 4 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1296/2014, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 41

DIREKTYVOS

- ★ 2014 m. gruodžio 4 d. Komisijos įgyvendinimo direktyva 2014/105/ES, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2003/90/EB ir 2003/91/EB, kuriomis nustatomos Tarybos direktyvų 2002/53/EB 7 straipsnio ir Tarybos direktyvos 2002/55/EB 7 straipsnio įgyvendinimo priemonės, susijusios su žemės ūkio augalų ir daržovių rūšių tam tikrų veislių būtinaisiais tikrintiniais požymiais ir būtinosiomis tikrinimo sąlygomis ⁽¹⁾ 44

SPRENDIMAI

2014/871/ES:

- ★ 2014 m. gruodžio 1 d. Tarybos sprendimas, kuriuo nustatoma pozicija, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi aštuntajame Konvencijos dėl tarpvalstybinio pramoninių avarijų poveikio Šalių konferencijos pasitarime, dėl pasiūlymo iš dalies keisti tos Konvencijos I priedą 50
- ★ 2014 m. gruodžio 4 d. Tarybos sprendimas 2014/872/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/512/BUSP dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje, ir Sprendimas 2014/659/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/512/BUSP 58

2014/873/ES:

- ★ 2014 m. gruodžio 3 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas, kuriuo panaikinamas Sprendimas 2002/249/EB dėl tam tikrų apsaugos priemonių, taikomų žmonėms vartoti skirtiems tam tikriems žuvininkystės ir akvakultūros produktams, importuojamiems iš Mianmaro (*pranešta dokumentu Nr. C(2014) 9057*) ⁽¹⁾ 61

2014/874/ES:

- ★ 2014 m. gruodžio 3 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas, kuriuo dėl taikymo laikotarpio iš dalies keičiamas Sprendimas 2008/866/EB dėl tam tikrų dvigeldžių moliuskų, skirtų žmonių maistui, importo iš Peru laikino sustabdymo skubių priemonių (*pranešta dokumentu Nr. C(2014) 9113*) ⁽¹⁾ 63

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

2014/875/ES:

- ★ 2014 m. gruodžio 4 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas dėl nuorodų į plūdriųjų laisvalaikio reikmenų, naudojamų ant vandens ir vandenyje, standartą EN 15649-2:2009 +A2:2013 ir į stacionariųjų treniruoklių standartą EN 957-6:2010+A1:2014 paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/95/EB⁽¹⁾

(1) Tekstas svarbus EEE

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/104/ES

2014 m. lapkričio 26 d.

dėl tam tikrų taisyklių, kuriomis reglamentuojami pagal nacionalinę teisę nagrinėjami ieškiniai dėl žalos, patirtos dėl valstybių narių ir Europos Sąjungos konkurencijos teisės nuostatų pažeidimo, atlyginimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 103 ir 114 straipsnius,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 101 ir 102 straipsniai yra viešosios politikos dalykas ir turėtų būti veiksmingai taikomi visoje Sąjungoje, siekiant užtikrinti, kad vidaus rinkoje nebūtų iškraipoma konkurencija;
- (2) SESV 101 ir 102 straipsnių viešąjį vykdymą užtikrina Komisija, naudodamasi įgaliojimais, kurie jai suteikti Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1/2003 ⁽³⁾. 2009 m. gruodžio 1 d. įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Europos bendrijos steigimo sutarties 81 bei 82 straipsniai tapo SESV 101 bei 102 straipsniais, ir jie iš esmės išlieka identiški. Viešąjį vykdymą taip pat užtikrina nacionalinės konkurencijos institucijos, kurios gali priimti Reglamento (EB) Nr. 1/2003 5 straipsnyje išvardytus sprendimus. Pagal tą reglamentą valstybės narės turėtų turėti galimybę paskirti administracines ir teismines institucijas, kurios kaip viešąjį vykdymą užtikrinančios institucijos taikytų SESV 101 bei 102 straipsnius ir atliktų įvairias funkcijas, tuo reglamentu pavestas konkurencijos institucijoms;
- (3) SESV 101 ir 102 straipsniai turi tiesioginį poveikį asmenų tarpusavio santykiams ir atitinkamiems asmenims sukuria teises ir pareigas, kurių vykdymą turi užtikrinti nacionaliniai teismai. Todėl nacionalinių teismų vaidmuo taikant konkurencijos taisykles (privatusis vykdymo užtikrinimas) taip pat yra labai svarbus. Spręsdami privačių asmenų ginčus, jie gina Sąjungos teisėje apibrėžtas subjektyvias teises, pavyzdžiui, priteisdami atlyginti žalą nukentėjusiesiems dėl pažeidimų. Kad SESV 101 ir 102 straipsniai būtų visiškai veiksmingi, visų pirma, kad būtų praktiškai įgyvendinami juose nustatyti draudimai, būtina užtikrinti, kad kiekvienas – nesvarbu, ar tai asmuo

⁽¹⁾ OL C 67, 2014 3 6, p. 83.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. lapkričio 10 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003 1 4, p. 1).

(įskaitant vartotojus ir įmones), ar viešojo valdžios institucija – turėtų galimybę nacionaliniams teismams pateikti ieškinį dėl žalos, kuri buvo padaryta dėl tų nuostatų pažeidimo, atlyginimo. Sąjungos teisėje numatyta teisė gauti kompensaciją taip pat taikoma, jei SESV 101 ir 102 straipsnius pažeidžia valstybinės įmonės ir įmonės, kurioms valstybės narės yra suteikios specialias arba išimtinės teises, kaip apibrėžta SESV 106 straipsnyje;

- (4) kad būtų įgyvendinta Sąjungos teisėje numatyta teisė gauti kompensaciją už žalą dėl Sąjungos ir nacionalinės konkurencijos teisės pažeidimo, reikia, kad kiekvienoje valstybėje būtų nustatytos procesinės taisyklės, kuriomis užtikrinamas veiksmingas naudojimas ta teise. Veiksmingų procesinių teisių gynimo priemonių poreikis atsiranda ir dėl teisės į veiksmingą teisminę apsaugą, nustatytos Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 19 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio pirmoje dalyje. Valstybės narės turėtų užtikrinti veiksmingą teisinę apsaugą tose srityse, kurioms taikoma Sąjungos teisė;
- (5) ieškiniai dėl žalos atlyginimo sudaro tik vieną veiksmingos su konkurencijos teisės pažeidimais susijusio privatačiojo vykdymo užtikrinimo sistemos dalį, o juos papildo alternatyvūs žalos atlyginimo būdai, pavyzdžiui, ginčų sprendimas neteisminiais būdais ir viešojo vykdymo užtikrinimo sprendimai, kuriais šalims sudaroma paskata atlyginti žalą.
- (6) kad būtų užtikrintas veiksmingas privatusis ieškinių pagal civilinę teisę vykdymas ir veiksmingas konkurencijos institucijų atliekamas viešasis vykdymo užtikrinimas, reikalinga abiejų šių priemonių sąveika, kad būtų pasiektas kuo didesnis konkurencijos taisyklių veiksmingumas. Būtina nuosekliai reglamentuoti tų abiejų formų vykdymo užtikrinimo koordinavimą, pavyzdžiui, teisės susipažinti su konkurencijos institucijų turimais dokumentais tvarką. Užtikrinus tokį koordinavimą Sąjungos lygmeniu, taip pat bus išvengta taikytinų taisyklių skirtingumo, kuris galėtų kelti pavojų tinkamam vidaus rinkos veikimui;
- (7) pagal SESV 26 straipsnio 2 dalį vidaus rinką sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje užtikrinamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas. Valstybių narių taisyklės, kuriomis reglamentuojami ieškiniai dėl žalos, patirtos dėl Sąjungos arba nacionalinės konkurencijos teisės pažeidimo, atlyginimo, labai skiriasi. Dėl tų skirtumų atsiranda netikrumas dėl sąlygų, kuriomis nukentėjusios šalys gali pasinaudoti iš SESV kylančia teise gauti kompensaciją, taip pat daromas poveikis tikrajam tokios teisės veiksmingumui. Kadangi nukentėjusios šalys dažnai renka si reikalauti atlyginti žalą savo įsisteigimo valstybėje narėje, dėl nacionalinių taisyklių skirtumų ieškinių dėl žalos atlyginimo sąlygos yra nevienodos ir todėl gali būti daromas poveikis konkurencijai tose rinkose, kuriose veikia tiek tos nukentėjusios šalys, tiek pažeidimą padariusios įmonės;
- (8) įvairiose valstybėse narėse įsteigtoms ir veikiančioms įmonėms taikomos skirtingos procesinės taisyklės, nuo kurių labai priklauso, kokio masto atsakomybė už konkurencijos teisės pažeidimą šioms įmonėms gali tekti. Dėl tokio nevienodo Sąjungos teisėje numatytos teisės gauti kompensaciją vykdymo užtikrinimo ne tik kai kurios SESV 101 arba 102 straipsnį pažeidusios įmonės gali įgyti konkurencinį pranašumą, bet taip pat gali sumažėti paskatų naudotis įsisteigimo ir prekių tiekimo ar paslaugų teikimo teisėmis tose valstybėse narėse, kuriose teisės gauti kompensaciją vykdymas užtikrinamas veiksmingiau. Kadangi valstybėse narėse taikomos atsakomybės tvarkos skirtumai gali turėti neigiamos įtakos tiek konkurencijai, tiek tinkamam vidaus rinkos veikimui, šią direktyvą tikslinga grįžti dvejopu teisiniu pagrindu, t. y. SESV 103 ir 114 straipsniais;
- (9) atsižvelgiant į tai, kad didelio masto konkurencijos teisės pažeidimai dažnai turi tarpvalstybinių aspektų, būtina užtikrinti vienodesnes sąlygas vidaus rinkoje veikiančioms įmonėms ir pagerinti sąlygas vartotojams naudotis vidaus rinkoje jiems priklausančiomis teisėmis. Tikslinga padidinti teisinį tikrumą ir sumažinti skirtumus tarp valstybių narių nacionalinių taisyklių, kuriomis reglamentuojami ieškiniai dėl žalos, patirtos dėl Sąjungos konkurencijos teisės ir nacionalinės konkurencijos teisės, kai pastaroji taikoma paraleliai su Sąjungos konkurencijos teise, pažeidimų, atlyginimo. Derinant tas taisykles bus padedama užkirsti kelią dar didesniems valstybių narių taisyklių, kuriomis reglamentuojami ieškiniai dėl žalos atlyginimo konkurencijos bylose, skirtumams;
- (10) Reglamento (EB) Nr. 1/2003 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „valstybių narių konkurencijos institucijos ar nacionaliniai teismai, taikydami nacionalinius konkurencijos įstatymus susitarimams, įmonių asociacijų sprendimams ar suderintiems veiksams tokia prasme, kaip apibrėžta [SESV 101 straipsnio 1 dalyje], jei jie gali paveikti prekybą tarp valstybių narių tokia prasme, kaip apibrėžta minėtoje straipsnio dalyje, tokiems susitarimams, sprendimams ar suderintiems veiksams taiko ir [SESV 101 straipsnį]. Valstybių narių konkurencijos institucijos ar nacionaliniai teismai, taikydami nacionalinius konkurencijos įstatymus bet kuriam [SESV 102 straipsniu] draudžiamam piktnaudžiavimui, taiko ir [SESV 102 straipsnį].“ Kad vidaus rinka veiktų tinkamai, kad būtų pasiektas didesnis teisinis tikrumas ir kad įmonėms bei vartotojams būtų sudarytos vienodesnės sąlygos, tikslinga į direktyvos taikymo sritį įtraukti ir ieškinius dėl žalos atlyginimo, grindžiamus nacionalinės konkurencijos teisės, kai ji taikoma remiantis Reglamento (EB) Nr. 1/2003 3 straipsnio 1 dalimi, pažeidimu. Priešingu atveju, taikant skirtingas taisykles dėl civilinės atsakomybės už SESV 101 ar 102 straipsnių pažeidimus ir už taisyklių, nustatytų nacionalinėje konkurencijos teisėje, kuri turi būti taikoma tose pačiose bylose lygiagrečiai Sąjungos konkurencijos

teisei, pažeidimus, būtų daromas neigiamas poveikis ieškovų padėčiai toje pačioje byloje bei jų ieškinių apimčiai ir būtų trukdoma tinkamam vidaus rinkos veikimui. Šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis ieškiniams dėl žalos, patirtos dėl nacionalinės konkurencijos teisės pažeidimų, kurie nedaro poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai, kaip apibrėžta SESV 101 ar 102 straipsniuose, atlyginimo;

- (11) jei nėra atitinkamų Sąjungos teisės nuostatų, ieškiniai dėl žalos atlyginimo reglamentuojami valstybių narių nacionalinėmis taisyklėmis ir procedūromis. Remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismas) praktika, bet kuris asmuo gali reikalauti kompensacijos už patirtą žalą, jei tarp tos žalos ir konkurencijos teisės pažeidimo yra priežastinis ryšys. Visos nacionalinės taisyklės, kuriomis reglamentuojama teisė gauti kompensaciją už žalą, patirtą dėl SESV 101 arba 102 straipsnio pažeidimo, įskaitant taisykles, susijusias su į šią direktyvą neįtrauktais aspektais (pavyzdžiui, pažeidimo ir žalos priežastinio ryšio sąvoka), turi atitikti veiksmingumo ir lygiavertiškumo principus. Tai reiškia, kad taisyklės neturėtų būti suformuluotos arba taikomos taip, kad būtų pernelyg sunku arba praktiškai neįmanoma naudotis SESV užtikrinta teise gauti kompensaciją, arba būti nepalankesnės negu taisyklių, taikomų panašioms ieškiniams pagal nacionalinę teisę, atveju. Jeigu valstybių narių nacionalinėje teisėje numatyta kitų sąlygų kompensacijai gauti, tokių kaip atsakomybės priskiriamumas, adekvatumas ar kaltumas, joms turėtų būti leidžiama toliau taikyti tokias sąlygas, jei jos neprieštarauja Teisingumo Teismo praktikai, veiksmingumo bei ekvivalentiškumo principams ir šiai direktyvai;
- (12) šia direktyva dar kartą patvirtinamos *acquis communautaire* nuostatos dėl Sąjungos teisės gauti kompensaciją už žalą, patirtą dėl Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimo, visų pirma nuostatos, susijusios su teise teikti ieškinį ir žalos apibrėžtimi, kaip nurodyta Teisingumo Teismo praktikoje, ir neužkertamas kelias tolesnei šio *acquis* raidai. Bet kuris asmuo, patyręs žalą dėl tokio pažeidimo, gali reikalauti kompensacijos už faktinius nuostolius (*damnum emergens*), už negautas pajamas (prarastą pelną arba *lucrum cessans*) ir palūkanų, nepriklausomai nuo to, ar nacionalinėje teisėje tos kategorijos apibrėžiamos atskirai ar kartu. Palūkanų mokėjimas yra esminis kompensacijos elementas, kad patirta žala būtų atlyginta atsižvelgiant į praėjusį laiką, ir jos turėtų būti mokėtinos už laikotarpį nuo žalos padarymo iki kompensacijos sumokėjimo, nedarant poveikio tokių palūkanų apibrėžimui (kompensacinės palūkanos ar delspinigiai) pagal nacionalinę teisę ir tam, ar į praėjusį laiką atsižvelgiama kaip į atskirą kategoriją (palūkanos), ar kaip į faktinių nuostolių ar prarasto pelno sudedamąją dalį. Valstybės narės turi nustatyti tuo tikslu taikytinas taisykles;
- (13) teisė į kompensaciją pripažįstama visiems fiziniams arba juridiniams asmenims (vartotojams, įmonėms ir viešosioms valdžios institucijoms), nepriklausomai nuo to, ar esama tiesioginių sutartinių santykių su pažeidimą padariusia įmone ir ar konkurencijos institucija yra anksčiau nustačiusi pažeidimą. Šia direktyva neturėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų kolektyvinio teisių gynimo mechanizmus, skirtus SESV 101 ir 102 straipsnių vykdymui užtikrinti. Nedarant poveikio kompensavimui už galimybių praradimą, visiškas kompensavimas pagal šią direktyvą neturėtų lemti kompensacijos permokos, pavyzdžiui, dėl baudinių nuostolių, daugkartinės žalos ar kitų nuostolių;
- (14) nagrinėjant ieškinius dėl žalos, patirtos dėl Sąjungos arba nacionalinės konkurencijos teisės pažeidimų, atlyginimo, paprastai reikia atlikti sudėtingą faktinę ir ekonominę analizę. Įrodymus, reikalingus reikalavimui atlyginti žalą pagrįsti, dažnai turi vien tik priešinga ginčo šalis arba trečiosios šalys, o ieškovui jie nėra pakankamai žinomi arba prieinami. Tokiomis aplinkybėmis griežti teisiniai reikalavimai ieškovams išsamiai pateikti visus jų bylos faktus ieškinių nagrinėjimo pradžioje ir pateikti tiksliai įvardintus patvirtinamuosius įrodymus gali nepagrįstai trukdyti veiksmingai pasinaudoti SESV užtikrinta teise gauti kompensaciją;
- (15) teikiant ieškinius dėl žalos, patirtos dėl Sąjungos arba nacionalinės konkurencijos teisės pažeidimo, atlyginimo, svarbus vaidmuo tenka įrodymams. Tačiau, kadangi konkurencijos teisės pažeidimų byloms būdinga informacijos asimetrija, tikslinga užtikrinti, kad ieškovams būtų suteikta teisė siekti, kad būtų atskleisti su jų ieškiniu susiję įrodymai, nereikalaujant nurodyti individualių įrodymų elementų. Siekiant užtikrinti lygias bylinėjimosi galimybes, tos priemonės ieškiniuose dėl žalos atlyginimo turėtų būti prieinamos ir atsakovams, kad jie galėtų prašyti ieškovų atskleisti įrodymus. Nacionaliniai teismai taip pat turėtų galėti nurodyti, kad tokius įrodymus atskleistų trečiosios šalys, įskaitant viešąsias valdžios institucijas. Tais atvejais, kai nacionalinis teismas pageidauja nurodyti, kad įrodymus atskleistų Komisija, prašymams pateikti informaciją taikomas Sąjungos ir valstybių narių lojalus bendradarbiavimo principas, nustatytas ES sutarties 4 straipsnio 3 dalyje, ir Reglamento (EB) Nr. 1/2003 15 straipsnio 1 dalis. Jei nacionaliniai teismai nurodo viešosioms valdžios institucijoms atskleisti įrodymus, taikomi teisinio ir administracinio bendradarbiavimo pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę principai;

- (16) nacionaliniai teismai, vykdydami jų griežtą priežiūrą, ypač atskleidimo priemonių būtinumo ir proporcingumo atžvilgiu, turėtų turėti galimybę vienos iš šalių prašymu nurodyti atskleisti tiksliai įvardintus įrodymus ar įrodymų kategorijas. Remiantis proporcingumo reikalavimu, nurodymas atskleisti įrodymus gali būti duodamas tik tuomet, kai ieškovas, remdamasis pagrįstai jam prieinamais faktais, įtikina, kad jis patyrė žalą, kurią padarė atsakovas. Kai prašymu dėl atskleidimo siekiama gauti tam tikros kategorijos įrodymų, ta kategorija turėtų būti apibūdinta nurodant bendrus jos sudėtinių elementų bruožus, tokius kaip dokumentų, kuriuos prašoma atskleisti, pobūdis, dalykas ar turinys, laikotarpis, kuriuo jie buvo parengti, arba kitus kriterijus, su sąlyga, kad tos kategorijos įrodymai yra svarbūs, kaip apibrėžta šioje direktyvoje. Tokios kategorijos turėtų būti apibrėžtos kuo tiksliau ir siauriau remiantis pagrįstai prieinamais faktais;
- (17) kai teismas vienoje valstybėje narėje prašo kitos valstybės narės kompetentingo teismo surinkti įrodymus arba prašo tiesiogiai surinkti įrodymus kitoje valstybėje narėje, taikomos Tarybos reglamento (EB) Nr. 1206/2001 ⁽¹⁾ nuostatos;
- (18) nagrinėjant ieškinius dėl žalos atlyginimo iš esmės turėtų būti galima naudoti svarbius įrodymus, kuriuose yra verslo paslapčių arba kitos konfidencialios informacijos, tačiau tokią konfidencialią informaciją reikia tinkamai apsaugoti. Todėl nacionaliniai teismai turėtų disponuoti įvairiomis priemonėmis tokiai konfidencialiai informacijai apsaugoti, kad nagrinėjant bylą ji nebūtų atskleista. Tos priemonės galėtų apimti galimybę redaguoti dokumentų vietas, kuriose pateikiama neskelbtinos informacijos, rengti uždarus posėdžius, riboti asmenų, turinčių, kuriems leidžiama susipažinti su įrodymais, ratą ir nurodyti ekspertams rengti informacijos santraukas apibendrintai arba kitokia nekonfidencialia forma. Vis dėlto priemonės verslo paslaptims ir kitai konfidencialiai informacijai apsaugoti neturėtų trukdyti pasinaudoti teise gauti kompensaciją;
- (19) šia direktyva nedaromas poveikis nei valstybių narių įstatymuose numatytai galimybei teikti apeliacinius skundus dėl atskleidimo, nei tokių skundų teikimo sąlygoms;
- (20) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 ⁽²⁾ reglamentuojama galimybė visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais; jis parengtas taip, kad visuomenė turėtų kuo platesnę teisę susipažinti su tų institucijų dokumentais. Vis dėlto ta teisė turi tam tikras ribas, grindžiamas su viešaisiais ar privačiais interesais susijusiomis priežastimis. Tai reiškia, kad to reglamento 4 straipsnyje išdėstytų išimčių sistema yra pagrįsta siekimu konkrečiu atveju rasti pusiausvyrą tarp priešingų interesų, būtent, viena vertus, interesų, kuriems atitinkamų dokumentų atskleidimas būtų palankus, ir, kita vertus, tų interesų, kuriems toks atskleidimas pakenktų. Ši direktyva neturėtų daryti poveikio tokioms pagal Reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 taikomoms taisyklėms ir praktikai;
- (21) kad Komisija ir nacionalinės konkurencijos institucijos veiksmingai ir nuosekliai taikytų SESV 101 ir 102 straipsnius, reikia visoje Sąjungoje užtikrinti bendrą požiūrį į įrodymų, kurie įtraukti į konkurencijos institucijos bylą, atskleidimą. Atskleidžiant įrodymus neturėtų būti nederamai trukdoma konkurencijos institucijai veiksmingai užtikrinti konkurencijos teisės vykdymą. Ši direktyva netaikoma konkurencijos institucijų vidaus dokumentų ar susirašinėjimo su kitomis konkurencijos institucijomis atskleidimui;
- (22) siekiant užtikrinti veiksmingą teisės gauti kompensaciją apsaugą, nebūtina ieškovui atskleisti visų dokumentų, susijusių su procesu pagal SESV 101 ar 102 straipsnį, remiantis tik tuo, kad ieškovas ketina pateikti ieškinį dėl žalos atlyginimo, nes itin mažai tikėtina, kad ieškinyje dėl žalos atlyginimo turės būti grindžiamas visais įrodymais, turimais su tuo procesu susijusioje byloje;
- (23) turėtų būti atidžiai įvertintas proporcingumo reikalavimas, kai dėl įrodymų atskleidimo gali būti pakenkta konkurencijos institucijos tyrimo strategijai, nes būtų atskleista, kokie dokumentai yra byloje, arba padarytas neigiamas poveikis įmonių ir konkurencijos institucijų bendradarbiavimui. Ypatingą dėmesį reikėtų skirti „zondavimo ekspedicijai“ (t. y., konkrečiai neapibrėžtų ar itin plačiai apibrėžtų paieškų, kai ieškoma informacijos, kurios aktualumas procese dalyvaujančioms šalims mažai tikėtinas) prevencijai. Todėl neturėtų būti laikoma, kad prašymai atskleisti įrodymus yra proporcingi, kai juose prašoma bendrai atskleisti konkurencijos institucijos byloje esančius dokumentus, susijusius su tam tikra byla ar bendru dokumentų, kuriuos pateikė šalis konkrečios bylos atveju, atskleidimu. Tokie plataus pobūdžio prašymai atskleisti įrodymus taip pat būtų nesuderinami su prašančiosios šalies pareiga kuo tiksliau ir siauriau konkrečiai nurodyti įrodymus arba įrodymų kategorijas;

⁽¹⁾ 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1206/2001 dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose (OL L 174, 2001 6 27, p. 1).

⁽²⁾ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001 5 31, p. 43).

- (24) šia direktyva nedaromas poveikis teismų teisei remiantis Sąjungos ar nacionaline teise įvertinti veiksmingo viešojo konkurencijos teisės vykdymo užtikrinimo interesą, kai nurodoma atskleisti bet kokios rūšies įrodymus, išskyrus pareiškimus pagal baudų neskyrimo programą ir susitarimo pareiškimus;
- (25) bet kuriam atskleidimui turėtų būti taikoma išimtis, kai, jį suteikus, būtų nepagrįstai trukdoma konkurencijos institucijos vykdomam Sąjungos arba nacionalinės konkurencijos teisės pažeidimo tyrimui. Todėl informaciją, kurią parengė konkurencijos institucija nagrinėdama bylą siekiant užtikrinti Sąjungos arba nacionalinės konkurencijos teisės vykdymą ir kuri buvo išsiųsta to proceso šalims (pavyzdžiui, prieštaravimo pareiškimą), arba informaciją, kurią parengė to proceso šalis (pavyzdžiui, atsakymai į konkurencijos institucijos prašymus pateikti informaciją ar liudytojų pareiškimai), nagrinėjant ieškinius dėl žalos atlyginimo turėtų būti galima atskleisti tik po to, kai konkurencijos institucija baigia nagrinėti bylą, pavyzdžiui, priimdama sprendimą pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 5 straipsnį arba III skyrių, išskyrus sprendimus dėl laikinųjų priemonių;
- (26) baudų neskyrimo programos ir susitarimo procedūros yra svarbios Sąjungos konkurencijos teisės viešojo vykdymo užtikrinimo priemonės, nes jos padeda aptikti sunkiausius konkurencijos teisės pažeidimus ir efektyviai už juos persekioti bei skirti sankcijas. Be to, kadangi daug konkurencijos institucijų sprendimų kartelių bylose grindžiami prašymu neskirti baudų, o ieškiniai dėl žalos atlyginimo kartelių bylose paprastai remiasi tais sprendimais, baudų neskyrimo programos yra taip pat svarbios, kad ieškiniai dėl žalos atlyginimo kartelių bylose būtų veiksmingi. Tokiomis aplinkybėmis įmonės galėtų būti atgrasintos nuo bendradarbiavimo su konkurencijos institucijomis pagal baudų neskyrimo programą ir susitarimo procedūras, jei būtų atskleisti jų pateikti įrodymai prieš save, pavyzdžiui, pareiškimai pagal baudų neskyrimo programą ir susitarimo pareiškimai, kurie buvo pateikti tik tokio bendradarbiavimo su konkurencijos institucijomis tikslu. Dėl tokio atskleidimo bendradarbiaujančioms įmonėms arba jų vadovaujantiems darbuotojams grėstų civilinė arba baudžiamoji atsakomybė blogesnėmis sąlygomis negu pažeidimo bendrininkams, kurie nebendradarbiauja su konkurencijos institucijomis. Siekiant užtikrinti, kad įmonės toliau būtų pasirengusios savanoriškai kreiptis į konkurencijos institucijas pateikdamos pareiškimus pagal baudų neskyrimo programą arba susitarimo pareiškimus, atskleidžiant įrodymus tokiems dokumentams turėtų būti taikoma išimtis. Tokia išimtis turėtų būti taikoma pareiškimų pagal baudų neskyrimo programą ar susitarimo pareiškimų pažodinėms citatoms, kurios yra kituose dokumentuose. Tokiais įrodymų atskleidimo apribojimais neturėtų būti trukdoma konkurencijos institucijoms skelbti sprendimus pagal taikomą Sąjungos arba nacionalinę teisę. Siekiant užtikrinti, kad šia absoliučia įrodymų atskleidimo išimtimi nebūtų nedaromai kliudoma nukentėjusių šalių teisei į kompensaciją, ji turėtų būti taikoma tik tiems savanoriškiems pareiškimams pagal baudų neskyrimo programą ir susitarimo pareiškimams, kuriais pateikiami įrodymai prieš save;
- (27) šioje direktyvoje numatytais taisyklėmis dėl dokumentų, išskyrus baudų neskyrimo pareiškimus ir susitarimo pareiškimus, atskleidimo užtikrinama, kad nukentėjusiosios šalys turėtų pakankamai kitų alternatyvių priemonių susipažinti su svarbiais įrodymais, kurių reikia jų ieškiniams dėl žalos atlyginimo parengti. Nacionaliniai teismai turėtų turėti galimybę ieškovo prašymu patys susipažinti su dokumentais, kurių atveju remiamasi išimtimi, kad įsitikintų, ar jų turinys neviršija šioje direktyvoje nustatytų pareiškimų pagal baudų neskyrimo programą ir susitarimo pareiškimų apibrėžčių. Visą tų apibrėžčių ribas viršijantį turinį laikantis atitinkamų sąlygų turėtų būti galima atskleisti;
- (28) nagrinėdami ieškinius dėl žalos atlyginimo, nacionaliniai teismai turėtų turėti galimybę bet kuriuo metu nurodyti atskleisti įrodymus, egzistuojančius nepriklausomai nuo konkurencijos institucijos nagrinėjamos bylos („jau egzistuojanti informacija“);
- (29) konkurencijos institucijai atskleisti įrodymus turėtų būti nurodoma tik tuomet, kai tų įrodymų negalima pagrįstai gauti iš kitos šalies ar trečiosios šalies;
- (30) remiantis Reglamento (EB) Nr. 1/2003 15 straipsnio 3 dalimi, konkurencijos institucijos savo iniciatyva gali nacionaliniams teismams raštu pateikti pastabas dėl SESV 101 arba 102 straipsnio taikymo. Siekiant išlaikyti viešojo vykdymo užtikrinimo indėlį taikant šiuos straipsnius, konkurencijos institucijos taip pat turėtų turėti galimybę savo iniciatyva nacionaliniam teismui pateikti savo pastabas, kad būtų įvertintas institucijos byloje turimų įrodymų atskleidimo proporcingumas atsižvelgiant į tai, kokią poveikį toks atskleidimas turėtų konkurencijos teisės viešojo vykdymo užtikrinimo veiksmingumui. Valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti sistemą, pagal kurią konkurencijos institucija būtų informuojama apie prašymus atskleisti informaciją, kai asmuo, prašantis atskleisti įrodymus, arba asmuo, kurio prašoma atskleisti įrodymus, yra susijęs su tos konkurencijos institucijos atliekamu įtariamo pažeidimo tyrimu, nedarant poveikio nacionaliniams įstatymams, kuriuose numatyta *ex parte* procedūra;

- (31) bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gavęs įrodymų pasinaudodamas galimybe susipažinti su konkurencijos institucijos byla, turėtų galėti tuos įrodymus panaudoti nagrinėjant ieškinį dėl žalos atlyginimo, kurio šalimi jis yra. Toks naudojimas turėtų būti leidžiamas ir fiziniam ar juridiniam asmeniui, perėmusiam jo teises ir pareigas, įskaitant jo ieškinio perėmimą. Jei įrodymus gavo juridinis asmuo, priklausantis įmonių grupei, kuri taikant SESV 101 ir 102 straipsnius laikoma sudarančia vieną įmonę, kiti juridiniai asmenys, priklausantys tai pačiai įmonei, taip pat turėtų galėti naudoti tuos įrodymus;
- (32) vis dėlto įrodymų, gautų susipažinus su konkurencijos institucijos byla, naudojimas neturėtų nepagrįstai kliudyti konkurencijos institucijai užtikrinti veiksmingą konkurencijos teisės vykdymą. Siekiant užtikrinti, kad nebūtų pakenkta šioje direktyvoje numatytiems įrodymų atskleidimo apribojimams, įrodymų rūšių, nurodytų 24 ir 25 konstatuojamosiose dalyse, kurios gautos vien tik susipažinus su konkurencijos institucijos byla, naudojimas turėtų būti apribojamas tokiomis pat sąlygomis. Apribojimai turėtų pasireikšti pripažįstant įrodymus nepriimtinais nagrinėjant ieškinius dėl žalos atlyginimo arba užtikrinant jų apsaugą kitais būdais pagal taikytinas nacionalines taisykles, kad būtų visiškai užtikrintas tokios rūšies įrodymų naudojimo apribojimas. Be to, iš konkurencijos institucijos gauti įrodymai neturėtų tapti mainų objektu. Todėl galimybė naudoti įrodymus, surinktus vien tik susipažinus su konkurencijos institucijos byla, turėtų būti suteikiama tik fiziniams ar juridiniams asmenims, kuriems pirmiausia buvo suteikta galimybė su ja susipažinti, ir jų teisių perėmėjams. Tačiau tuo apribojimu, siekiant išvengti įrodymų mainų, netrukdoma nacionaliniams teismams nurodyti atskleisti tuos įrodymus, laikantis šioje direktyvoje nustatytų sąlygų;
- (33) pateikiant ieškinį dėl žalos atlyginimo arba konkurencijos institucijai pradėdant tyrimą gali kilti pavojus, kad atitinkami asmenys gali sunaikinti arba slėpti įrodymus, kurie būtų naudingi nukentėjusiosios šalies reikalavimui atlyginti žalą pagrįsti. Siekiant užkirsti kelią atitinkamų įrodymų sunaikinimui ir užtikrinti, kad būtų laikomasi teismo nurodymų atskleisti įrodymus, nacionaliniai teismai turėtų turėti galimybę taikyti pakankamai atgrasomas sankcijas. Teismo proceso šalims rizika, kad byloje dėl žalos atlyginimo bus padarytos nepalankios išvados, gali būti itin veiksminga sankcija, padedanti išvengti vilkinimo. Taip pat turėtų būti numatytos sankcijos už pareigos saugoti konfidencialią informaciją nesilaikymą ir piktnaudžiavimą atskleidus įrodymus gauta informacija. Be to, sankcijas turėtų būti galima taikyti, jei ieškiniuose dėl žalos atlyginimo piktnaudžiuojama informacija, gauta pasinaudojus galimybe susipažinti su konkurencijos institucijos byla;
- (34) kad Komisija ir nacionalinės konkurencijos institucijos veiksmingai ir nuosekliai taikytų SESV 101 ir 102 straipsnius, būtina visoje Sąjungoje užtikrinti bendrą požiūrį į nagrinėjant pažeidimą priimtų nacionalinių konkurencijos institucijų galutinių sprendimų poveikį tolesniems ieškiniams dėl žalos atlyginimo. Šie sprendimai priimami tik informavus Komisiją apie numatomą sprendimą arba, kai jo nėra, apie bet kurį kitą dokumentą, kuriame nurodomi siūlomi veiksmai pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 11 straipsnio 4 dalį, ir jei Komisija dar nėra perėmusi nacionalinės konkurencijos institucijos kompetencijos pradėdama procesą pagal to reglamento 11 straipsnio 6 dalį. Tuo tikslu Komisija turėtų užtikrinti nuoseklų Sąjungos konkurencijos teisės taikymą, dvišaliu pagrindu ir per Europos konkurencijos tinklą teikdama gaires nacionalinėms konkurencijos institucijoms. Siekiant didinti teisinį tikrumą, vengti nenuoseklumo taikant SESV 101 ir 102 straipsnius, didinti ieškinių dėl žalos atlyginimo veiksmingumą bei procesinį efektyvumą ir gerinti vidaus rinkos veikimą įmonių ir vartotojų atžvilgiu, nacionalinės konkurencijos institucijos ar apeliacinės instancijos teismo galutinis sprendimas, kuriuo nustatytas SESV 101 arba 102 straipsnio pažeidimas, neturėtų būti iš naujo ginčijamas vėlesniuose ieškiniuose dėl žalos atlyginimo. Todėl ieškiniuose, pareikštuose su tuo pažeidimu susijusios nacionalinės konkurencijos institucijos arba apeliacinės instancijos teismo valstybėje narėje, toks pažeidimo konstatavimas turėtų būti laikomas neginčijamai nustatytu. Tačiau pažeidimo konstatavimo poveikis turėtų apimti tik pažeidimo pobūdį ir jo apimtį materialiniu, asmenų, laiko ir teritoriniu atžvilgiu, kaip nustatė konkurencijos institucija arba apeliacinės instancijos teismas, naudodamasis savo jurisdikcija. Jei sprendimu daroma išvada, kad nacionalinės konkurencijos teisės nuostatos pažeistos, tais atvejais, kai toje pačioje byloje lygiagrečiai taikomos Sąjungos ir nacionalinė konkurencijos teisė, toks pažeidimo konstatavimas turėtų būti laikomas neginčijamai nustatytu.
- (35) tais atvejais, kai ieškinyje dėl žalos atlyginimo pareikštas valstybėje narėje, kuri nėra SESV 101 arba 102 straipsnio pažeidimą, su kuriuo yra susijęs ieškinyje, konstatavusios nacionalinės konkurencijos institucijos arba apeliacinės instancijos teismo valstybė narė, turėtų būti leidžiama tą galutiniame sprendime padarytą nacionalinės konkurencijos institucijos arba apeliacinės instancijos teismo išvadą pateikti nacionaliniam teismui bent jau kaip *prima facie* įrodymą, kad buvo padarytas konkurencijos teisės pažeidimas. Prireikus ši išvada gali būti vertinama kartu su bet kuriais kitais šalių pateiktais įrodymais. Nacionalinių konkurencijos institucijų ir apeliacinės instancijos teismų sprendimų, kuriais nustatytas konkurencijos taisyklių pažeidimas, poveikis nedaro poveikio nacionalinių teismų teisėms ir pareigoms pagal SESV 267 straipsnį;

- (36) nacionalinėmis taisyklėmis, reglamentuojančiomis senaties terminų pradžią, trukmę, sustabdymą arba nutraukimą, neturėtų būti nederamai trukdoma pareikšti ieškinius dėl žalos atlyginimo. Tai ypač svarbu, kai ieškiniai yra grindžiami konkurencijos institucijos išvada arba apeliacinės instancijos teismo išvada, kad padarytas pažeidimas. Tuo tikslu turėtų būti galima pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo ir po to, kai konkurencijos institucija baigė nagrinėti bylą, kuria siekiama užtikrinti nacionalinės ir Sąjungos konkurencijos teisės vykdymą. Senaties terminas neturėtų prasidėti, iki kol pažeidimas pasibaigs, ir anksčiau, nei ieškovas sužino arba pagrįstai galima manyti, kad ieškovas turėjo žinoti apie elgesį, kuriuo padaromas pažeidimas, faktą, kad dėl šio pažeidimo jis patyrė žalą, ir tą žalą padariusio pažeidėjo tapatybę. Valstybės narės turėtų turėti galimybę palikti galioti arba nustatyti neatnaujinamam paprastai taikomus senaties terminus, su sąlyga, kad tokių neatnaujinamų senaties terminų trukmė nesudaro praktiškai neįmanomų arba pernelyg sudėtingų sąlygų naudotis teise gauti visą kompensaciją;
- (37) kai konkurencijos taisyklės kartu pažeidžia kelios įmonės, pavyzdžiui, kartelių atvejais, tikslinga nustatyti, kad tie kartu pažeidimą padarę pažeidėjai būtų solidariai atsakingi už visą dėl pažeidimo padarytą žalą. Kartu pažeidimą padaręs pažeidėjas turėtų turėti teisę susigrąžinti savo įnašą iš kitų kartu pažeidimą padariusių pažeidėjų, jei jis sumokėjo didesnę kompensacijos dalį, nei turėtų. Ši dalis, t. y. konkretaus pažeidėjo santykinė atsakomybė, ir atitinkami kriterijai, pavyzdžiui, apyvarta, rinkos dalis arba vaidmuo kartelyje, nustatoma pagal taikomą nacionalinę teisę, kartu laikantis veiksmingumo ir lygiavertiškumo principų;
- (38) įmonės, bendradarbiaujančios su konkurencijos institucijomis pagal baudų neskyrimo programą, vaidina svarbų vaidmenį nustatant slaptus kartelinius pažeidimus ir juos nutraukiant, dėl to žala, kuri būtų padaryta, jei pažeidimas nebūtų buvęs nutrauktas, neretai sumažėja. Todėl tikslinga numatyti, kad įmonėms, kurioms konkurencijos institucija pagal baudų neskyrimo programą neskyrė baudų, būtų apsaugotos nuo pernelyg didelių reikalavimų atlyginti žalą, atsižvelgiant į tai, kad pažeidimą nustačiusios konkurencijos institucijos sprendimas įmonėms, kurioms neskiriamos baudos, gali tapti galutiniu anksčiau, negu toks sprendimas taps galutiniu įmonėms, kurioms baudos gali būti skirtos, ir todėl apsaugos gavėja gali tapti ieškinio objektu, kuriam teikiama pirmenybė. Todėl tikslinga įmonę, kuriai neskiriamos baudos, iš principo atleisti nuo solidariosios atsakomybės už visą žalą ir numatyti, kad jos įnašas kartu pažeidimą padariusių pažeidėjų atžvilgiu neviršytų jos tiesioginiams ir netiesioginiams pirkėjams arba, pirkėjų kartelio atveju, tiesioginiams ir netiesioginiams tiekėjams padarytos žalos. Jei dėl kartelio žalą patyrė kiti subjektai, kurie nėra pažeidėjų klientai ar tiekėjai, įmonės, kuriai neskiriamos baudos, įnašas neturėtų viršyti jos santykinės atsakomybės už žalą, padarytą dėl kartelio. Ta dalis turėtų būti nustatyta pagal tas pačias taisykles, kurios taikomos pažeidėjų atitinkamoms dalims nustatyti. Įmonė, kuriai neskiriamos baudos, turėtų likti visapusiškai atsakinga kitoms nukentėjusiosioms šalims, kurios nėra jos tiesioginiai arba netiesioginiai pirkėjai arba tiekėjai, tik tuo atveju, jei šios šalys negali gauti visos kompensacijos iš kitų pažeidėjų;
- (39) žala, išreikšta faktiniais nuostoliais, gali atsirasti dėl kainos, kuri buvo faktiškai sumokėta, ir kainos, kuri būtų sumokėta, jei pažeidimo nebūtų, skirtumo. Kai nukentėjusioji šalis faktinius nuostolius sumažina, juos visus arba jų dalį perkeldama savo pirkėjams, perkelti nuostoliai nebėra žala, už kurią juos perkėlusiai šaliai turi būti kompensuota. Todėl iš esmės tikslinga pažeidėjui, kaip vienos iš gynybos priemonių dėl reikalavimo atlyginti žalą atveju, leisti remtis argumentu, kad faktiniai nuostoliai buvo perkelti. Tikslinga nustatyti, kad pažeidėjas, kaip gynybos priemonę naudojantis antkainio perkėlimo argumentą, turi įrodyti, kad antkainis egzistavo ir koku mastu jis buvo perkeltas. Ši įrodinėjimo pareiga neturėtų daryti poveikio pažeidėjo galimybei naudotis kitais nei jo turimi įrodymais, pavyzdžiui, įrodymais, kurie jau gauti nagrinėjant ieškinį, ar įrodymais, kuriuos turi kitos šalys arba trečiosios šalys.
- (40) tais atvejais, kai dėl antkainio perkėlimo sumažėjo pardavimo apimtis ir tokiu būdu buvo patirta žala, nes buvo negautos pajamos, neturėtų būti daromas poveikis teisei reikalauti kompensacijos už tokias negautas pajamas;
- (41) priklausomai nuo sąlygų, kuriomis veikia įmonės, gali būti nusistovėjusi komercinė praktika kainų padidėjimą perkelti tolesnei tiekimo grandinėje. Vartotojai arba įmonės, kuriems taip buvo perkelti faktiniai nuostoliai, patyrė žalą, padarytą dėl Sąjungos arba nacionalinės konkurencijos teisės pažeidimo. Nors tokią žalą turėtų kompensuoti pažeidėjas, iš pažeidėjo tiesiogiai nepirkusiems vartotojams ar įmonėms gali būti ypač sunku įrodyti tokios žalos mastą. Todėl tikslinga nustatyti, kad kai reikalavimo atlyginti žalą pagrįstumas arba priteistinos sumos už žalą dydis priklauso nuo to, ar pažeidėjo tiesioginio pirkėjo sumokėtas antkainis buvo perkeltas netiesioginiam

pirkėjui ir koku mastu jis buvo perkeltas, laikoma, kad pastarasis pateikė įrodymą, kad tiesioginio pirkėjo sumokėtas antkainis buvo perkeltas į jo lygį, jei jis gali įrodyti *prima facie*, kad toks perkėlimas įvyko. Ši prezumpcija, kuri gali būti ginčijama, taikoma, nebent pažeidėjas gali teismui priimtinu būdu pagrįstai įrodyti, kad faktinis nuostolis nebuvo perkeltas netiesioginiam pirkėjui arba jam buvo perkeltas ne visas. Be to, tikslinga apibrėžti, kokiomis sąlygomis laikoma, kad netiesioginis pirkėjas pateikė tokį *prima facie* įrodymą. Įvertindamas perkeltą antkainio dydį, ginčą nagrinėjantis nacionalinis teismas turėtų turėti įgaliojimus nustatyti, kokia antkainio dalis buvo perkelta į netiesioginių pirkėjų lygį;

- (42) Komisija nacionaliniams teismams turėtų pateikti aiškias, paprastas ir išsamias gaires, kuriose nurodoma, kaip nustatyti netiesioginiams pirkėjams perkeltą antkainio dalį;
- (43) konkurencijos teisės pažeidimai dažnai yra susiję su prekių ar paslaugų pardavimo sąlygomis ir kaina, todėl atsiranda antkainis ir kita žala, kurią patiria pažeidėjų klientai. Pažeidimas taip pat gali būti susijęs su tiekimu pažeidėjui (pavyzdžiui, pirkėjų kartelio atveju). Tokiais atvejais faktiniai nuostoliai galėtų atsirasti dėl mažesnės kainos, kurią pažeidėjai moka savo tiekėjams. Atitinkamai tiems atvejams turėtų būti taikoma ši direktyva, visų pirma taisyklės, susijusios su antkainio perkėlimu;
- (44) ieškinius dėl žalos atlyginimo gali pareikšti tiek asmenys, pirkę prekių ar paslaugų iš pažeidėjo, tiek kiti toliau tiekimo grandinėje esantys pirkėjai. Kad teismo sprendimai tokiose susijusiose bylose būtų nuoseklūs ir taip būtų išvengta atvejų, kai žala dėl Sąjungos arba nacionalinės konkurencijos teisės pažeidimo nevisiškai kompensuojama arba kai iš pažeidėjo reikalaujama sumokėti kompensaciją už žalą, nors žalos nebuvo patirta, ginčą nagrinėjantys nacionaliniai teismai turėtų turėti įgaliojimus apytikriai nustatyti, kokia antkainio proporcija buvo perkelta tiesioginiams ar netiesioginiams pirkėjams. Šiomis aplinkybėmis nacionaliniai teismai, pasinaudodami esamomis Sąjungos ir nacionalinės teisės procesinėmis ar materialinėmis priemonėmis, turėtų turėti galimybę deramai atsižvelgti į bet kokius susijusius ieškinius ir po jų nagrinėjimo priimtus sprendimus, ypač tais atvejais, kai konstatuojama, jog perkėlimas įrodytas. Nacionaliniai teismai turėtų turėti galimybę naudotis tinkamomis procesinėmis priemonėmis, pavyzdžiui, sujungti ieškinius, siekiant užtikrinti, kad kompensacija, sumokėta už faktinius nuostolius bet kuriame tiekimo grandinės lygyje, neviršytų tame lygyje dėl antkainio padarytos žalos. Tokios priemonės turėtų būti prieinamos ir tarpvalstybinėse bylose. Ši galimybė tinkamai atsižvelgti į sprendimus, neturėtų daryti poveikio asmenų, kurie nebuvo teismo proceso šalys, pagrindinėms teisėms į gynybą, teisėms į veiksmingas teisių gynimo priemones ir teisingą bylos nagrinėjimą ir nedaryti poveikio taisyklėms dėl tame kontekste priimtų teismo sprendimų įrodomosios galios. Galima, kad susiję ieškiniai, pateikti skirtingų valstybių narių teismams, būtų laikomi susijusiais, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ 30 straipsnyje. Pagal tą straipsnį nacionaliniai teismai, išskyrus teismą, kuriame buvo iškelta pirmoji byla, gali sustabdyti bylos nagrinėjimą arba, esant tam tikroms aplinkybėms, atsisakyti jurisdikcijos. Šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis nacionalinių teismų teisėms ir pareigoms pagal tą reglamentą.
- (45) nukentėjusioji šalis, įrodžiusi, kad patyrė žalą dėl konkurencijos teisės pažeidimo, turi įrodyti ir žalos apimtį, kad gautų atlyginimą už žalą. Žalos su konkurencijos teise susijusiose bylose dydžio nustatymas yra labai daug faktinių duomenų reikalaujantis procesas ir jame gali pririnkti taikyti sudėtingus ekonominius modelius. Dažnai tai kainuoja labai brangiai, be to, ieškovams sunku gauti reikalingų duomenų savo reikalavimams pagrįsti. Pats žalos su konkurencijos teise susijusiose bylose dydžio nustatymas gali būti viena iš esminių kliūčių, trukdančių veiksmingai reikalauti kompensacijos;
- (46) nesant Sąjungos taisyklių, pagal kurias būtų nustatomas dėl konkurencijos teisės pažeidimo padarytos žalos dydis, kiekviena valstybė narė savo teisinėje sistemoje turi nustatyti savo pačios taisyklės žalos dydžiui įvertinti ir valstybės narės bei nacionaliniai teismai turi nustatyti, kokius reikalavimus turi įvykdyti ieškovas, kad įrodytų patirtos žalos dydį, metodus, kurie gali būti naudojami nustatant šį dydį, ir pasekmes, nesugebėjus visapusiškai įvykdyti tų reikalavimų. Tačiau šie nacionalinės teisės reikalavimai dėl žalos su konkurencijos teise susijusiose bylose dydžio nustatymo neturėtų būti mažiau palankūs už toje valstybėje narėje panašioms ieškiniams taikomus reikalavimus (lygiavertiškumo principas), taip pat juos taikant neturėtų būti praktiškai neįmanoma arba pernelyg sunku pasinaudoti Sąjungos teise į žalos atlyginimą už patirtą žalą (veiksmingumo principas). Todėl reikėtų atsižvelgti į šalių informacijos asimetriją ir į tai, kad nustatant žalos dydį reikia įvertinti, kaip atitinkama rinka būtų kitusi, jei pažeidimo nebūtų buvę. Atliekant tokį vertinimą, reikia atlikti palyginimą su padėtimi, kuri iš esmės yra hipotetinė,

(1) 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

todėl toks palyginimas niekada negali būti visiškai tikslus. Todėl tikslinga nacionaliniams teismams suteikti įgaliojimus apytikriai nustatyti žalos, patirtos dėl konkurencijos teisės pažeidimo, dydį. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad nacionalinės konkurencijos institucijos, gavusios prašymą, galėtų pakonsultuoti dėl žalos dydžio nustatymo. Siekiant užtikrinti nuoseklumą ir nuspėjamumą, Komisija turėtų teikti bendras gaires Sąjungos lygiu;

- (47) kad būtų pašalinta informacijos asimetrija ir išvengta kai kurių sunkumų, susijusių su žalos su konkurencijos teise susijusiose bylose dydžio nustatymu, ir kad būtų užtikrintas ieškinių dėl žalos atlyginimo veiksmingumas, tikslinga laikytis prezumpcijos, kad kartelinio pažeidimo buvo padaryta žala, ypač dėl poveikio kainoms. Priklausomai nuo bylos faktų, tai reiškia, kad dėl sudaryto kartelio padidėjo kaina arba buvo užkirstas kelias kainų mažėjimui, kuris būtų įvykęs, jei kartelis nebūtų buvęs sudarytas. Ši prezumpcija neturėtų būti taikoma konkrečiai žalos sumai. Pažeidėjai turėtų turėti galimybę ginčyti tokią prezumpciją. Tikslinga šią prezumpciją, kuri gali būti ginčijama, taikyti tik karteliams, atsižvelgiant į slaptą kartelio pobūdį, dėl kurio padidėja minėta informacijos asimetrija ir ieškovams tampa sunkiau gauti reikalingų įrodymų siekiant įrodyti, kad žala buvo padaryta;
- (48) kad pažeidėjai ir nukentėjusiosios šalys susidurtų su mažesniu netikrumu, atsakovams pageidautina pasiekti susitarimą „visiems laikams“. Todėl pažeidėjai ir nukentėjusiosios šalys turėtų būti skatinami susitarti dėl žalos, padarytos dėl konkurencijos teisės pažeidimo, kompensavimo naudojant ginčų sprendimo tarpusavio sutarimu mechanizmus, pavyzdžiui, ginčų sprendimą ne teisme (įskaitant tuos atvejus, kai teisėjas gali paskelbti ginčų sprendimą privalomu), arbitražą, tarpininkavimą ar taikinimą. Toks ginčų sprendimas tarpusavio sutarimu turėtų apimti, jei teisiškai įmanoma, kuo daugiau nukentėjusiųjų šalių ir pažeidėjų. Todėl šios direktyvos nuostatomis dėl ginčų sprendimo tarpusavio sutarimu siekiama palengvinti tokių mechanizmų naudojimą ir padidinti jų veiksmingumą;
- (49) senaties terminai pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo gali būti tokie, kad nukentėjusiosios šalys ir pažeidėjai neturėtų pakankamai laiko susitarti dėl mokėtinos kompensacijos. Todėl, kad abiem šalims būtų suteikta reali galimybė išspręsti ginčą tarpusavio sutarimu prieš kreipiantis į nacionalinį teismą, senaties terminus reikia sustabdyti, kol vyks ginčų sprendimo tarpusavio sutarimu procesas;
- (50) be to, kai šalys susitaria išspręsti ginčą tarpusavio sutarimu po to, kai pagal tą patį reikalavimą ieškinyje dėl žalos atlyginimo jau pateiktas nacionaliniam teismui, tas teismas turėtų turėti galimybę sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol vyks ginčų sprendimo tarpusavio sutarimu procesas. Spręsdamas, ar sustabdyti bylos nagrinėjimą, nacionalinis teismas turėtų atsižvelgti į skubos tvarkos privalumus;
- (51) kad būtų skatinama sudaryti tarpusavio sutarimo susitarimus, pažeidėjas, kuris atlygina žalą išspręsdamas ginčą tarpusavio sutarimu, neturėtų patekti į blogesnę padėtį negu kiti pažeidimo bendrininkai, jei nebūtų sudaromas tarpusavio sutarimo susitarimas. Taip gali atsitikti, jei susitarimą sudaręs pažeidėjas, net sudarius tarpusavio sutarimo susitarimą, tebėra visiškai solidariai atsakingas už pažeidimo padarytą žalą. Todėl iš esmės susitarimą sudaręs pažeidėjas neturėtų mokėti įnašo susitarimo nesudariusiems pažeidimo bendrininkams, jiems atlyginus žalą nukentėjusiajai šaliai, su kuria pirmasis pažeidėjas jau buvo susitaręs. Ši įnašo nemokėjimo taisyklė sietina su tuo, kad iš nukentėjusiosios šalies reikalaujamos sumos turėtų būti išskaičiuojama susitarimą sudariusio pažeidėjo jai padarytos žalos dalis neatsižvelgiant į tai, ar susitarimo suma yra lygi santykinę žalą, kurią susitarimą sudaręs pažeidimo bendrininkas padarė susitarimą sudariusiai nukentėjusiajai šaliai, daliai, ar nuo jos skiriasi. Ta santykinė dalis turėtų būti nustatyta pagal taisykles, kurios taikomos pažeidėjų atitinkamoms dalims nustatyti. Jei tokia dalis nebūtų išskaičiuojama, dėl susitarimų neteisingai nukentėtų tokių susitarimų šalimis nesantys pažeidėjai. Tačiau, kad būtų užtikrinta teisė į visą kompensaciją, susitarimą sudaręs pažeidimo bendrininkas vis tiek turės atlyginti žalą, jei tai yra vienintelė galimybė susitarimą sudariusiai nukentėjusiajai šaliai gauti kompensaciją už likusią reikalavimo dalį. Likusi reikalavimo dalis yra lygi susitarimą sudariusios nukentėjusiosios šalies reikalavimui, iš kurio išskaičiuota susitarimą sudariusio pažeidimo bendrininko žalos, kuri pažeidimu padaryta susitarimą sudariusiai nukentėjusiajai šaliai, dalis. Pastaroji galimybė reikalauti žalos atlyginimo iš bendrininko yra, nebent tarpusavio sutarimo susitarimo sąlygose aiškiai nurodyta, kad tai neleidžiama;
- (52) turėtų būti vengiama situacijų, kai sumokant atitinkamą žalą dalį susitarimo nesudariusiems pažeidimo bendrininkams, kurią jie sumokėjo susitarimo nesudariusioms nukentėjusiosioms šalims, bendra susitarimą sudariusių pažeidimo bendrininkų išmokėtos kompensacijos suma viršija jų santykinę atsakomybę už pažeidimo padarytą žalą. Todėl, kai reikalaujama, kad susitarimą sudaręs pažeidimo bendrininkai sumokėtų žalą dalį, kurią vėliau susitarimo nesudaręs pažeidimo bendrininkai sumoka susitarimo nesudariusioms nukentėjusiosioms šalims, nacionaliniai teismai turėtų atsižvelgti į žalą dalį, jau sumokėtą pagal tarpusavio sutarimo susitarimą, nepamiršdami, kad ne visi pažeidimo bendrininkai būtinai yra vienodai susiję su visa pažeidimo apimtimi materialiniu, laiko ir geografiniu atžvilgiu;

- (53) šia direktyva gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija pripažintų principų;
- (54) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. nustatyti taisykles, reglamentuojančias ieškinius dėl žalos, padarytos dėl Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimų, atlyginimo, kad būtų užtikrintas visapusiškas SESV 101 bei 102 straipsnių poveikis ir užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą įmonėms bei vartotojams, valstybės narės negali deramai pasiekti, bet siekiant veiksmingumo ir nuoseklumo, kurių reikia taikant SESV 101 ir 102 straipsnius, tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (55) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽¹⁾ valstybės narės pagrįstais atvejais išipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (56) tikslinga nustatyti šios direktyvos laikino taikymo taisykles,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šia direktyva nustatomos tam tikros taisyklės, būtinos užtikrinti, kad bet kuris asmuo, patyręs žalą dėl konkurencijos teisės pažeidimo, kurį padarė įmonė arba įmonių asociacija, galėtų veiksmingai pasinaudoti teise iš tos įmonės arba asociacijos reikalauti visos kompensacijos už tą žalą. Direktyva nustatomos taisyklės, kuriomis skatinama neiškraipyta konkurencija vidaus rinkoje ir šalinamos tinkamo jos veikimo kliūtys, visiems tokią žalą patyrusiems asmenims užtikrinant lygiavertę apsaugą visoje Sąjungoje.
2. Direktyva nustatomos taisyklės, kuriomis koordinuojamas konkurencijos institucijų įgyvendinamas konkurencijos taisyklių vykdymo užtikrinimas ir tų taisyklių vykdymo užtikrinimas nacionaliniams teismams nagrinėjant ieškinius dėl žalos atlyginimo.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) konkurencijos teisės pažeidimas – SESV 101 arba 102 straipsnio arba nacionalinės konkurencijos teisės pažeidimas;
- 2) pažeidėjas – įmonė arba įmonių asociacija, įvykdžiusi konkurencijos teisės pažeidimą;
- 3) nacionalinė konkurencijos teisė – nacionalinių teisės aktų nuostatos, kurių tikslas iš esmės sutampa su SESV 101 ir 102 straipsnių tikslu ir kurios yra taikomos tuo pačiu atveju ir lygiagrečiai Sąjungos konkurencijos teisei pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 3 straipsnio 1 dalį, išskyrus nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis nustatomos baudžiamosios sankcijos fiziniams asmenims, išskyrus ta apimtimi, kuria tokios baudžiamosios sankcijos yra įmonėms taikomų konkurencijos taisyklių vykdymo užtikrinimo priemonė;
- 4) ieškinys dėl žalos atlyginimo – galimai nukentėjusios šalies, vienos ar kelių galimai nukentėjusių šalių vardu veikiančio asmens, kai Sąjungos arba nacionalinėje teisėje numatyta tokia galimybė, arba fizinio ar juridinio asmens, perėmusio galimai nukentėjusios šalies teises (įskaitant jo ieškinį perėmusį asmenį) pagal nacionalinę teisę pateiktas ieškiny, kuriuo nacionaliniam teismui pateikiamas reikalavimas atlyginti žalą;
- 5) reikalavimas atlyginti žalą – reikalavimas kompensuoti žalą, patirtą dėl konkurencijos teisės pažeidimo;
- 6) nukentėjusioji šalis – asmuo, patyręs žalą dėl konkurencijos teisės pažeidimo;

⁽¹⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

- 7) nacionalinė konkurencijos institucija – valstybės narės pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 35 straipsnį paskirta institucija, atsakinga už SESV 101 ir 102 straipsnių taikymą;
- 8) konkurencijos institucija – Komisija arba nacionalinė konkurencijos institucija arba abi, atsižvelgiant į kontekstą;
- 9) nacionalinis teismas – valstybės narės teismas, kaip apibrėžta SESV 267 straipsnyje;
- 10) apeliacinės instancijos teismas – nacionalinis teismas, kuris yra įgaliotas įprasta apeliacine tvarka peržiūrėti nacionalinės konkurencijos institucijos sprendimus ar teismo tuo klausimu priimtus sprendimus, neatsižvelgiant į tai, ar šis teismas pats turi įgaliojimus konstatuoti konkurencijos teisės pažeidimą;
- 11) sprendimas dėl pažeidimo – konkurencijos teisės pažeidimą nustačiusios konkurencijos institucijos arba apeliacinės instancijos teismo sprendimas;
- 12) galutinis sprendimas dėl pažeidimo – sprendimas dėl pažeidimo, kuris negali arba nebegali būti peržiūrėtas įprasta apeliacine tvarka;
- 13) įrodymai – visų rūšių įrodymai, priimtini bylą nagrinėjančiam nacionaliniam teismui, visų pirma dokumentai ir visi kiti objektai, kuriuose užfiksuota informacija, nepriklausomai nuo laikmenos, kurioje ši informacija laikoma;
- 14) kartelis – dviejų arba daugiau konkurentų sudarytas susitarimas arba suderinti veiksmai, kuriais siekiama koordinuoti jų konkurencinį elgesį rinkoje arba daryti įtaką svarbiems konkurencijos veiksniams taikant tokią praktiką, kaip pirkimo ar pardavimo kainų arba kitų prekybos sąlygų nustatymas arba koordinavimas, įskaitant susijusius su intelektinės nuosavybės teisėmis, gamybos arba pardavimo kvotų paskirstymas, rinkų ir klientų pasidalijimas, įskaitant antikonkurencinį veiksmų derinimą konkursuose, importo arba eksporto apribojimus ar antikonkurencinius veiksmus konkurentų atžvilgiu, ar kitokią praktiką;
- 15) baudų neskyrimo programa – programa, susijusi su SESV 101 straipsnio arba atitinkamų nuostatų pagal nacionalinę teisę taikymu, pagal kurią viena slapto kartelio šalis nepriklausomai nuo kitų su karteliu susijusių įmonių bendradarbiauja su konkurencijos institucija šiai atliekant tyrimą ir savanoriškai teikia turimą informaciją apie kartelį ir savo vaidmenį jame, už tai šiai šaliai, priimant sprendimą arba nebetęsiant nagrinėjimo procedūros, neskiriamos baudos, kurios turėtų būti skirtos už jos dalyvavimą kartelyje, arba baudos sumažinamos;
- 16) pareiškimas pagal baudų neskyrimo programą – savanoriškas įmonės arba fizinio asmens arba jų vardu konkurencijos institucijai žodžiu arba raštu teikiamas pareiškimas ar jo įrašas, kuriame pateikiama įmonės arba fizinio asmens turima informacija apie kartelį ir jų vaidmenį jame ir kuris parengtas specialiai pateikti šiai institucijai, kad pagal baudų neskyrimo programą, nebūtų skiriama bauda arba ji būtų sumažinta; tai netaikoma jau egzistuojančiai informacijai;
- 17) jau egzistuojanti informacija – įrodymai, kurie egzistuoja nepriklausomai nuo konkurencijos institucijos nagrinėjamos bylos, neatsižvelgiant į tai, ar tokia informacija yra konkurencijos institucijos byloje;
- 18) susitarimo pareiškimas – savanoriškas įmonės arba jos vardu konkurencijos institucijai teikiamas pareiškimas, kuriame įmonė prisipažįsta dalyvavusi pažeidžiant konkurencijos teisę arba atsisako tai ginčyti ir už tą konkurencijos teisės pažeidimą prisiima atsakomybę ir kuris parengtas specialiai siekiant sudaryti galimybę šiai konkurencijos institucijai taikyti supaprastintą arba pagreitintą procedūrą;
- 19) subjektas, kuriam neskiriamos baudos – įmonė arba fizinis asmuo, kuriems pagal baudų neskyrimo programą suteiktas imunitetas nuo konkurencijos skiriamų baudų;
- 20) antkainis – faktiškai sumokėtos kainos ir kainos, kuri būtų, jei nebūtų konkurencijos teisės pažeidimo, skirtumas;
- 21) ginčų sprendimas tarpusavio sutarimu – bet kuris mechanizmas, kuriuo šalims sudaroma galimybė ginčą dėl žalos atlyginimo išspręsti ne teisme;
- 22) tarpusavio sutarimo susitarimas – susitarimas, pasiektas išsprendus ginčą tarpusavio sutarimu;
- 23) tiesioginis pirkėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris tiesiai iš pažeidėjo įsigijo gaminių arba paslaugų, kurie buvo konkurencijos teisės pažeidimo objektas;
- 24) netiesioginis pirkėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris iš tiesioginio pirkėjo arba tolesnio pirkėjo, bet ne iš pažeidėjo, įsigijo gaminių arba paslaugų, kurie buvo konkurencijos teisės pažeidimo objektas, ar gaminių arba paslaugų, gautų iš jų arba apimančių jas.

3 straipsnis

Teisė į visą kompensaciją

1. Valstybės narės užtikrina, kad bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, patyręs žalą dėl konkurencijos teisės pažeidimo, galėtų reikalauti visos kompensacijos už patirtą žalą ir ją gauti.
2. Gavęs visą kompensaciją žalą patyręs asmuo atsiduria padėtyje, kurioje jis būtų, jei konkurencijos teisės pažeidimas nebūtų buvęs padarytas. Todėl ji apima teisę į kompensaciją už faktinius nuostolius bei negautas pajamas ir teisę gauti palūkanas.
3. Dėl visos kompensacijos pagal šią direktyvą neturėtų susidaryti kompensacijos permoka, pavyzdžiui, dėl baudinių nuostolių, daugkartinės žalos ar kitų nuostolių.

4 straipsnis

Veiksmingumo ir lygiavertiškumo principai

Vadovaujantis veiksmingumo principu, valstybės narės užtikrina, kad visos su ieškiniais dėl žalos atlyginimo susijusios nacionalinės taisyklės ir procedūros būtų parengtos ir taikomos taip, kad jomis nebūtų sudarytos praktiškai neįmanomos arba pernelyg sudėtingos sąlygos pasinaudoti Sąjungos teise gauti visą kompensaciją už žalą, patirtą dėl konkurencijos teisės pažeidimo. Vadovaujantis lygiavertiškumo principu, visos nacionalinės taisyklės ir procedūros, susijusios su ieškiniiais dėl žalos, patirtos dėl SESV 101 arba 102 straipsnio pažeidimų, atlyginimo, galimai nukentėjusiosioms šalims turi būti ne mažiau palankios negu panašioms ieškiniams dėl žalos, patirtos dėl nacionalinės teisės pažeidimų, atlyginimo taikomos taisyklės ir procedūros.

II SKYRIUS

ĮRODYMŲ ATSKLEIDIMAS

5 straipsnis

Įrodymų atskleidimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad Sąjungoje nagrinėjant bylą, susijusią su ieškiniu dėl žalos atlyginimo, ieškovo, kuris pateikė pagrįstą paaiškinimą, kuriame nurodomi pagrįstai turimi faktai ir įrodymai, pakankami jo reikalavimo atlyginti žalą patikimumui pagrįsti, prašymu nacionaliniai teismai galėtų nurodyti atsakovui arba trečiajai šaliai atskleisti jų turimus svarbius įrodymus, laikantis šiame skyriuje nustatytų sąlygų. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniai teismai, atsakovo prašymu, galėtų nurodyti ieškovui arba trečiajai šaliai atskleisti svarbius įrodymus.

Šia pastraipa nedaromas poveikis nacionalinių teismų teisėms ir pareigoms, nustatytoms Reglamente (EB) Nr. 1206/2001.

2. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniai teismai galėtų nurodyti atskleisti tiksliai įvardintus įrodymus ar svarbių įrodymų kategorijas, apibrėžtus kuo tiksliau ir siauriau, remiantis pagrįstame paaiškiniame pateiktais pagrįstai turimais faktais.

3. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniai teismai apribotų įrodymų atskleidimą, kad jis būtų proporcingas. Sprendami, ar šalies prašymas atskleisti įrodymus yra proporcingas, nacionaliniai teismai įvertina visų šalių ir susijusių trečiųjų šalių teisėtus interesus. Jie visų pirma atsižvelgia į:

- a) tai, kokių mastu reikalavimas arba gynyba yra grindžiami turimais faktais ir įrodymais, kurie pagrindžia prašymą atskleisti įrodymus;
- b) įrodymų atskleidimo mastą ir išlaidas, ypač tenkančias susijusioms trečiosioms šalims, be kita ko, siekiant užkirsti kelią nekonkrečiai informacijos paieškai, kuri proceso šalims greičiausiai nebūtų aktuali;
- c) tai, ar įrodymai, kuriuos siekiama atskleisti, apima konfidencialią informaciją (ypač susijusią su trečiosiomis šalimis), ir į tvarką, nustatytą tokiai konfidencialiai informacijai apsaugoti.

4. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniai teismai turėtų įgaliojimus nurodyti atskleisti įrodymus, apimančius konfidencialią informaciją, kai jie mano, kad ji yra svarbi ieškinių dėl žalos atlyginimo atveju. Valstybės narės užtikrina, kad nurodydami atskleisti tokią informaciją nacionaliniai teismai turėtų veiksmingų priemonių tokiai informacijai apsaugoti.

5. Įmonių interesas išvengti ieškinių dėl su konkurencijos teisės pažeidimu susijusios žalos atlyginimo nelaikomas interesu, kurį reikia ginti.
6. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniai teismai užtikrintų, kad nurodant atskleisti įrodymus būtų visapusiškai paisoma taikytinos advokato teisės neatskleisti profesinės paslapties pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę.
7. Valstybės narės užtikrina, kad prieš nacionaliniam teismui pagal šį straipsnį nurodant atskleisti įrodymus, subjektams, kurių prašoma juos atskleisti, būtų suteikta galimybė būti išklaustytiems.
8. Nedarant poveikio 4 bei 7 dalims ir 6 straipsniui, šiuo straipsniu valstybėms narėms netrukdoma toliau taikyti ar nustatyti naujas taisykles, pagal kurias būtų atskleidžiama daugiau įrodymų.

6 straipsnis

Įrodymų, įtrauktų į konkurencijos institucijos bylą, atskleidimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad ieškinių dėl žalos atlyginimo atveju nacionaliniams teismams nurodant atskleisti įrodymus, įtrauktus į konkurencijos institucijos bylą, kartu su 5 straipsniu būtų taikomas šis straipsnis.
2. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą (EB) Nr. 1049/2001 taisyklėms ir praktikai.
3. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis taisyklėms ir praktikai pagal Sąjungos arba nacionalinę teisę, susijusioms su konkurencijos institucijų vidaus dokumentų ir konkurencijos institucijų tarpusavio susirašinėjimo apsauga.
4. Laikydami 5 straipsnio 3 dalies, vertindami nurodymo atskleisti informaciją proporcingumą, papildomai nacionaliniai teismai įvertina:
 - a) tai, ar prašymas buvo suformuluotas konkrečiai atsižvelgiant į konkurencijos institucijai pateiktų ar tokios konkurencijos institucijos byloje laikomų dokumentų pobūdį, dalyką ar turinį, o ne pateikiant nekonkretų prašymą atskleisti konkurencijos institucijai pateiktus dokumentus;
 - b) tai, ar dokumentus atskleisti prašanti šalis to prašo dėl nacionaliniame teisme nagrinėjamo ieškinio dėl žalos atlyginimo, ir
 - c) dėl 5 ir 10 dalių arba konkurencijos institucijos prašymu pagal 11 dalį – būtinybę užtikrinti konkurencijos teisės viešojo vykdymo užtikrinimo veiksmingumą.
5. Toliau nurodytų kategorijų įrodymus nacionaliniai teismai gali nurodyti atskleisti tik po to, kai konkurencijos institucija priimdama sprendimą arba kitais būdais baigia nagrinėti bylą:
 - a) informaciją, kurią parengė fizinis arba juridinis asmuo specialiai konkurencijos institucijos nagrinėjamai bylai;
 - b) informaciją, kurią konkurencijos institucija parengė ir išsiuntė šalims nagrinėdama bylą, ir
 - c) atsiimtus susitarimo pareiškimus.
6. Valstybės narės užtikrina, kad nagrinėdami ieškinius dėl žalos atlyginimo nacionaliniai teismai niekada negalėtų nurodyti vienai iš šalių arba trečiųjų šalių atskleisti bet kurios iš šių kategorijų įrodymus:
 - a) pareiškimų pagal baudų neskyrimo programą ir
 - b) susitarimo pareiškimų.
7. Ieškovas gali pateikti pagrįstą prašymą, kad nacionalinis teismas gautų galimybę susipažinti su 6 dalies a ar b punkte nurodytais įrodymais tik tam, kad užtikrintų, kad jų turinys atitinka 2 straipsnio 1 dalies 16 ir 18 punktuose pateiktas apibrėžtis. Atlikdami tą vertinimą, nacionaliniai teismai gali prašyti tikrai kompetentingos konkurencijos institucijos pagalbos. Taip pat gali būti suteikta galimybė būti išklaudytiems susijusių įrodymų autoriams. Bet kokiu atveju nacionalinis teismas nesuteikia kitoms šalims arba trečiosioms šalims galimybės susipažinti su tais įrodymais.
8. Jei 6 dalis taikoma tik kai kurioms įrodymo, kurio prašoma, dalims, likusios jo dalys, priklausomai nuo to, kokiai kategorijai jos priklauso, atskleidžiamos laikantis atitinkamų šio straipsnio dalių.

9. Įrodymus, kurie yra konkurencijos institucijos byloje ir kurie nepriklauso nė vienai iš šiame straipsnyje išvardytų kategorijų, gali bet kuriuo metu būti nurodyta atskleisti nagrinėjant ieškinį dėl žalos atlyginimo, nedarant poveikio šiam straipsniui.

10. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniai teismai galėtų prašyti konkurencijos institucijos atskleisti įrodymus, kurie yra jos byloje, tuo atveju, kai nei viena iš šalių ar trečiųjų šalių pagrįstai negali pateikti to įrodymo.

11. Jei konkurencijos institucija pageidauja pareikšti savo nuomonę dėl prašymo atskleisti įrodymus proporcingumo, ji gali savo iniciatyva pateikti savo pastabas nacionaliniam teismui, kurio prašoma nurodyti atskleisti įrodymus.

7 straipsnis

Įrodymų, gautų vien tik pasinaudojus galimybe susipažinti su konkurencijos institucijos byla, naudojimo apribojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad jei fizinis arba juridinis asmuo gavo įrodymų, kurie patenka į vieną iš 6 straipsnio 6 dalyje nurodytų kategorijų, vien tik pasinaudojęs galimybe susipažinti su konkurencijos institucijos byla, tokie įrodymai būtų laikomi nepriimtinais pareiškiant ieškinius dėl žalos atlyginimo arba turėtų būti apsaugoti kitais būdais pagal taikytinas nacionalines taisykles, siekiant užtikrinti, kad būtų visapusiškai laikomasi įrodymų atskleidimo apribojimų, nustatytų 6 straipsnyje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kol konkurencijos institucija priimdama sprendimą arba kitais būdais baigs nagrinėti bylą, jei fizinis arba juridinis asmuo gavo įrodymų, kurie patenka į 6 straipsnio 5 dalyje išvardytas kategorijas, vien tik pasinaudojęs galimybe susipažinti su konkurencijos institucijos byla, tokie įrodymai būtų laikomi nepriimtinais pareiškiant ieškinius dėl žalos atlyginimo arba turėtų būti apsaugoti kitais būdais pagal taikytinas nacionalines taisykles, siekiant užtikrinti, kad būtų visapusiškai laikomasi įrodymų atskleidimo apribojimų, nustatytų 6 straipsnyje.

3. Valstybės narės užtikrina, kad jei fizinis arba juridinis asmuo gavo įrodymų vien tik pasinaudojęs galimybe susipažinti su konkurencijos institucijos byla ir šiems įrodymams netaikoma 1 arba 2 dalis, nagrinėjant ieškinį dėl žalos atlyginimo tokius įrodymus galėtų naudoti tik tas asmuo arba fizinis ar juridinis asmuo, kuris perėmė to asmens teises, įskaitant reikalavimą perėmusį asmenį.

8 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniai teismai galėtų veiksmingai taikyti sankcijas šalims, trečiosioms šalims ir jų teisiniams atstovams bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) jie nevykdo nacionalinio teismo reikalavimo atskleisti įrodymus arba atsisakoma jį vykdyti;
- b) jie sunaikina reikšmingus įrodymus;
- c) jie nevykdo nacionalinio teismo nurodymu dėl konfidencialios informacijos apsaugos nustatytų įpareigojimų arba atsisako juos vykdyti;
- d) jie nepaiso šiame skyriuje numatytų įrodymų naudojimo apribojimų.

2. Valstybės narės užtikrina, kad sankcijos, kurias gali taikyti nacionaliniai teismai, būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Sankcijos, kurias gali taikyti nacionaliniai teismai, apima, kiek tai susiję su dėl ieškinių dėl žalos atlyginimo iškeltos bylos vienos iš šalių elgesiu, galimybę padaryti nepalankias išvadas, pavyzdžiui, daryti prielaidą, kad svarbus aspektas yra įrodytas, arba atmesti visus arba dalį reikalavimų ir gynybos priemonių, ir galimybę nurodyti padengti išlaidas.

III SKYRIUS

NACIONALINIŲ SPRENDIMŲ POVEIKIS, SENATIES TERMINAI IR SOLIDARIOJI ATSAKOMYBĖ

9 straipsnis

Nacionalinių sprendimų poveikis

1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės konkurencijos institucijos arba apeliacinės instancijos teismo galutiniu sprendimu nustatytas konkurencijos teisės pažeidimas būtų laikomas negincijamai nustatytu pagal SESV 101 ar 102 straipsnį arba pagal nacionalinę konkurencijos teisę jų nacionaliniams teismams pateiktų ieškinių dėl žalos atlyginimo tikslais.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kitoje valstybėje narėje priimtas 1 dalyje nurodytas galutinis sprendimas galėtų pagal jų atitinkamą nacionalinę teisę būti pateiktas jų nacionaliniams teismams bent kaip *prima facie* įrodymas, kad buvo padarytas konkurencijos teisės pažeidimas, ir atitinkamais atvejais galėtų būti vertinamas kartu su bet kuriais kitais šalių pateiktais įrodymais.
3. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis teisėms ir pareigoms, numatytoms SESV 267 straipsnyje.

10 straipsnis

Senaties terminai

1. Valstybės narės pagal šį straipsnį nustato taisykles, taikomas senaties terminams pareikšti ieškinius dėl žalos atlyginimo. Šiomis taisyklėmis nustatoma senaties termino pradžia, tokio termino trukmė ir aplinkybės, kurioms esant jis nutraukiamas arba sustabdomas.
2. Senaties terminai neprasideda konkurencijos teisės pažeidimo vykdymui nepasibaigus ir anksčiau nei ieškovas sužino arba pagrįstai galima manyti, kad jis žino apie:
 - a) šį elgesį ir tai, kad juo padaromas konkurencijos teisės pažeidimas;
 - b) faktą, kad dėl šio konkurencijos teisės pažeidimo jis patyrė žalą, ir
 - c) pažeidėjo tapatybę.
3. Valstybės narės užtikrina, kad senaties terminai pareikšti ieškinius dėl žalos atlyginimo būtų bent penkeri metai.
4. Valstybės narės užtikrina, kad senaties terminas būtų sustabdytas arba, priklausomai nuo nacionalinės teisės, nutrauktas, jei konkurencijos institucija imasi veiksmų, kad pradėtų tyrimą arba bylos nagrinėjimą dėl konkurencijos teisės pažeidimo, su kuriuo susijęs ieškinys dėl žalos atlyginimo. Sustabdymas nutraukiamas ne anksčiau kaip praėjus vieneriems metams po to, kai priimtas sprendimas dėl pažeidimo tapo galutinis arba bylos nagrinėjimas buvo baigtas kitu būdu.

11 straipsnis

Solidarioji atsakomybė

1. Valstybės narės užtikrina, kad bendrais veiksmais konkurencijos teisę pažeidusios įmonės būtų solidariai atsakingos už konkurencijos teisės pažeidimu padarytą žalą; kiekviena iš tų įmonių privalo visiškai kompensuoti žalą, o nukentėjusioji šalis turi teisę reikalauti visos kompensacijos iš bet kurios iš jų, kol jai bus sumokėta visa kompensacija.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės užtikrina, kad, nedarant poveikio 3 straipsnyje nustatytaisei gauti visą kompensaciją, tais atvejais, kai pažeidėjas yra mažoji arba vidutinė įmonė (MVĮ) pagal Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB ⁽¹⁾ pateiktą apibrėžtį, pažeidėjas būtų atsakingas tik savo pačios tiesioginiams ir netiesioginiams pirkėjams, jeigu:
 - a) jos rinkos dalis atitinkamoje rinkoje bet kuriuo konkurencijos teisės pažeidimo metu neviršijo 5 % ir
 - b) dėl įprastų solidariosios atsakomybės taisyklių taikymo negrįžtamai būtų pastatytas į pavojų jos ekonominis gyvybingumas, o jos turtas prarastų visą savo vertę.
3. 2 dalyje nustatyta nukrypti leidžianti nuostata negalioja, jeigu:
 - a) MVĮ vadovavo konkurencijos teisės pažeidimui arba privertė kitas įmones dalyvauti vykdant jį arba
 - b) nustatyta, kad MVĮ anksčiau buvo pažeidusi konkurencijos teisę.
4. Nukrypdomos nuo 1 dalies, valstybės narės užtikrina, kad subjektas, kuriam neskiriamos baudos, būtų solidariai atsakingas:
 - a) savo tiesioginiams arba netiesioginiams pirkėjams arba tiekėjams ir
 - b) kitoms nukentėjusiosioms šalims tik tuo atveju, jei jos negali gauti visos kompensacijos iš kitų įmonių, kurios dalyvavo vykdant tą patį konkurencijos teisės pažeidimą.

Valstybės narės užtikrina, kad šioje dalyje išvardytais atvejais taikomas senaties terminas būtų protingas ir pakankamas, kad nukentėjusiosios šalys turėtų galimybę pareikšti tokius ieškinius.

⁽¹⁾ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl mikro, mažų ir vidutinių įmonių apibrėžties (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

5. Valstybės narės užtikrina, kad pažeidėjas galėtų iš kito pažeidėjo atgauti įnašą, kuris nustatomas pagal jų santykinę atsakomybę už konkurencijos teisės pažeidimu padarytą žalą. Pažeidėjo, kuriam pagal baudų neskyrimo programą nebuvo skirta bauda, įnašas negali viršyti jo padarytos žalos tiesioginiams arba netiesioginiams pirkėjams arba tiekėjams dydžio.
6. Valstybės narės užtikrina, kad konkurencijos teisės pažeidimu padarius žalą kitoms nukentėjusiosioms šalims negu pažeidėjų tiesioginiai arba netiesioginiai pirkėjai arba tiekėjai, subjekto, kuriam neskiriamos baudos, įnašas kitiems pažeidėjams būtų nustatomas atsižvelgiant į jo santykinę atsakomybę už tą žalą.

IV SKYRIUS

ANTKAINIŲ PERKĖLIMAS

12 straipsnis

Antkainių perkėlimas ir teisė gauti visą kompensaciją

1. Siekdamas užtikrinti visapusišką 3 straipsniu nustatytos teisės gauti visą kompensaciją veiksmingumą, valstybės narės užtikrina, kad, remiantis šiame skyriuje nustatytais taisyklėmis, kompensacijos už žalą gali prašyti visi ją patyrę subjektai, nepriklausomai nuo to, ar jie yra tiesioginiai ar netiesioginiai pirkėjai iš pažeidėjo, ir kad būtų užkertamas kelias tam, kad kompensacija už žalą viršytų ieškovui konkurencijos teisės pažeidimu padarytą žalą, taip pat tam, kad būtų išvengiama pažeidėjo atsakomybės nebuvimo.
2. Siekdamas išvengti kompensacijos permokos, valstybės narės nustato atitinkamas procedūrinės taisyklės tam, kad užtikrintų, kad kompensacija už faktinę žalą bet kuriame tiekimo grandinės lygyje neviršytų tame lygyje patirtos žalos dėl antkainio.
3. Šiuo skyriumi nedaromas poveikis nukentėjusiosios šalies teisei prašyti kompensacijos už negautas pajamas dėl dalinio ar visiško antkainio perkėlimo ir tokią kompensaciją gauti.
4. Valstybės narės užtikrina, kad šiame skyriuje nustatytos taisyklės būtų atitinkamai taikomos tais atvejais, kai konkurencijos teisės pažeidimas yra susijęs su tiekimu pažeidėjui.
5. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinis teismas turėtų įgaliojimus remdamasis nacionalinėmis procedūromis įvertinti, kokia antkainio dalis buvo perkelta.

13 straipsnis

Antkainio perkėlimo argumentas kaip gynybos priemonė

Valstybės narės užtikrina, kad ieškinio dėl žalos atlyginimo atsakovas kaip gynybos priemone atsakydamas į reikalavimą atlyginti žalą galėtų pasinaudoti argumentu, kad ieškovas perkėlė visą dėl konkurencijos teisės pažeidimo susidariusį antkainį arba jo dalį. Pareiga įrodyti, kad antkainis buvo perkeltas, tenka atsakovui, kuris ieškovo ar trečiųjų šalių gali pagrįstai prašyti atskleisti įrodymus.

14 straipsnis

Netiesioginiai pirkėjai

1. Valstybės narės užtikrina, kad kai nagrinėjant ieškinį dėl žalos atlyginimo reikalavimo atlyginti žalą egzistavimas arba mokėtinos kompensacijos dydis priklauso nuo to, ar antkainis buvo perkeltas ieškovui, arba nuo tokio perkėlimo masto, atsižvelgiant į komercinę praktiką, pagal kurią kainos padidėjimas perkeliamas tolesnei tiekimo grandinėje, prievolė įrodyti, kad toks perkėlimas egzistavo ir kokia to perkėlimo apimtis tektų ieškovui, kuris atsakovo ar trečiųjų šalių gali pagrįstai prašyti atskleisti įrodymus.
2. 1 dalyje nurodytu atveju laikoma, kad netiesioginis pirkėjas įrodė, kad antkainis buvo jam perkeltas, jei tas netiesioginis pirkėjas įrodė, kad:
 - a) atsakovas įvykdė konkurencijos teisės pažeidimą;
 - b) dėl konkurencijos teisės pažeidimo atsakovo tiesioginiam pirkėjui taikytas antkainis ir
 - c) netiesioginis pirkėjas įsigijo prekių arba paslaugų, kurios buvo konkurencijos teisės pažeidimo objektas, arba įsigijo prekių arba paslaugų, gautų iš prekių ar paslaugų, kurios buvo konkurencijos teisės pažeidimo objektas, arba prekių ar paslaugų, apimančių tokias prekes ar paslaugas.

Ši dalis netaikoma, kai atsakovas gali patikimai teismui priimtinu būdu įrodyti, kad antkainis nebuvo arba iš dalies nebuvo perkeltas netiesioginiam pirkėjui.

15 straipsnis

Skirtingų tiekimo grandinės lygių ieškovų ieškiniai dėl žalos atlyginimo

1. Siekdamos išvengti, kad dėl skirtingų tiekimo grandinės lygių ieškovų ieškinių dėl žalos atlyginimo pažeidėjui atsakomybė kiltų kelis kartus arba atsakomybė nekiltų, valstybės narės užtikrina, kad vertindami, ar įvykdyta taikant 13 ir 14 straipsnius atsiradusi įrodinėjimo pareiga, nacionaliniai teismai, paskirti nagrinėti ieškinį dėl žalos atlyginimo, pasinaudodami Sąjungos ar nacionalinėje teisėje numatytomis priemonėmis galėtų tinkamai atsižvelgti į bet kurį iš šių atvejų:

- a) ieškinius dėl žalos atlyginimo, kurie yra susiję su tuo pačiu konkurencijos teisės pažeidimu, tačiau kuriuos pareiškia kitų tiekimo grandinės lygių ieškovai;
- b) sprendimus, priimtus dėl ieškinių dėl žalos, kaip nurodyta a punkte;
- c) susijusią viešo naudojimo informaciją, gautą vykdant konkurencijos teisės viešąjį užtikrinimą.

2. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis nacionalinių teismų teisėms ir pareigoms pagal Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 30 straipsnį.

16 straipsnis

Gairės nacionaliniams teismams

Komisija pateikia gaires nacionaliniams teismams, kuriose nurodoma, kaip nustatyti netiesioginiam pirkėjui perkeltą antkainio dalį.

V SKYRIUS

ŽALOS DYDŽIO NUSTATYMAS

17 straipsnis

Žalos dydžio nustatymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad nei dėl pareigos įrodyti, nei dėl įrodinėjimo standarto nustatant žalos dydį netaptų praktiškai neįmanoma arba pernelyg sunku pasinaudoti teise į žalos atlyginimą. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniai teismai būtų pagal nacionalines procedūras įgalioti apytikriai nustatyti žalos dydį, jeigu nustatoma, kad ieškovas patyrė žalą, bet remiantis turimais įrodymais praktiškai neįmanoma arba pernelyg sunku tiksliai nustatyti patirtos žalos dydį.

2. Daroma prezumpcija, kad karteliniiais pažeidimais daroma žala. Pažeidėjas turi turėti teisę ginčyti tą prezumpciją.

3. Valstybės narės užtikrina, kad nagrinėjant bylą, susijusią su ieškiniu dėl žalos atlyginimo, nacionalinė konkurencijos institucija galėtų, paprašius nacionaliniam teismui, padėti tam nacionaliniam teismui dėl žalos dydžio nustatymo, jei nacionalinė konkurencijos institucija laiko tokią pagalbą tinkama.

VI SKYRIUS

GINČŲ SPRENDIMAS TARPUSAVIO SUTARIMU

18 straipsnis

Ginčų sprendimo tarpusavio susitarimu stabdomasis ir kiti poveikiai

1. Valstybės narės užtikrina, kad senaties terminas pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo būtų sustabdomas tol, kol trunka ginčų sprendimo tarpusavio sutarimu procesas. Senaties termino sustabdymas taikomas tik toms šalims, kurios dalyvauja ar dalyvavo arba yra ar buvo atstovaujamos sprendžiant ginčą tarpusavio sutarimu.

2. Nedarant poveikio nacionalinės teisės nuostatoms arbitražo klausimais, valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniai teismai, paskirti nagrinėti ieškinį dėl žalos atlyginimo, galėtų sustabdyti bylos nagrinėjimą ne ilgesniam kaip dvejų metų terminui, kai jų šalys dalyvauja tarpusavio sutarimu sprendžiant ginčą dėl reikalavimo, įtraukto į tą ieškinį dėl žalos atlyginimo.

3. Konkurencijos institucija kompensaciją, sumokėtą susitarus tarpusavio sutarimu ir prieš priimant sprendimą dėl baudos taikymo, gali laikyti lengvinančiąja aplinkybe.

19 straipsnis

Tarpusavio sutarimo susitarimų poveikis vėlesniems ieškiniams dėl žalos atlyginimo

1. Valstybės narės užtikrina, kad sudarius tarpusavio sutarimo susitarimą, susitarimą sudariusios nukentėjusiosios šalies reikalavimas būtų sumažintas tokia susitarimą sudariusio pažeidimo bendrininko padarytos žalos dalimi, kurią dėl konkurencijos teisės pažeidimo patyrė nukentėjusioji šalis.

2. Likusi susitarimą sudariusios nukentėjusiosios šalies reikalavimo dalis pareiškama tik susitarimo nesudariusiems pažeidimo bendrininkams. Susitarimo nesudariusiems pažeidimo bendrininkams neturi būti leidžiama atgauti įnašo už likusią reikalavimo dalį iš susitarimą sudariusio pažeidimo bendrininko.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies, valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai susitarimo nesudarę pažeidimo bendrininkai negali sumokėti žalos atlyginimo sumos, kuri atitinka likusią susitarimą sudariusios nukentėjusiosios šalies reikalavimo dalį, susitarimą sudariusi nukentėjusioji šalis galėtų pareikšti reikalavimą dėl likusios dalies susitarimą sudariusiam pažeidimo bendrininkui.

Pirmoje pastraipoje nurodyta nukrypti leidžianti nuostata gali aiškiai būti draudžiama tarpusavio sutarimo susitarimo sąlygose.

4. Nustatydami įnašo sumą, kurią pažeidimo bendrininkas gali susigrąžinti iš bet kurio kito pažeidimo bendrininko atsižvelgiant į jų santykinę atsakomybę už konkurencijos teisės pažeidimu padarytą žalą, nacionaliniai teismai tinkamai atsižvelgia į bet kokią žalos atlyginimą, sumokėtą pagal ankstesnį tarpusavio sutarimo susitarimą, kuriame dalyvavo atitinkamas pažeidimo bendrininkas.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Peržiūra

1. Komisija peržiūri šią direktyvą ir pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 27 d.

2. 1 dalyje nurodyta peržiūra, *inter alia*, apima informaciją apie visus šiuos elementus:

- a) galimas finansinių apribojimų, patiriamų mokant konkurencijos institucijos nustatytas baudas dėl konkurencijos teisės pažeidimo, poveikis nukentėjusiųjų šalių galimybei gauti visą kompensaciją už tuo konkurencijos teisės pažeidimu padarytą žalą;
- b) tai, koku mastu ieškovai, kurie kreipėsi dėl konkurencijos teisės pažeidimo, kuris konstatuotas valstybės narės konkurencijos institucijos priimtu sprendimu dėl pažeidimo, padarytos žalos atlyginimo, negalėjo kitos valstybės narės nacionaliniam teismui įrodyti, kad toks konkurencijos teisės pažeidimas buvo padarytas;
- c) tai, koku mastu kompensacija už faktinę žalą viršijo konkurencijos teisės pažeidimu padarytą žalą dėl antkainio arba bet kuriame tiekimo grandinės lygyje patirtą žalą dėl antkainio.

3. Prireikus prie 1 dalyje nurodyto pranešimo pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

21 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigalioję įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2016 m. gruodžio 27 d. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

22 straipsnis

Laikinas taikymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės priemonės, patvirtintos pagal 21 straipsnį tam, kad būtų laikomasi šios direktyvos esminių nuostatų, būtų netaikomos atgaline tvarka.
2. Valstybės narės užtikrina, kad bet kurios nacionalinės priemonės, patvirtintos pagal 21 straipsnį, išskyrus tas, kurios nurodytos 1 dalyje, nebūtų taikomos ieškiniams dėl žalos, kurie nacionaliniuose teismuose pateikti iki 2014 m. gruodžio 26 d.

23 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

24 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2014 m. lapkričio 26 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
S. GOZI

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1290/2014

2014 m. gruodžio 4 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 833/2014 dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje, ir iš dalies keičiantis Reglamentą (ES) Nr. 960/2014, kuris iš dalies keičia Reglamentą (ES) Nr. 833/2014

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 215 straipsnį,

atsižvelgdama į 2014 m. gruodžio 4 d. Tarybos sprendimą 2014/872/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/512/BUSP dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje, ir Sprendimas 2014/659/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/512/BUSP ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į bendrą Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2014 m. liepos 31 d. Taryba priėmė Reglamentą (ES) Nr. 833/2014 ⁽²⁾ dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje;
- (2) 2014 m. rugsėjo 8 d. Taryba priėmė Reglamentą (ES) Nr. 960/2014 ⁽³⁾, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 833/2014;
- (3) 2014 m. gruodžio 4 d. Taryba priėmė Sprendimą 2014/872/BUSP.
- (4) priėmus Sprendimą 2014/872/BUSP, šios priemonės patenka į Sutarties taikymo sritį, todėl visų pirma siekiant užtikrinti, kad visose valstybėse narėse jos būtų taikomos vienodai, būtina imtis reguliavimo veiksmų Sąjungos lygmeniu;
- (5) todėl reglamentai (ES) Nr. 833/2014 ir (ES) Nr. 960/2014 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 833/2014 iš dalies keičiamas taip:

1) 2 straipsnio 2 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Tačiau kompetentingos valdžios institucijos gali išduoti leidimą, kai eksportas susijęs su išpareigojimo, nustatyto sutartyje, sudarytoje iki 2014 m. rugpjūčio 1 d., arba papildomų sutarčių, reikalingų tokiai sutarčiai vykdyti, vykdymu.“.

⁽¹⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 59.

⁽²⁾ 2014 m. liepos 31 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 833/2014 dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje (OL L 229, 2014 7 31, p. 1).

⁽³⁾ 2014 m. rugsėjo 8 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 960/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 833/2014 dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje (OL L 271, 2014 9 12, p. 3).

2) 2a straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. 1 ir 2 dalyse nustatytais draudimais nedaromas poveikis sutarčių, sudarytų iki 2014 m. rugsėjo 12 d., arba papildomų sutarčių, reikalingų tokioms sutartims vykdyti, vykdymui ir pagalbos, būtinos ES esamų pajėgumų priežiūrai ir saugai, teikimui.“

3) 3 straipsnio 1–5 dalys pakeičiamos taip:

„1. Reikalaujama išankstinio leidimo tiesiogiai arba netiesiogiai parduoti, tiekti, perduoti arba eksportuoti II priede išvardytus Sąjungos arba kitokios kilmės objektus bet kuriam fiziniam arba juridiniam asmeniui, subjektui arba organizacijai Rusijoje, įskaitant jos išskirtinę ekonominę zoną ir žemyninį šelfą, arba bet kurioje kitoje valstybėje, jeigu tokie objektai skirti naudoti Rusijoje, įskaitant jos išskirtinę ekonominę zoną ir žemyninį šelfą.

2. Visam pardavimui, tiekimui, perdavimui ar eksportui, kuriam pagal šį straipsnį reikia gauti leidimą, tokį leidimą suteikia valstybės narės, kurioje įsisteigęs eksportuotojas, kompetentingos valdžios institucijos, laikydamosi Reglamento (EB) Nr. 428/2009 11 straipsnyje nustatytų išsamių taisyklių. Leidimas galioja visoje Sąjungoje.

3. Į II priedą įtraukiami tam tikri objektai, kurie yra tinkami toliau nurodytų kategorijų žvalgybos ir gavybos projektams vykdyti Rusijoje, įskaitant jos išskirtinę ekonominę zoną ir žemyninį šelfą:

a) naftos žvalgyba ir gavyba vandenyse didesniame nei 150 metrų gylyje;

b) naftos žvalgyba ir gavyba jūros teritorijoje į šiaurę nuo Šiaurės poliarčio; arba

c) projektai, kurie turi potencialą pagaminti naftą iš šaltinių, esančių skalūnų formacijose naudojant hidraulinio ardymo metodą; tai netaikoma skalūnų formacijų žvalgybai ir gavybai siekiant nustatyti ar išgauti naftą iš ne skalūninių rezervuarų.

4. Eksportuotojai kompetentingoms valdžios institucijoms pateikia visą atitinkamą informaciją, reikalingą jų paraiškoms dėl eksporto leidimo.

5. Kompetentingos valdžios institucijos neišduoda leidimo parduoti, tiekti, perduoti arba eksportuoti į II priedą įtrauktų objektų, jeigu jos turi pagrįstų priežasčių nustatyti, kad objektų pardavimas, tiekimas, perdavimas arba eksportas yra skirti bet kurios iš 3 dalyje nurodytų kategorijų žvalgybos ir gamybos projektams.

Tačiau kompetentingos valdžios institucijos gali išduoti leidimą, kai pardavimas, tiekimas, perdavimas arba eksportas susijęs su išsipareigojimo, nustatyto sutartyje, sudarytoje iki 2014 m. rugpjūčio 1 d., arba papildomose sutartyse, reikalingose tokiai sutarčiai vykdyti, vykdymu.

Kompetentingos valdžios institucijos taip pat gali išduoti leidimą, kai objektų pardavimas, tiekimas, perdavimas arba eksportas būtinas įvykio, kuris gali turėti didelį ir reikšmingą poveikį žmonių sveikatai ir saugai arba aplinkai, skubiai prevencijai arba jo pasekmių sušvelninimui. Tinkamai pagrįstais didelės skubos atvejais pardavimas, tiekimas, perdavimas arba eksportas yra galimas negavus išankstinio leidimo, jeigu eksportuotojas per penkias darbo dienas nuo pardavimo, tiekimo, perdavimo arba eksporto įvykdymo pateikia kompetentingai institucijai pranešimą, kuriame išsamiai pagrįdžiamas pardavimas, tiekimas, perdavimas arba eksportas be išankstinio leidimo.“

4) 3a straipsnio 1, 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„1. Draudžiama tiesiogiai ar netiesiogiai teikti susijusias paslaugas, reikalingas toliau nurodytų kategorijų žvalgybos ir gavybos projektams vykdyti Rusijoje, įskaitant jos išskirtinę ekonominę zoną ir žemyninį šelfą:

a) naftos žvalgyba ir gavyba vandenyse didesniame nei 150 metrų gylyje;

- b) naftos žvalgyba ir gavyba jūros teritorijoje į šiaurę nuo Šiaurės poliaračio; arba
- c) projektai, kurie turi potencialą pagaminti naftą iš šaltinių, esančių skalūnų formacijose naudojant hidraulinio ardymo metodą; tai netaikoma skalūnų formacijų žvalgybai ir gavybai siekiant nustatyti ar išgauti naftą iš ne skalūninių rezervuarų.

Šioje dalyje susijusios paslaugos tai:

- i) gręžimas,
- ii) gręžinių tyrimas,
- iii) karotažo ir užbaigimo paslaugos,
- iv) specializuotų plūdriųjų konstrukcijų teikimo paslaugos.

2. 1 dalyje nustatytais draudimais nedaroma poveikio įsipareigojimų pagal sutartį arba bendrąjį susitarimą, sudarytą iki 2014 m. rugsėjo 12 d., arba pagal papildomas sutartis, būtinas tokiai sutarčiai vykdyti, vykdymui.

3. 1 dalyje nustatyti draudimai netaikomi tuo atveju, jeigu atitinkamos paslaugos yra būtinos įvykio, kuris gali turėti didelį ir reikšmingą poveikį žmonių sveikatai ir saugai arba aplinkai, skubiai prevencijai arba jo pasekmių sušvelninimui.

Paslaugos teikėjas per penkias darbo dienas nuo bet kokios pagal šią dalį atliktos veiklos pateikia kompetentingai institucijai pranešimą, kuriame išsamiai pagrindžiamas pardavimas, tiekimas, perdavimas arba eksportas be išankstinio leidimo.“

- 5) 4 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. 1 dalyje nustatytais draudimais nedaromas poveikis sutarčių, sudarytų iki 2014 m. rugpjūčio 1 d., arba papildomų sutarčių, reikalingų tokioms sutartims vykdyti, vykdymui ir pagalbos, būtinos ES esamų pajėgumų priežiūrai ir saugai, teikimui.

3. Reikia gauti atitinkamos kompetentingos valdžios institucijos leidimą norint:

- a) tiesiogiai ar netiesiogiai teikti techninę pagalbą ar tarpininkavimo paslaugas, susijusias su II priede išvardytais objektais, ir tų objektų tiekimu, gamyba, priežiūra ir naudojimu, bet kuriam fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui ar organizacijai Rusijoje, įskaitant jos išskirtinę ekonominę zoną ir žemyninį šelfą, arba, jeigu tokia pagalba susijusi objektais, skirtais naudoti Rusijoje, įskaitant jos išskirtinę ekonominę zoną ir žemyninį šelfą, – bet kuriam asmeniui, subjektui ar organizacijai bet kurioje kitoje valstybėje;
- b) tiesiogiai arba netiesiogiai teikti finansavimą arba finansinę paramą, susijusią su II priede nurodytais objektais, visų pirma įskaitant dotacijas, paskolas ir eksporto kredito draudimą, kurie skirti tiems objektams parduoti, tiekti, perduoti ar eksportuoti arba susijusiai techninei pagalbai teikti, bet kuriam fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui ar organizacijai Rusijoje, įskaitant jos išskirtinę ekonominę zoną ir žemyninį šelfą, arba, jeigu tokia parama susijusi su objektais, skirtais naudoti Rusijoje, įskaitant jos išskirtinę ekonominę zoną ir žemyninį šelfą – bet kuriam asmeniui, subjektui ar organizacijai bet kurioje kitoje valstybėje.

Tinkamai pagrįstais didelės skubos atvejais, kaip nurodyta 3 straipsnio 5 dalyje, šioje dalyje nurodytų paslaugų teikimas gali būti vykdomas be išankstinio leidimo su sąlyga, kad tiekėjas praneša kompetentingai valdžios institucijai per penkias darbo dienas po paslaugų suteikimo.“

- 6) 5 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Draudžiama tiesiogiai arba netiesiogiai sudaryti susitarimą arba dalyvauti susitarime suteikti naujas paskolas arba kreditą, kurių termino diena viršija 30 dienų, bet kokiam 1 arba 2 dalyje nurodytam juridiniam asmeniui, subjektui arba organizacijai po 2014 m. rugsėjo 12 d.

Draudimas netaikomas:

- a) paskoloms arba kreditui, kurių konkretus dokumentais pagrįstas tikslas yra teikti finansavimą neribojamam prekių ir nefinansinių paslaugų importui arba eksportui tarp Sąjungos ir bet kurios trečiosios valstybės, įskaitant išlaidas prekėms ir paslaugoms iš kitos trečiosios valstybės, kurios būtinos eksporto ar importo sutartims vykdyti; arba
- b) paskolas, kurių konkretus ir dokumentais pagrįstas tikslas yra teikti ypatingai skubų finansavimą, kad būtų įvykdyti mokumo ir likvidumo kriterijai Sąjungoje įsteigtiems juridiniams asmenims, kurių daugiau nei 50 % nuosavybės teisių priklauso bet kuriam III priede nurodytam subjektui.“

7) 5 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. 3 dalyje nustatytas draudimas netaikomas lėšų panaudojimui ar išmokėjimams pagal sutartį, sudarytą iki 2014 m. rugsėjo 12 d., jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- a) visos tokių lėšų panaudojimo ar išmokėjimų sąlygos tenkina šiuos reikalavimus:
 - i) buvo susitarta iki 2014 m. rugsėjo 12 d., ir
 - ii) jos tą dieną arba vėliau nebuvo pakeistos; ir
- b) iki 2014 m. rugsėjo 12 d. sutartyje buvo nustatyta termino diena visiškam visų suteiktų lėšų sugrąžinimui ir visų išsipareigojimų, teisių ir pareigų pagal sutartį panaikinimui.

a punkte nurodyto lėšų panaudojimo ir išmokėjimų sąlygos apima nuostatas dėl kiekvieno lėšų panaudojimo ar išmokėjimo sugrąžinimo laikotarpio trukmės, taikomos palūkanų normos arba palūkanų normos apskaičiavimo metodo ir didžiausios sumos.“

8) II priedas iš dalies keičiamas taip:

- a) antraštinėje dalyje žodžiai „3 straipsnyje nurodytų technologijų sąrašas“ pakeičiami žodžiais „3 straipsnyje nurodytų objektų sąrašas“;
- b) KN kodų 8413 50, 8413 60, ex 8431 39 00, ex 8431 43 00, ex 8431 49 įrašai pakeičiami taip:

„ex 8413 50	Varikliniai slankiojamojo judesio tūriniai skysčių siurbliai, kurių didžiausias srautas viršija 18 m ³ /val., o didžiausias slėgis išleidimo angoje viršija 40 barų, specialiai sukurti gręžinių dumbliui ir (arba) cementui pumpuoti į naftos gręžinius.
ex 8413 60	Varikliniai rotaciniai tūriniai skysčių siurbliai, kurių didžiausias srautas viršija 18 m ³ /val., o didžiausias slėgis išleidimo angoje viršija 40 barų, specialiai sukurti gręžinių dumbliui ir (arba) cementui pumpuoti į naftos gręžinius.
ex 8431 39 00	Dalys, tinkamos vien tik arba daugiausia naftos telkinių mašinoms, klasifikuojamoms 8428 pozicijoje
ex 8431 43 00	Dalys, tinkamos vien tik arba daugiausia naftos telkinių mašinoms, klasifikuojamoms 8430 41 arba 8430 49 subpozicijose
ex 8431 49	Dalys, tinkamos vien tik arba daugiausia naftos telkinių mašinoms, klasifikuojamoms 8426, 8429 ir 8430 pozicijose“.

9) IV priedas pakeičiamas šio reglamento priedu.

2 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 960/2014 6 konstatuojamoji dalis pakeičiama taip:

- „(6) siekiant daryti spaudimą Rusijos Vyriausybei taip pat tikslinga taikyti papildomus apribojimus tam tikroms finansų įstaigoms, išskyrus tarptautinį statusą turinčias Rusijoje įsikūrusias įstaigas, įsteigtas pagal tarpvyriausybinis susitarimus su Rusija kaip viena iš akcininkių; apribojimus Rusijoje įsteigtiems gynybos sektoriuje veiklą vykdančioms juridiniams asmenims, subjektams ar organizacijoms, išskyrus tuos, kurie daugiausia vykdo veiklą kosmoso ir civilinės branduolinės energetikos pramonėje, ir apribojimus Rusijoje įsteigtiems juridiniams asmenims, subjektams ar organizacijoms, kurių pagrindinė veikla susijusi su žalios naftos ar naftos produktų pardavimu ar transportavimu, patekti į kapitalo rinką. Finansinėms paslaugoms, išskyrus Reglamento (ES) Nr. 833/2014 5 straipsnyje nurodytas paslaugas, pavyzdžiui, su indėliais susijusioms paslaugoms, mokėjimo paslaugoms, draudimo paslaugoms, paskoloms iš institucijų, nurodytų to reglamento 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse, ir išvestinėms finansinėms priemonėms, naudojamoms rizikos draudimo tikslais energijos rinkoje, šie apribojimai netaikomi.“.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gruodžio 4 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
S. GOZI

PRIEDAS

„IV PRIEDAS

2a straipsnyje nurodytų fizinių ir juridinių asmenų, subjektų ar organizacijų sąrašas

JSC Sirius
OJSC Stankoinstrument
OAO JSC Chemcomposite
JSC Kalashnikov
JSC Tula Arms Plant
NPK Technologii Maschinostrojenija
OAO Wysokototschnye Kompleksi
OAO Almaz Antey
OAO NPO Bazalt“.

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1291/2014**2014 m. liepos 16 d.****dėl medienos plokščių, kurioms taikomas EN 13986 darnusis standartas, ir natūraliosios medienos skydinių apkalų ir apkalų dailylentėmis, kurioms taikomas EN 14915 darnusis standartas, jei jos naudojamos sienoms ir luboms dengti, klasifikavimo pagal atsparumą ugniai sąlygų, neatliekant bandymų****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB ⁽¹⁾, ypač į jo 27 straipsnio 5 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos sprendimu 2000/367/EB ⁽²⁾ nustatyta statybos produktų, statinių ir jų dalių atsparumo ugniai klasifikavimo sistema. Medienos plokštės, kurioms taikomas EN 13986 darnusis standartas, ir natūraliosios medienos skydinės apkalos ir apkalos dailylentėmis, kurioms taikomas EN 14915 darnusis standartas, yra statybos produktai, kuriems tas sprendimas taikomas;
- (2) atlikus bandymus nustatyta, kad tų produktų atsparumo ugniai eksploatacinės savybės yra stabilios ir nuspėjamos, jei jie naudojami sienoms ir luboms dengti ir jei jie atitinka tam tikras sąlygas, susijusias su medienos tankiu ir medienos plokščių, skydinių apkalų ir apkalų dailylentėmis storiumi;
- (3) todėl turėtų būti laikoma, kad medienos plokštės, kurioms taikomas EN 13986 darnusis standartas, ir natūraliosios medienos skydinės apkalos ir apkalos dailylentėmis, kurioms taikomas EN 14915 darnusis standartas, atitinka Sprendime 2000/367/EB nustatytas atsparumo ugniai eksploatacinių savybių klases neatliekant papildomų bandymų,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Neatliekant bandymų laikoma, kad priede nustatytas sąlygas atitinkančios medienos plokštės, kurioms taikomas EN 13986 darnusis standartas, ir natūraliosios medienos skydinės apkalos ir apkalos dailylentėmis, kurioms taikomas EN 14915 darnusis standartas, atitinka priede nurodytas eksploatacinių savybių klases, jei jos naudojamos sienoms ir luboms dengti.

*2 straipsnis*Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. liepos 16 d.

*Komisijos vardu**Pirmininkas*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OL L 88, 2011 4 4, p. 5.⁽²⁾ 2000 m. gegužės 3 d. Komisijos sprendimas 2000/367/EB, įgyvendinantis Tarybos direktyvą 89/106/EEB dėl statybos produktų, statinių ir jų dalių atsparumo ugniai klasifikavimo (OL L 133, 2000 6 6, p. 26).

PRIEDAS

Produktas ⁽¹⁾	EN produkto standartas	Produkto aprašymas ⁽²⁾	Mažiausias vidutinis tankis (kg/m ³)	Mažiausias storis (mm)	K klasė ⁽³⁾
Statybinis kartonas	EN 13986	Su įlaidu ir išdroža arba be jų ⁽⁵⁾	800	9	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Orientuotoji skiedrantų plokštė	EN 13986	Su įlaidu ir išdroža arba be jų ⁽⁶⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Medžio drožlių plokštė	EN 13986	Su įlaidu ir išdroža ⁽⁷⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Medžio drožlių plokštė	EN 13986	Su įlaidu ir išdroža arba be jų ⁽⁶⁾	600	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Fanera	EN 13986	Su įlaidu ir išdroža arba be jų ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Natūraliosios medienos plokštės	EN 13986	Su įlaidu ir išdroža arba be jų ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Medžio drožlių plokštė	EN 13986	Su įlaidu ir išdroža ⁽⁸⁾	600	25	K ₂ 30
Orientuotoji skiedrantų plokštė	EN 13986	Su įlaidu ir išdroža ⁽⁸⁾	600	30	K ₂ 30
Fanera	EN 13986	Su įlaidu ir išdroža ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Natūraliosios medienos plokštės	EN 13986	Su įlaidu ir išdroža ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Natūraliosios medienos plokštės	EN 13986	Su įlaidu ir išdroža ⁽⁹⁾	450	53	K ₂ 60
Natūraliosios medienos skydinės apkalos ir apkalos dailylentėmis	EN 14915	Su įlaidu ir išdroža ⁽¹⁰⁾	450	15	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Natūraliosios medienos skydinės apkalos ir apkalos dailylentėmis	EN 14915	Su įlaidu ir išdroža ⁽¹⁰⁾	450	27	K ₂ 30
Natūraliosios medienos skydinės apkalos ir apkalos dailylentėmis	EN 14915	Su įlaidu ir išdroža ⁽¹¹⁾	450	2 × 27 ⁽¹²⁾	K ₂ 60

⁽¹⁾ Dedami tiesiai ant bet kokio pagrindo be oro tarpo.

⁽²⁾ Jungtys su kvadratinėmis briaunomis arba su įlaidu ir išdroža, tokio paties storio kaip ir produktas ir be tarpų.

⁽³⁾ Sprendime 2000/367/EB nurodyta klasė.

⁽⁴⁾ K₁ 10 pagrindams, kurių tankis ≥ 300 kg/m³.

⁽⁵⁾ Vinių ilgis ne mažesnis kaip 40 mm, o tarpai – ne didesni kaip 100 mm.

⁽⁶⁾ Sraigčių ilgis ne mažesnis kaip 30 mm, o tarpai – ne didesni kaip 200 mm.

⁽⁷⁾ Sraigčių ilgis ne mažesnis kaip 30 mm, o tarpai – ne didesni kaip 150 mm.

⁽⁸⁾ Sraigčių ilgis ne mažesnis kaip 50 mm, o tarpai – ne didesni kaip 200 mm.

⁽⁹⁾ Sraigčių ilgis ne mažesnis kaip 75 mm, o tarpai – ne didesni kaip 200 mm.

⁽¹⁰⁾ Vinių ilgis ne mažesnis kaip 60 mm, o tarpai – ne didesni kaip 600 mm.

⁽¹¹⁾ Vinių ilgis ne mažesnis kaip 50 mm (kiekviename sluoksnyje), o tarpai – ne didesni kaip 600 mm.

⁽¹²⁾ Du sluoksniai dedami išilgine vienas kitam statmenų sluoksnių kryptimi.

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1292/2014**2014 m. liepos 17 d.****dėl tam tikros nepadengtos medinės grindų dangos, kuriai taikomas darnusis standartas EN 14342, klasifikavimo pagal degumą sąlygų, neatliekant bandymų****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB ⁽¹⁾, ypač į jo 27 straipsnio 5 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos sprendimu 2000/147/EB ⁽²⁾ nustatyta statybos produktų degumo klasifikavimo sistema. Statybos produktams, kuriems tas sprendimas taikomas, priskiriama ir medinė grindų danga;
- (2) atlikus bandymus nustatyta, kad medinės grindų dangos, kuriai taikomas darnusis standartas EN 14342, degumo eksploatacinės savybės yra stabilios ir nuspėjamos, jei ji atitinka tam tikras sąlygas, susijusias su medienos tankiu, grindų dangos storiumi ir galutiniu produkto naudojimu;
- (3) todėl medinė grindų danga, kuriai taikomas darnusis standartas EN 14342 ir kuri atitinka minėtas sąlygas, turėtų būti laikoma priskirtina prie Sprendime 2000/147/EB nustatytų degumo klasių nereikalaujant atlikti papildomų bandymų.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Medinė grindų danga, kuriai taikomas darnusis standartas EN 14342 ir kuri atitinka priede išdėstytas sąlygas, laikoma priskirtina prie priede nurodytų eksploatacinių savybių klasių neatliekant papildomų bandymų.

*2 straipsnis*Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. liepos 17 d.

*Komisijos vardu**Pirmininkas*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OL L 88, 2011 4 4, p. 5.⁽²⁾ 2000 m. vasario 8 d. Komisijos sprendimas, įgyvendinantis Tarybos direktyvą 89/106/EEB dėl statybos produktų reakcijos į ugnį klasifikavimo (OL L 50, 2000 2 23, p. 14).

PRIEDAS

Produktas ⁽¹⁾ ⁽⁷⁾	Produkto aprašymas ⁽⁴⁾	Mažiausias vidutinis tankis ⁽⁵⁾ (kg/m ³)	Mažiausias bendras storis (mm)	Galutinės naudojimo sąlygos	Grindų dangos klasė ⁽³⁾
Medinė grindų danga	Masyviosios pušies arba eglės medienos grindų danga	Pušies: 480 Eglės: 400	14	Be oro tarpo po apačia	D _{fl} -s1
Medinė grindų danga	Masyviosios beržo, ąžuolo, pušies arba eglės medienos grindų danga	Beržo: 700 Ąžuolo: 700 Pušies: 430 Eglės: 400	20	Su oro tarpu po apačia arba be jo	D _{fl} -s1
Medžio parketas	Masyviosios riešutmedžio medienos (vieno sluoksnio) parketas	650	8	Prikljuotas prie pagrindo ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Medžio parketas	Masyviosios ąžuolo, klevo arba uosio medienos (vieno sluoksnio) parketas:	Uosio: 650 Klevo: 650 Ąžuolo: 720	8	Prikljuotas prie pagrindo ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Medžio parketas	Daugiasluoksnis parketas, kurio viršutinis sluoksnis – ąžuolo medienos, ne mažiau kaip 3,5 mm	550	15 ⁽²⁾	Be oro tarpo po apačia	D _{fl} -s1
Medinės grindys ir parketas	Pirmiau nenurodytos masyviosios medienos grindys ir parketas	400	6	Visi	E _{fl}

⁽¹⁾ Pritvirtinta laikantis EN ISO 9239-1 standarto, ant ne žemesnio kaip D-s2, d0 klasės pagrindo, kurio tankis – mažiausiai 400 kg/m³ arba paliekant oro tarpą (bent 30 mm aukščio) po apačia.

⁽²⁾ Gali būti pridėtas ne žemesnės kaip E_{fl} klasės tarpsluoksnis, kurio didžiausias storis 3 mm, o mažiausias tankis – 280 kg/m³.

⁽³⁾ Sprendimo 2000/147/EB priedo 2 lentelėje nurodyta klasė.

⁽⁴⁾ Be paviršiaus dangos.

⁽⁵⁾ EN 13238 nurodytos sąlygos (50 % RH, 23 °C).

⁽⁶⁾ Ne žemesnės kaip D-s2 klasės pagrindas, d0.

⁽⁷⁾ Taip pat taikoma laiptų pakopoms.

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1293/2014

2014 m. liepos 17 d.

dėl metalinių tinko pagrindų ir profiliuotųjų, skirtų vidiniam tinkavimui, įtrauktų į darniojo standarto EN 13658–1 taikymo sritį, metalinių tinko pagrindų ir profiliuotųjų, skirtų išoriniam tinkavimui, įtrauktų į darniojo standarto EN 13658–2 taikymo sritį, ir metalinių kampuočių ir specialiųjų profiliuotųjų, įtrauktų į darniojo standarto EN 14353 taikymo sritį, klasifikavimo pagal degumą sąlygų, neatliekant bandymų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB ⁽¹⁾, ypač į jo 27 straipsnio 5 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos sprendimu 2000/147/EB ⁽²⁾ nustatyta statybos produktų degumo eksploatacinių savybių klasifikavimo sistema. Metaliniai tinko pagrindai ir profiliuočiai, skirti vidiniam tinkavimui, įtraukti į darniojo standarto EN 13658–1 taikymo sritį, metaliniai tinko pagrindai ir profiliuočiai, skirti išoriniam tinkavimui, įtraukti į darniojo standarto EN 13658–2 taikymo sritį, ir metaliniai kampuočiai ir specialieji profiliuočiai, įtraukti į darniojo standarto EN 14353 taikymo sritį, kurių visų išorinį paviršių sudaro organinė medžiaga, priskiriami prie statybos produktų, kuriems taikomas šis sprendimas;
- (2) paaiškėjo, kad šių produktų degumo eksploatacinės savybės yra stabilios ir nuspėjamos, kai jie naudojami kartu su gipso kartoninėmis plokštėmis sienų kampams suformuoti, nes ugnis gali pasiekti tik nedidelę jų paviršiaus dalį;
- (3) todėl neatliekant bandymų turėtų būti laikoma, kad metaliniai tinko pagrindai ir profiliuočiai, skirti vidiniam tinkavimui, įtraukti į darniojo standarto EN 13658–1 taikymo sritį, metaliniai tinko pagrindai ir profiliuočiai, skirti išoriniam tinkavimui, įtraukti į darniojo standarto EN 13658–2 taikymo sritį, ir metaliniai kampuočiai ir specialieji profiliuočiai, įtraukti į darniojo standarto EN 14353 taikymo sritį, kurių visų išorinį paviršių sudaro organinė medžiaga, atitinka degumo eksploatacinių savybių E klasės reikalavimus,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Neatliekant bandymų laikoma, kad metaliniai tinko pagrindai ir profiliuočiai, skirti vidiniam tinkavimui, įtraukti į darniojo standarto EN 13658–1 taikymo sritį, metaliniai tinko pagrindai ir profiliuočiai, skirti išoriniam tinkavimui, įtraukti į darniojo standarto EN 13658–2 taikymo sritį, ir metaliniai kampuočiai ir specialieji profiliuočiai, įtraukti į darniojo standarto EN 14353 taikymo sritį, atitinka degumo eksploatacinių savybių E klasės reikalavimus, kai jų išorinį paviršių sudaro organinė medžiaga.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. liepos 17 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OL L 88, 2011 4 4, p. 5.

⁽²⁾ 2000 m. vasario 8 d. Komisijos sprendimas 2000/147/EB, įgyvendinantis Tarybos direktyvą 89/106/EEB dėl statybos produktų reakcijos į ugnį klasifikavimo (OL L 50, 2000 2 23, p. 14).

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 1294/2014**2014 m. gruodžio 4 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 1238/95 nuostatos dėl Bendrijos augalų veislių tarnybai mokėtino paraiškos mokesčio ir ekspertizės mokesčio dydžio**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje ⁽¹⁾, ypač į jo 113 straipsnį,

pasikonsultavusi su Bendrijos augalų veislių tarnybos administracine taryba,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamento (EB) Nr. 1238/95 ⁽²⁾ 7 straipsnyje pateikiamos nuostatos dėl Bendrijos augalų veislių tarnybai (toliau – Tarnyba) mokėtino paraiškos mokesčio už paraiškų suteikti augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje įforminimą dydžio;
- (2) remiantis Tarnybos įgyta patirtimi dėl išlaidų, susijusių su negaliojančių paraiškų suteikti augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje įforminimu, tikslinga sumažinti Tarnybos imamą paraiškos mokestį;
- (3) Reglamento (EB) Nr. 1238/95 8 straipsnio 1 dalyje ir jo I priede nustatytas veislės, kuri yra paraiškos suteikti augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje objektas, techninės ekspertizės parengimo ir atlikimo mokesčių, mokėtinų Tarnybai (toliau – ekspertizės mokestis), dydis;
- (4) kalbant apie veislių, kurių atveju medžiagai pagaminti reikia pakartotinai naudoti medžiagą su specifinėmis sudedamosiomis dalimis, techninę ekspertizę, patirtis parodė, kad šios ekspertizės išlaidos kiekvienu konkrečiu atveju gali labai skirtis. Techninės ekspertizės mokestis turėtų padengti veislės ir kiekvienos specifinės veislės sudedamosios dalies techninės ekspertizės išlaidas. Todėl neturėtų būti nustatyta didžiausia tokių atvejų techninės ekspertizės mokesčio suma;
- (5) iš patirties, susijusios su technine ekspertize, taip pat matyti, kad bendra Tarnybos imamų ekspertizės mokesčių suma nepadengia visos mokesčių, kuriuos Tarnyba turi mokėti ekspertizės tarnyboms, sumos. Tačiau Tarnybos imami mokesčiai turėtų iš esmės padengti jos mokamus mokesčius. Todėl Reglamento (EB) Nr. 1238/95 I priede nustatyti mokesčiai turėtų būti papildinti. Taip pat tame priede nustatytos išlaidų grupės turėtų būti supaprastintos;
- (6) todėl Reglamentas (EB) Nr. 1238/95 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (7) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Bendrijos augalų veislių teisinės apsaugos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1238/95 iš dalies keičiamas taip:

1. 7 straipsnio 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Jei paraiškos mokestis gaunamas, bet paraiška nėra galiojanti pagal pagrindinio reglamento 50 straipsnį, Tarnyba pasilieka 200 EUR paraiškos mokesčio, o jo likutį grąžina nurodydama pareiškėjui paraiškoje rastus trūkumus.“

⁽¹⁾ OL L 227, 1994 9 1, p. 1.⁽²⁾ 1995 m. gegužės 31 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1238/95 nustatantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl mokesčių Bendrijos augalų veislių tarnybai taikymo įgyvendinimo taisykles (OL L 121, 1995 6 1, p. 31).

2. 8 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Mokesčiai už veislės, kuri yra paraiškos suteikti augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje objektas, techninės ekspertizės parengimą ir atlikimą (ekspertizės mokestis) mokami pagal I priedą už kiekvieną pradėtą auginimo laikotarpį. Dėl veislių, kurių atveju reikia pakartotinai naudoti medžiagą su specifinėmis sudedamosiomis dalimis medžiagai pagaminti, I priede nustatytas ekspertizės mokestis mokamas už tokią veislę ir už kiekvieną sudedamąją dalį, kurios oficialaus aprašo nėra ir kurią taip pat reikia iširti.“

3. I priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedą.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2015 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gruodžio 4 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 1238/95 I priedas pakeičiamas taip:

„I PRIEDAS

Su technine ekspertize susiję mokesčiai, kaip nurodyta 8 straipsnyje

Už techninę veislės ekspertizę pagal 8 straipsnį mokėtinas mokestis nustatomas remiantis lentele:

(EUR)

	Išlaidų grupė	Mokestis
Žemės ūkio augalų grupė		
1	Valgomosios bulvės	1 960
2	Rapsai	1 860
3	Žolės	2 210
4	Kitos žemės ūkio augalų rūšys	1 430
Vaisių grupė		
5	Obuoliai	3 210
6	Braškės	2 740
7	Kitos vaisių rūšys	2 550
Dekoratyvinių augalų grupė		
8	Dekoratyviniai augalai, kurių sukauptas gyvas kontrolinis rinkinys, šiltnamio bandymas	2 140
9	Dekoratyviniai augalai, kurių sukauptas gyvas kontrolinis rinkinys, lauko bandymas	1 960
10	Dekoratyviniai augalai, kurių nesukauptas gyvas kontrolinis rinkinys, šiltnamio bandymas	1 770
11	Dekoratyviniai augalai, kurių nesukauptas gyvas kontrolinis rinkinys, lauko bandymas	1 570
12	Dekoratyviniai augalai, specialios fitosanitarinės sąlygos	3 040
Daržovių grupė		
13	Daržovės, šiltnamio bandymas	2 150
14	Daržovės, lauko bandymas	1 960“

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 1295/2014**2014 m. gruodžio 4 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 669/2009, kuriuo įgyvendinamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 nuostatos dėl sustiprintos tam tikrų negyvūninės kilmės pašarų ir maisto produktų importo oficialios kontrolės, I priedas****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių⁽¹⁾, ypač į jo 15 straipsnio 5 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamentu (EB) Nr. 669/2009⁽²⁾ nustatytos taisyklės dėl sustiprintos oficialios to reglamento I priede išvardytų importuojamų negyvūninių pašarų ir maisto produktų (toliau – sąrašas) kontrolės, kuri turi būti atliekama įvežimo į Reglamento (EB) Nr. 882/2004 I priede nurodytas teritorijas punktuose;
- (2) Reglamento (EB) Nr. 669/2009 2 straipsnyje nustatyta, kad tas sąrašas turi būti persvarstomas reguliariai ir ne rečiau kaip kartą per ketvirtį atsižvelgiant bent į tame straipsnyje nurodytus informacijos šaltinius;
- (3) atsižvelgiant į su maisto produktais susijusių pastarojo meto incidentų, apie kuriuos pranešta naudojantis Skubių pranešimų apie nesaugų maistą ir pašarus sistema, skaičių ir svarbą, Maisto ir veterinarijos tarnybos atlikto audito trečiojoje šalyse išvada ir valstybių narių Komisijai pagal Reglamento (EB) Nr. 669/2009 15 straipsnį pateiktas ketvirčio ataskaitas apie negyvūninių pašarų ir maisto produktų siuntas matyti, kad sąrašą reikėtų iš dalies pakeisti;
- (4) visų pirma sąrašą reikėtų iš dalies pakeisti ir išbraukti įrašus, skirtus prekėms, kurios, remiantis turima informacija, iš esmės pakankamai atitinka Sąjungos teisės aktuose nustatytus susijusius saugos reikalavimus ir kurioms sustiprinta oficialioji kontrolė nebėra pagrįsta. Todėl sąrašo įrašus, skirtus apelsinams iš Egipto ir kalendros lapams, bazilikams ir mėtomis iš Tailando, reikėtų išbraukti;
- (5) be to, sąrašą reikėtų iš dalies pakeisti padidinant prekių, kurių atitiktis susijusiems Sąjungos teisės aktams laipsnis, remiantis tais pačiais informacijos šaltiniais, yra mažesnis ir dėl to jų oficialioji kontrolė turėtų būti atliekama dažniau, oficialiosios kontrolės dažnumą. Todėl sąrašo įrašus, skirtus džiovintiems prieskoniams iš Indijos, betulinio pipiro lapams iš Indijos ir Tailando bei vynmedžių lapams iš Turkijos, reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti;
- (6) siekiant užtikrinti nuoseklumą ir aiškumą, Reglamento (EB) Nr. 669/2009 I priedą tikslinga pakeisti šio reglamento priedo tekstu;
- (7) todėl Reglamentas (EB) Nr. 669/2009 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (8) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 669/2009 I priedas pakeičiamas šio reglamento priedo tekstu.

⁽¹⁾ OL L 165, 2004 4 30, p. 1.⁽²⁾ Komisijos reglamentas (EB) Nr. 669/2009, kuriuo įgyvendinamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 nuostatos dėl sustiprintos tam tikrų negyvūninės kilmės pašarų ir maisto produktų importo oficialios kontrolės ir iš dalies keičiamas Sprendimas 2006/504/EB (OL L 194, 2009 7 25, p. 11).

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2015 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gruodžio 4 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

„I PRIEDAS

Negyvūniniai pašarai ir maisto produktai, kuriems taikoma sustiprinta oficialioji kontrolė nustatytame įvežimo punkte

Pašarai ir maisto produktai (numatomas naudojimas)	KN kodas ⁽¹⁾	TARIC subpozicija	Kilmės šalis	Pavojus	Fizinio ir atitikties tikrinimo dažnumas (%)
Džiovintos vynuogės (vynmedžio uogos) (Maisto produktai)	0806 20		Afganistanas (AF)	Ochratoksinas A	50
— Žemės riešutai, negliaudyti	— 1202 41 00		Brazilija (BR)	Aflatoksina	10
— Žemės riešutai, gliaudyti	— 1202 42 00				
— Žemės riešutų sviestas	— 2008 11 10				
— Žemės riešutai, paruošti ar konservuoti kitais būdais	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98				
(Pašarai ir maisto produktai)					
— Smidrinio porūšio kininės pupuolės (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Kambodža (KH)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugiapakopį liekanų nustatymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽²⁾	50
— Baklažanai	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
(Maisto produktai – šviežios, atšaldytos ar užšaldytos daržovės)					
Lapiniai salierai (<i>Apium graveolens</i>) (Maisto produktai – švieži ar atšaldyti prieskoniniai augalai)	ex 0709 40 00	20	Kambodža (KH)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugiapakopį liekanų nustatymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽³⁾	50
<i>Brassica oleracea</i> (kitos valgomosios bastučio genties (<i>brassica</i>) daržovės, špinatiniai kopūstai) ⁽⁴⁾ (Maisto produktai – švieži ar atšaldyti)	ex 0704 90 90	40	Kinija (CN)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugiapakopį liekanų nustatymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽⁵⁾	50
Arbata, aromatinta arba nearomatinta (Maisto produktai)	0902		Kinija (CN)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugiapakopį liekanų nustatymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽⁶⁾	10

Pašarai ir maisto produktai (numatomas naudojimas)	KN kodas ⁽¹⁾	TARIC subpozicija	Kilmės šalis	Pavojus	Fizinio ir atitikties tikrinimo dažnumas (%)
— Baklažanai	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72	Dominikos Respublika (DO)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugia- pakopį liekanų nusta- tymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽⁷⁾	10
— Raukšlėtasis svaidenis (<i>Momordica charantia</i>)	— ex 0709 99 90; ex 0710 80 95	70 70			
(Maisto produktai – šviežios, atšaldytos ar užšaldytos daržovės)					
— Smidrinio porūšio kininės pupuolės (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Dominikos Respublika (DO)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugia- pakopį liekanų nusta- tymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽⁷⁾	20
— Paprikos (saldžiosios ir kitos) (<i>Capsicum</i> spp.)	— 0709 60 10; ex 0709 60 99	20			
(Maisto produktai – šviežios, atšaldytos ar užšaldytos daržovės)	— 0710 80 51; ex 0710 80 59	20			
Braškės ir žemuogės (švie- žios) (Maisto produktai)	0810 10 00		Egiptas (EG)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugia- pakopį liekanų nusta- tymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽⁸⁾	10
Paprikos (saldžiosios ir kitos) (<i>Capsicum</i> spp.) (Maisto produktai – švieži, atšaldyti ar užšaldyti)	0709 60 10; ex 0709 60 99; 0710 80 51; ex 0710 80 59	20 20	Egiptas (EG)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugia- pakopį liekanų nusta- tymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽⁹⁾	10
Betelinio pipiro lapai (<i>Piper betle</i> L.) (Maisto produktai)	ex 1404 90 00	10	Indija (IN)	Salmonelė ⁽¹⁰⁾	50
Sezamų sėklos (Maisto produktai – švieži ar atšaldyti)	1207 40 90		Indija (IN)	Salmonelė ⁽¹⁰⁾	20
— Nesmulkintos <i>Capsicum annuum</i>	— 0904 21 10	10	Indija (IN)	Aflatoksinais	20
— Grūstos arba maltos <i>Capsicum annuum</i>	— ex 0904 22 00				
— Nesmulkinti džiovinti <i>Ca- psicum</i> genties, išskyrus saldžiąsias paprikas (<i>Ca- psicum annuum</i>), vaisiai	— 0904 21 90				
— Muskatai (<i>Myristica fragrans</i>) (Maisto produktai – džiovinti prieskoniai)	— 0908 11 00; 0908 12 00				

Pašarai ir maisto produktai (numatomas naudojimas)	KN kodas ⁽¹⁾	TARIC subpozicija	Kilmės šalis	Pavojus	Fizinio ir atitikties tikrinimo dažnumas (%)
Fermentai; paruošti fermentai (Pašarai ir maisto produktai)	3507		Indija (IN)	Chloramfenikolis	50
— Muskatai (<i>Myristica fragrans</i>) (Maisto produktai – džiovinti prieskoniniai)	— 0908 11 00; 0908 12 00		Indonezija (ID)	Aflatoksinais	20
— Žirniai ankštyse (negliaudyti)	— ex 0708 10 00	40	Kenija (KE)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugia- pakopį liekanų nustatymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽¹¹⁾	10
— Pupelės ankštyse (negliaudytos)	— ex 0708 20 00	40			
(Maisto produktai – švieži ar atšaldyti)					
Mėtos (Maisto produktai – švieži ar atšaldyti prieskoniniai augalai)	ex 1211 90 86	30	Marokas (MA)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugia- pakopį liekanų nustatymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽¹²⁾	10
Džiovintos pupelės (Maisto produktai)	0713 39 00		Nigerija (NG)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugia- pakopį liekanų nustatymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽¹³⁾	50
Valgomosios vynuogės (Maisto produktai – švieži)	0806 10 10		Peru (PE)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugia- pakopį liekanų nustatymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽¹⁴⁾	10
Arbūzų (<i>Egusi, citrullus lanatus</i>) sėklos ir jų produktai (Maisto produktai)	ex 1207 70 00; ex 1106 30 90; ex 2008 99 99	10 30 50	Siera Leonė (SL)	Aflatoksinais	50
— Žemės riešutai, negliaudyti	— 1202 41 00		Sudanas (SD)	Aflatoksinais	50
— Žemės riešutai, gliaudyti	— 1202 42 00				
— Žemės riešutų sviestas	— 2008 11 10				
— Žemės riešutai, paruošti ar konservuoti kitais būdais	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98				
(Pašarai ir maisto produktai)					

Pašarai ir maisto produktai (numatomas naudojimas)	KN kodas ⁽¹⁾	TARIC subpozicija	Kilmės šalis	Pavojus	Fizinio ir atitikties tikrinimo dažnumas (%)
Paprikos (išskyrus saldžiąsias) (<i>Capsicum</i> spp.) (Maisto produktai – švieži ar atšaldyti)	ex 0709 60 99	20	Tailandas (TH)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugiapakopį liekanų nustatymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽¹⁵⁾	10
Betelinio pipiro lapai (<i>Piper betle</i> L.) (Maisto produktai)	ex 1404 90 00	10	Tailandas (TH)	Salmonelė ⁽¹⁰⁾	50
— Smidrinio porūšio kininės pupuolės (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Tailandas (TH)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugiapakopį liekanų nustatymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽¹⁶⁾	20
— Baklažanai (Maisto produktai – šviežios, atšaldytos ar užšaldytos daržovės)	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
Džiovinti abrikosai (Maisto produktai)	0813 10 00		Turkija (TR)	Sulfitai ⁽¹⁷⁾	10
— Saldžiosios paprikos (<i>Capsicum annuum</i>) (Maisto produktai – šviežios, atšaldytos ar užšaldytos daržovės)	— 0709 60 10; 0710 80 51		Turkija (TR)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugiapakopį liekanų nustatymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽¹⁸⁾	10
Vynmedžių lapai (Maisto produktai)	ex 2008 99 99	11; 19	Turkija (TR)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugiapakopį liekanų nustatymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽¹⁹⁾	20
Džiovintos vynuogės (vynmedžio uogos) (Maisto produktai)	0806 20		Uzbekistanas (UZ)	Ochratoksinas A	50
— Kalendros lapai	— ex 0709 99 90	72	Vietnamas (VN)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugiapakopį liekanų nustatymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽²⁰⁾	20
— Bazilikas (siauralapis, kvapusis)	— ex 1211 90 86	20			
— Mėtos	— ex 1211 90 86	30			
— Petražolės (Maisto produktai – švieži ar atšaldyti prieskoniniai augalai)	— ex 0709 99 90	40			

Pašarai ir maisto produktai (numatomas naudojimas)	KN kodas ⁽¹⁾	TARIC subpozicija	Kilmės šalis	Pavojus	Fizinio ir atitikties tikrinimo dažnumas (%)
— Banguotasis kertuotis	— ex 0810 90 20	10	Vietnamas (VN)	Pesticidų liekanos, iširtos taikant daugiapakopį liekanų nustatymo metodą, pagrįstą GC-MS ir LC-MS, arba atskiros medžiagos liekanų nustatymo metodą ⁽²⁰⁾	20
— Valgomosios ybiškės	— ex 0709 99 90	20			
— Paprikos (išskyrus saldžiąsias) (<i>Capsicum</i> spp.)	— ex 0709 60 99	20			
(Maisto produktai – švieži ar atšaldyti)					

- (1) Jei turi būti tikrinami tik tam tikri produktai, kuriems priskirtas kuris nors KN kodas, o tas kodas nesuskirstytas į konkrečius poskyrius, jis žymimas „ex“.
- (2) Visų pirma karbofurano (karbofurano ir 3-hidroksi-karbofurano suma, išreikšta kaip karbofuranas), chlorbufamo, dimetoato (dimetoato ir ometoato suma, išreikšta kaip dimetoatas) liekanos.
- (3) Visų pirma karbofurano (karbofurano ir 3-hidroksi-karbofurano suma, išreikšta kaip karbofuranas), heksakonazolo, fentoato, triadimefono ir triadimenolo (triadimefono ir triadimenolo suma) liekanos.
- (4) Šių rūšių: *Brassica oleracea* L. convar. Botrytis (L) Alef var. Italica Plenck, cultivar alboglabra. Taip pat vadinamos „Kai Lan“, „Gai Lan“, „Gailan“, „Kailan“, „Chinese bare Jielan“.
- (5) Visų pirma chlorfenapiro, fipronilo (fipronilo + sulfono metabolito (MB46136), išreikšto kaip fipronilas, suma), karbendazimo ir benomilo (benomilo ir karbendazimo suma, išreikšta kaip karbendazimas), acetamiprido, dimetomorfo ir propikonazolo liekanos.
- (6) Visų pirma buprofezino, imidakloprido, fenvalerato ir esfenvalerato (RS ir SR izomerų suma); profenofoso, trifluralino, triazofoso, triadimefono ir triadimenolo (triadimefono ir triadimenolo suma), cipermetrino (cipermetrino, įskaitant kitus jo izomerų mišinius (izomerų suma)) liekanos.
- (7) Visų pirma amitrazo (amitrazas, įskaitant metabolitus, kurių sudėtyje yra 2,4 -dimetilanilino dalis, išreikšta kaip amitrazas), acefato, aldikarbo (aldikarbo, jo sulfoksido ir jo sulfono suma, išreikšta kaip aldikarbas), karbendazimo ir benomilo (benomilo ir karbendazimo suma, išreikšta kaip karbendazimas), chlorfenapiro, chlorpirifoso, ditiokarbomatų (ditiokarbomatų, išreikštų kaip CS2, įskaitant manebą, mankozebą, metiramą, propinebą, tiramą ir ziramą), diafentiurono, diazinono, dichlorvosos, dikofolio (p, p' ir o,p' izomerų suma), dimetoato (dimetoato ir ometoato suma, išreikšta kaip dimetoatas), endosulfano (alfa ir beta izomerų ir endosulfano sulfato suma, išreikšta kaip endosulfanas), fenamidono, imidakloprido, malationo (malationo ir malaoksono suma, išreikšta kaip malationas), metamidofoso, metiokarbo (metiokarbo ir metiokarbo sulfoksido ir sulfono suma, išreikšta kaip metiokarbas), metomilo ir tiodikarbo (metomilo ir tiodikarbo suma, išreikšta kaip metomilas), monokrotofosos, oksamilo, profenofoso, propikonazolo, tiabendazolo, tiakloprido liekanos.
- (8) Visų pirma karbendazimo ir benomilo (benomilo ir karbendazimo suma, išreikšta kaip karbendazimas), ciflutrino (ciflutrinas, įskaitant kitus jo izomerų mišinius (izomerų suma)) ciprodinilo, diazinono, dimetoato (dimetoato ir ometoato suma, išreikšta kaip dimetoatas), etiono, fenitrotono, fenpropatrino, fludioksonilo, heksaflumurono, liambda-cihalotrino, metiokarbo (metiokarbo ir metiokarbo sulfoksido ir sulfono suma, išreikšta kaip metiokarbas), metomilo ir tiodikarbo (metomilo ir tiodikarbo suma, išreikšta kaip metomilas), oksamilo, fentoato, metiltiofanato liekanos.
- (9) Visų pirma karbofurano (karbofurano ir 3-hidroksi-karbofurano suma, išreikšta kaip karbofuranas), chlorpirifoso, cipermetrino (cipermetrinas, įskaitant kitus jo izomerų mišinius (izomerų suma)), ciprokonazolo, dikofolio (p, p' ir o,p' izomerų suma), difenokonazolo, dinotefurano, etiono, flusilazolio, folpeto, prochlorazo (prochlorazo ir jo metabolitų, kurių sudėtyje yra 2,4,6-trichlorofenolio dalis, suma, išreikšta kaip prochlorazas), profenofoso, propikonazolo, metiltiofanato ir triforino liekanos.
- (10) Etaloninis metodas EN/ISO 6579 arba metodas, kurio tinkamumas šiuo atveju patvirtintas, kaip nurodyta 2005 m. lapkričio 15 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2073/2005 dėl maisto produktų mikrobiologinių kriterijų (OL L 338, 2005 12 22, p. 1) 5 straipsnyje.
- (11) Visų pirma dimetoato (dimetoato ir ometoato suma, išreikšta kaip dimetoatas), chlorpirifoso, acefato, metamidofoso, metomilo ir tiodikarbo (metomilo ir tiodikarbo suma, išreikšta kaip metomilas), diafentiurono, indoksakarbo, kaip S ir R izomerų suma, liekanos.
- (12) Visų pirma chlorpirifoso, cipermetrino (cipermetrinas, įskaitant kitus jo izomerų mišinius (izomerų suma)), dimetoato (dimetoato ir ometoato suma, išreikšta kaip dimetoatas), endosulfano (alfa ir beta izomerų ir endosulfano sulfato suma, išreikšta kaip endosulfanas), heksakonazolo, parationmetilo (parationmetilo ir paraokson-metilo suma, išreikšta kaip parationmetilas), metomilo ir tiodikarbo (metomilo ir tiodikarbo suma, išreikšta kaip metomilas), flutriafolo, karbendazimo ir benomilo (benomilo ir karbendazimo suma, išreikšta kaip karbendazimas), flubendamido, miklobutanilo, malationo (malationo ir malaoksono suma, išreikšta kaip malationas) liekanos.
- (13) Visų pirma dichlorvosos liekanos.
- (14) Visų pirma dinikonazolo, etefono ir metomilo bei tiodikarbo (metomilo ir tiodikarbo suma, išreikšta kaip metomilas) liekanos.
- (15) Visų pirma karbofurano (karbofurano ir 3-hidroksi-karbofurano suma, išreikšta kaip karbofuranas), metomilo ir tiodikarbo (metomilo ir tiodikarbo suma, išreikšta kaip metomilas), dimetoato (dimetoato ir ometoato suma, išreikšta kaip dimetoatas), triazofoso, malationo (malationo ir malaoksono suma, išreikšta kaip malationas), profenofoso, protiofosos, etiono, karbendazimo ir benomilo (benomilo ir karbendazimo suma, išreikšta kaip karbendazimas), triforino, procimidono, formetanato formetanato ir jo druskų suma, išreikšta kaip formetanatas (hidrochloridas).

- (16) Visų pirma acefato, karbarilo, karbendazimo ir benomilo (benomilo ir karbendazimo suma, išreikšta kaip karbendazimas), karbofurano (karbofurano ir 3-hidroksi-karbofurano suma, išreikšta kaip karbofuranas), chlorpirifoso, metilchlorpirifoso, dimetoato (dimeato ir ometoato suma, išreikšta kaip dimeatoas), etiono, malationo (malationo ir malaoksono suma, išreikšta kaip malationas), metalaksilo ir metalaksilo-M (metalaksilas, įskaitant kitus jo izomerus, įskaitant metalaksilą-M (izomerų suma), mišinius), metamidofoso, metomilo ir tiodikarbo (metomilo ir tiodikarbo suma, išreikšta kaip metomilas), monokrotofoso, profenofoso, protiofoso, kvinalfoso, triadimefono ir triadimenolo (triadimefono ir triadimenolo suma), triazofoso, dikrotofoso, EPN, triforino liekanos.
- (17) Etaloniniai metodai: EN 1988-1:1998, EN 1988-2:1998 arba ISO 5522:1981.
- (18) Visų pirma metomilo ir tiodikarbo (metomilo ir tiodikarbo suma, išreikšta kaip metomilas), oksamilo, karbendazimo ir benomilo (benomilo ir karbendazimo suma, išreikšta kaip karbendazimas), klofentezino, diafentiurono, dimeato (dimeato ir ometoato suma, išreikšta kaip dimeatoas), formetanato (formetanato ir jo druskų suma, išreikšta kaip formetanatas (hidrochloridas)), malationo (malationo ir malaoksono suma, išreikšta kaip malationas), procimidono, tetradifono, metiltiofanato liekanos.
- (19) Visų pirma azoksistrobino, boskalido, chlorpirifoso, ditiokarbamatų (ditiokarbamatų, išreikšti kaip CS₂, įskaitant manebą, mankozebą, metiramą, propinebą, tiramą ir ziramą), endosulfano (alfa ir beta izomerų ir endosulfano sulfato suma, išreikšta kaip endosulfanas), metilkrezoksimo, lambda cihalotrinio, metalaksilo ir metalaksilo-M (metalaksilas, įskaitant kitus jo izomerus, įskaitant metalaksilą-M (izomerų suma), mišinius), metoksifenozido, metrafenono, miklobutano, penkonazolo, piraklostrobino, pirimetano, triadimefono ir triadimenolo (triadimefono ir triadimenolo suma), trifloksistrobino liekanos.
- (20) Visų pirma karbofurano (karbofurano ir 3-hidroksi-karbofurano suma, išreikšta kaip karbofuranas), karbendazimo ir benomilo (benomilo ir karbendazimo suma, išreikšta kaip karbendazimas), chlorpirifoso, ditiokarbamatų (ditiokarbamatų, išreikšti kaip CS₂, įskaitant manebą, mankozebą, metiramą, propinebą, tiramą ir ziramą), profenofoso, perimetrino (izomerų suma), heksakonazolo, difenokonazolo, propikonazolo, fipronilo (fipronilo + sulfono metabolito (MB46136) suma, išreikšta kaip fipronilas), propargito, flusilazolio, fentoato, cipermetrino (cipermetrinas, įskaitant kitus jo izomerus mišinius (izomerų suma)), metomilo ir tiodikarbo (metomilo ir tiodikarbo suma, išreikšta kaip metomilas), kvinalfoso, pencikurono, metidationo, dimeato (dimeato ir ometoato suma, išreikšta kaip dimeatoas), fenbukonazolo liekanos.“.
-

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 1296/2014**2014 m. gruodžio 4 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamių Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos Komisija nustato standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;
- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienes duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

*2 straipsnis*Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gruodžio 4 d.

Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu
Jerzy PLEWA

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ O L L 347, 2013 12 20, p. 671.

⁽²⁾ O L L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	AL	64,0
	IL	114,8
	MA	91,1
	TR	81,4
	ZZ	87,8
0707 00 05	AL	53,8
	JO	258,6
	MA	170,1
	TR	135,4
	ZZ	154,5
0709 93 10	MA	67,9
	TR	128,2
	ZZ	98,1
0805 10 20	AR	35,3
	SZ	34,3
	TR	74,4
	UY	32,9
	ZA	54,7
	ZW	33,1
	ZZ	44,1
	ZZ	44,1
0805 20 10	MA	73,2
	ZZ	73,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	113,7
	JM	168,3
	TR	76,0
	ZZ	119,3
0805 50 10	AL	64,4
	TR	76,5
	ZZ	70,5
0808 10 80	BA	32,4
	BR	53,8
	CA	134,8
	CL	78,6
	MK	38,0
	NZ	96,9
	US	94,8
	ZZ	75,6

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0808 30 90	CN	81,0
	TR	174,9
	ZZ	128,0

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra nustatyta 2012 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1106/2012, kuriuo dėl šalių ir teritorijų nomenklatūros atnaujinimo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 471/2009 dėl Bendrijos statistikos, susijusios su išorės prekyba su ES nepriklausančiomis šalimis (OL L 328, 2012 11 28, p. 7). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

DIREKTYVOS

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO DIREKTYVA 2014/105/ES

2014 m. gruodžio 4 d.

kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2003/90/EB ir 2003/91/EB, kuriomis nustatomos Tarybos direktyvų 2002/53/EB 7 straipsnio ir Tarybos direktyvos 2002/55/EB 7 straipsnio įgyvendinimo priemonės, susijusios su žemės ūkio augalų ir daržovių rūšių tam tikrų veislių būtinaisiais tikrintiniais požymiais ir būtinosiomis tikrinimo sąlygomis

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyvą 2002/53/EB dėl bendrojo žemės ūkio augalų veislių katalogo ⁽¹⁾, ypač į jos 7 straipsnio 2 dalies a ir b punktus,

atsižvelgdama į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyvą 2002/55/EB dėl prekybos daržovių sėkla ⁽²⁾, ypač į jos 7 straipsnio 2 dalies a ir b punktus,

kadangi:

- (1) Komisijos direktyvos 2003/90/EB ⁽³⁾ ir 2003/91/EB ⁽⁴⁾ priimtos siekiant užtikrinti, kad veislės, kurias valstybės narės įtraukia į nacionalinius katalogus, atitiktų Bendrijos augalų veislių tarnybos (toliau – BAVT) toms veislėms nustatytose gairėse pateikiamus būtinuosius tikrintinus požymius ir būtinąsias įvairių veislių tikrinimo sąlygas, tiek, kiek jos yra susijusios su šiomis gairėmis. Tose direktyvose nustatyta, kad kitoms veislėms turi būti taikomos Tarptautinės naujų augalų veislių apsaugos sąjungos (toliau – TNAVAS) gairės;
- (2) vėliau BAVT ir TNAVAS nustatė papildomas gaires dėl dar vienos rūšies ir atnaujino esamas gaires;
- (3) todėl direktyvos 2003/90/EB ir 2003/91/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos;
- (4) šioje direktyvoje nustatytos priemonės atitinka Žemės ūkio, sodininkystės, daržininkystės ir miškininkystės sėklos bei dauginamosios medžiagos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2003/90/EB I ir II priedai pakeičiami šios direktyvos priedo A dalies tekstu.

2 straipsnis

Direktyvos 2003/91/EB priedai pakeičiami šios direktyvos priedo B dalies tekstu.

⁽¹⁾ OL L 193, 2002 7 20, p. 1.

⁽²⁾ OL L 193, 2002 7 20, p. 33.

⁽³⁾ 2003 m. spalio 6 d. Komisijos direktyva 2003/90/EB, nustatanti Tarybos direktyvos 2002/53/EB 7 straipsnio dėl būtiniausiai tikrintinų tam tikrų žemės ūkio augalų veislių požymių ir minimalių tikrinimo reikalavimų įgyvendinimo priemones (OL L 254, 2003 10 8, p. 7).

⁽⁴⁾ 2003 m. spalio 6 d. Komisijos direktyva 2003/91/EB, nustatanti Tarybos direktyvos 2002/55/EB 7 straipsnio įgyvendinimo priemones, susijusias su minimaliomis tikrinimo charakteristikomis ir minimaliomis daržovių rūšių tam tikrų veislių tikrinimo sąlygomis (OL L 254, 2003 10 8, p. 11).

3 straipsnis

Iki 2016 m. sausio 1 d. pradėtam tikrinimui valstybės narės gali taikyti direktyvų 2003/90/EB ir 2003/91/EB versiją, galiojusią iki jų pakeitimo šia direktyva.

4 straipsnis

Valstybės narės ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2016 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Valstybės narės nustato tokios nuorodos darymo tvarką.

5 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gruodžio 4 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

A DALIS

„I PRIEDAS

1 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų rūšių, turinčių atitikti BAVT bandymų protokolus, sąrašas

Mokslinis pavadinimas	Bendrasis pavadinimas	BAVT protokolai
<i>Festuca filiformis</i> Pourr.	Siūlinis eraičinas	2011 6 23, TP 67/1
<i>Festuca ovina</i> L.	Avinis eraičinas	2011 6 23, TP 67/1
<i>Festuca rubra</i> L.	Raudonasis eraičinas	2011 6 23, TP 67/1
<i>Festuca trachyphylla</i> (Hack.) Krajina	Šiurkštusis eraičinas	2011 6 23, TP 67/1
<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	Gausiažiedė svidrė	2011 6 23, TP 4/1
<i>Lolium perenne</i> L.	Daugiametė svidrė	2011 6 23, TP 4/1
<i>Lolium × boucheanum</i> Kunth	Bušo svidrė	2011 6 23, TP 4/1
<i>Pisum sativum</i> L.	Sėjamasis žirnis	2010 3 11, TP 7/2
<i>Brassica napus</i> L.	Paprastasis griežtis	2011 11 16, TP 36/2
<i>Cannabis sativa</i> L.	Kanapės	2012 11 28, TP 276/1
<i>Helianthus annuus</i> L.	Tikroji saulėgraža	2002 10 31, TP 81/1
<i>Linum usitatissimum</i> L.	Sėjamasis linas	2014 3 19, TP 57/2
<i>Avena nuda</i> L.	Plikoji aviža	2003 11 6, TP 20/1
<i>Avena sativa</i> L. (įskaitant <i>A. byzantina</i> K. Koch)	Sėjamoji aviža	2003 11 6, TP 20/1
<i>Hordeum vulgare</i> L.	Miežiai	2012 3 21, TP 19/3
<i>Oryza sativa</i> L.	Ryžiai	2012 3 21, TP 16/2
<i>Secale cereale</i> L.	Rugiai	2002 10 31, TP 58/1
<i>xTriticosecale</i> Wittm. ex A. Camus	Hibridai, gauti sukryžminus <i>Triticum</i> genties rūšis ir <i>Secale</i> genties rūšis	2011 2 16, TP 121/2 red. 1
<i>Triticum aestivum</i> L.	Kviečiai	2011 2 16, TP 3/4 red. 2
<i>Triticum durum</i> Desf.	Kietieji kviečiai	2014 3 19, TP 120/3
<i>Zea mays</i> L.	Kukurūzai	2010 3 11, TP 2/3
<i>Solanum tuberosum</i> L.	Valgomoji bulvė	2005 12 1, TP 23/2

Šių protokolų tekstus galima rasti BAVT svetainėje (www.cpvo.europa.eu).

II PRIEDAS

1 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytų rūšių, turinčių atitikti TNAVAS bandymų gaires, sąrašas

Mokslinis pavadinimas	Bendrasis pavadinimas	TNAVAS gairės
<i>Beta vulgaris</i> L.	Paprastasis runkelis	1994 11 4, TG/150/3
<i>Agrostis canina</i> L.	Šuninė smilga	1990 10 12, TG/30/6
<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	Didžioji smilga	1990 10 12, TG/30/6
<i>Agrostis stolonifera</i> L.	Baltoji smilga	1990 10 12, TG/30/6
<i>Agrostis capillaris</i> L.	Paprastoji smilga	1990 10 12, TG/30/6

Mokslinis pavadinimas	Bendrinis pavadinimas	TNAVAS gairės
<i>Bromus catharticus</i> Vahl	Paprastoji ragažolė	2001 4 4, TG/180/3
<i>Bromus sitchensis</i> Trin.	Sitkinė diršė	2001 4 4, TG/180/3
<i>Dactylis glomerata</i> L.	Paprastoji šunažolė	2002 4 17, TG/31/8
<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	Nendrinis eraičinas	2002 4 17, TG/39/8
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	Tikrasis eraičinas	2002 4 17, TG/39/8
<i>xFestulolium</i> Asch. et Graebn.	Hibridai, gauti sukryžminus <i>Festuca</i> genties rūšis su <i>Lolium</i> genties rūšimis	2008 4 9, TG/243/1
<i>Phleum nodosum</i> L.	Smulkusis motiejukas	TG/34/6, 1984 11 7
<i>Phleum pratense</i> L.	Pašarinis motiejukas	TG/34/6, 1984 11 7
<i>Poa pratensis</i> L.	Pievinė miglė	2014 4 9, TG/33/7
<i>Lotus corniculatus</i> L.	Paprastasis garždenis	2008 4 9, TG/193/1
<i>Lupinus albus</i> L.	Baltažiedis lubinas	2004 3 31, TG/66/4
<i>Lupinus angustifolius</i> L.	Siauralapis lubinas	2004 3 31, TG/66/4
<i>Lupinus luteus</i> L.	Geltonasis lubinas	2004 3 31, TG/66/4
<i>Medicago sativa</i> L.	Mėlynžiedė liucerna	2005 4 6, TG/6/5
<i>Medicago</i> × <i>varia</i> T. Martyn	Margoji liucerna	2005 4 6, TG/6/5
<i>Trifolium pratense</i> L.	Raudonasis dobilas	2001 4 4, TG/5/7
<i>Trifolium repens</i> L.	Baltasis dobilas	2003 4 9, TG/38/7
<i>Vicia faba</i> L.	Paprastoji pupa	2002 4 17, TG/8/6
<i>Vicia sativa</i> L.	Sėjamasis vikis	2013 3 20, TG/32/7
<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.	Paprastasis griežtis	2001 4 4 + 2009 4 1, TG/89/6 red.
<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.	Aliejinis ridikas	2001 4 4, TG/178/3
<i>Arachis hypogaea</i> L.	Valgomasis arachis	2014 4 9, TG/93/4
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs	Dirvinis bastutis	2002 4 17, TG/185/3
<i>Carthamus tinctorius</i> L.	Dažinis dygminas	1990 10 12, TG/134/3
<i>Gossypium</i> spp.	Vilnamedis	2001 4 4, TG/88/6
<i>Papaver somniferum</i> L.	Daržinė aguona	2014 4 9, TG/166/4
<i>Sinapis alba</i> L.	Baltoji garstyčia	2001 4 4, TG/179/3
<i>Glycine max</i> (L.) Merr.	Gauruotoji soja	1998 4 1, TG/80/6
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench	Sorgai	1989 10 6, TG/122/3

Šių gairių tekstus galima rasti TNAVAS svetainėje (www.upov.int).“

B DALIS

„I PRIEDAS

1 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų rūšių, turinčių atitikti BAVT bandymų protokolus, sąrašas

Mokslinis pavadinimas	Bendrinis pavadinimas	BAVT protokolas
<i>Allium cepa</i> L. (Cepa group)	Valgomasis svogūnas	2009 4 1, TP 46/2
<i>Allium cepa</i> L. (Aggregatum group)	Valgomojo svogūno smulkusis varietetas	2009 4 1, TP 46/2
<i>Allium fistulosum</i> L.	Tuščialaiškis česnakas	2010 1 11, TP 161/3

Mokslinis pavadinimas	Bendrinis pavadinimas	BAVT protokolas
<i>Allium porrum</i> L.	Daržinis poras	2009 4 1, TP 85/2
<i>Allium sativum</i> L.	Valgomasis česnakas	2004 3 25, TP 162/1
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Laiškinis česnakas	2009 4 1, TP 198/1
<i>Apium graveolens</i> L.	Valgomasis salieras	2008 3 13, TP 82/1
<i>Apium graveolens</i> L.	Gumbinis salieras	2008 3 13, TP 74/1
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Vaistinis smidras	2011 2 16, TP 130/2
<i>Beta vulgaris</i> L.	Paprastasis runkelis, įskaitant <i>Cheltenham</i> rūšį	2009 4 1, TP 60/1
<i>Brassica oleracea</i> L.	Garbiniuotasis kopūstas	2011 2 16, TP 90/1
<i>Brassica oleracea</i> L.	Žiedinis kopūstas	2010 3 11, TP 45/2
<i>Brassica oleracea</i> L.	Brokolinis kopūstas	2007 3 21, TP 151/2
<i>Brassica oleracea</i> L.	Briuselinis kopūstas	2005 12 1, TP 54/2
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kaliaropė	2004 3 25, TP 65/1
<i>Brassica oleracea</i> L.	Savojinis kopūstas, baltasis gūžinis kopūstas ir raudonasis gūžinis kopūstas	2011 2 16, TP 48/3
<i>Brassica rapa</i> L.	Kininis bastutis	2008 3 13, TP 105/1
<i>Capsicum annuum</i> L.	Vienametė paprika	2007 3 21, TP 76/2
<i>Cichorium endivia</i> L.	Salotinė garbanotoji trūkažolė ir salotinė plačialapė trūkažolė	2014 3 19, TP 118/3
<i>Cichorium intybus</i> L.	Paprastoji trūkažolė	2005 12 1, TP 172/2
<i>Cichorium intybus</i> L.	Salotinė trūkažolė	2004 3 25, TP 173/1
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Tikrasis arbūzas	2014 3 19, TP 142/2
<i>Cucumis melo</i> L.	Sėjamas melionas	2007 3 21, TP 104/2
<i>Cucumis sativus</i> L.	Paprastasis agurkas	2008 3 13, TP 61/2
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Paprastasis agurotis	2014 3 19, TP 119/1 red.
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Dygusis artišokas	2013 2 27, TP 184/2
<i>Daucus carota</i> L.	Paprastoji morka ir pašarinė morka	2008 3 13, TP 49/3
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Paprastasis pankolis	2004 3 25, TP 183/1
<i>Lactuca sativa</i> L.	Sėjamoji salota	2011 2 16, TP 13/5
<i>Solanum tuberosum</i> L.	Valgomasis pomidoras	2013 2 27, TP 44/4 red.
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Sėjamoji petražolė	2007 3 21, TP 136/1
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Raudonžiedė pupelė	2007 3 21, TP 9/1
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Žemaūgė daržinė pupelė ir vijoklinė daržinė pupelė	2013 2 27, TP 12/4
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Raukšlėtasis žirnis, gliaudomasis žirnis ir cukrinis žirnis	2010 3 11, TP 7/2
<i>Raphanus sativus</i> L.	Valgomasis ridikas	2013 2 27, TP 64/2
<i>Solanum melongena</i> L.	Paprastasis baklažanas	2008 3 13, TP 117/1
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Daržinis špinatas	2013 2 27, TP 55/5
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Salotinė sultenė	2007 3 21, TP 75/2
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Paprastoji pupa	2004 3 25, TP Broadbean/1

Mokslinis pavadinimas	Bendrinis pavadinimas	BAVT protokolai
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Paprastasis kukurūzas	2010 3 11, TP 2/3
<i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum habrochaites</i> S. Knapp & D.M. Spooner; <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum peruvianum</i> (L.) Mill.; <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum cheesmaniae</i> (L. Ridley) Fosberg	Pomidoro poskiepiai	2014 3 19, TP 294/1

Šių protokolų tekstus galima rasti BAVT svetainėje (www.cpvo.europa.eu).

II PRIEDAS

1 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytų rūšių, turinčių atitikti TNAVAS bandymų gaires, sąrašas

Mokslinis pavadinimas	Bendrinis pavadinimas	TNAVAS gairės
<i>Beta vulgaris</i> L.	Paprastasis runkelis	2004 3 31, TG/106/4
<i>Brassica rapa</i> L.	Paprastoji ropė	2001 4 4, TG/37/10
<i>Cichorium intybus</i> L.	Paprastoji trūkažolė	1996 10 18, TG/154/3
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Didysis moliūgas	2007 3 28 + 2009 4 1, TG/155/4 red.
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Daržovinis rabarbaras	1999 3 24, TG/62/6
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Valgomoji gelteklė	2010 3 24, TG/116/4

Šių gairių tekstus galima rasti TNAVAS svetainėje (www.upov.int).“

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS

2014 m. gruodžio 1 d.

kuriuo nustatoma pozicija, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi aštuntajame Konvencijos dėl tarpvalstybinio pramoninių avarių poveikio Šalių konferencijos pasitarime, dėl pasiūlymo iš dalies keisti tos Konvencijos I priedą

(2014/871/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį kartu su 218 straipsnio 9 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Sąjunga yra viena iš 1992 m. kovo 17 d. Helsinkyje priimtose Konvencijos dėl tarpvalstybinio pramoninių avarių poveikio ⁽¹⁾ (toliau – Konvencija) Šalių;
- (2) Konvencijos I priede pateiktas pavojingų medžiagų kategorijų sąrašas ir vardinis pavojingų medžiagų sąrašas, taip siekiant nustatyti pavojingos veiklos rūšis;
- (3) remiantis Konvencijos 26 straipsnio 4 dalimi, visi Konvencijos I priedo daliniai pakeitimai įsigalioja toms Konvencijos Šalims, kurios nepranešė jiems prieštaraujančios, praėjus 12 mėnesių nuo tada, kai Vykdomasis sekretoriatas tuos pakeitimus, priimtus Šalių konferencijos pasitarime devynių dešimtadalių pasitarime dalyvaujančių ir balsuojančių Šalių balsų dauguma, nusiunčia Šalims, jei bent šešiolika Šalių nepraneša tiems pakeitimams prieštaraujančios;
- (4) dėl Konvencijos I priedo pakeitimo teksto susitarta su Konvencijos plėtros darbo grupe, jį patvirtino Konvencijos biuras ir aštuntajame Šalių konferencijos pasitarime, vyksiančiame 2014 m. gruodžio 3–5 d. Ženevoje, bus pasiūlyta jį priimti;
- (5) pakeitus Konvencijos I priedą tas priedas būtų visiškai suderintas su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/18/ES ⁽²⁾ I priedu;
- (6) todėl reikėtų pritarti Konvencijos I priedo pakeitimui;
- (7) Konvencijos sudarymo metu Taryba pareiškė išlygų dėl Konvencijos taikymo laikantis Bendrijos vidaus taisyklių. Tos išlygos buvo grindžiamos Konvencijos I priedo ir galiojančių Sąjungos teisės aktų neatitikimais. Iš dalies pakeitus Konvencijos I priedą tų neatitikimų nebėlis. Todėl įsigaliojus Konvencijos I priedo pakeitimams tos išlygos turėtų būti panaikintos,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pozicija, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi aštuntajame Konvencijos dėl tarpvalstybinio pramoninių avarių poveikio Šalių konferencijos pasitarime, – iš esmės pritarti siūlomam Konvencijos I priedo daliniam pakeitimui, įskaitant jo klaidų ištaisymą, pateiktam šio sprendimo priede.

⁽¹⁾ OL L 326, 1998 12 3, p. 5.

⁽²⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/18/ES dėl didelių, su pavojingomis cheminėmis medžiagomis susijusių avarių pavojaus kontrolės, iš dalies keičianti ir vėliau panaikinanti Tarybos direktyvą 96/82/EB (OL L 197, 2012 7 24, p. 1).

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Sąjungos vardu atšaukti likusias išlygas, pareikštas pagal Sprendimą 98/685/EB ⁽¹⁾, jei šio sprendimo 1 straipsnyje nurodytas Konvencijos I priedo pakeitimas įsigalios pagal Konvencijos 26 straipsnio 4 dalį.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2014 m. gruodžio 1 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

B. LORENZIN

⁽¹⁾ 1998 m. kovo 23 d. Tarybos sprendimas 98/685/EB dėl Konvencijos dėl tarpvalstybinio pramoninių avarijų poveikio sudarymo (OL L 326, 1998 12 3, p. 1).

SPRENDIMO PROJEKTAS, KURIUO IŠ DALIES KEIČIAMAS KONVENCIJOS I PRIEDAS,

pateiktas Konvencijos plėtros darbo grupės

Šalių Konferencija,

pripažindama, kad, siekiant taikyti Jungtinių Tautų visuotinai suderintos cheminių medžiagų klasifikavimo ir ženklavimo sistemos (ST/SG/AC.10/30/Rev.4) kriterijus ir nenukrypti nuo atitinkamų Europos Sąjungos teisės aktų, reikia atnaujinti Konvencijos dėl tarpvalstybinio pramoninių avarių poveikio I priede pateiktas medžiagų ir mišinių kategorijas ir vardinių medžiagų ir jų ribinių kiekių sąrašą,

atsižvelgdama į savo sprendimą peržiūrėti I priede nurodytas pavojingas medžiagas ir jų kiekius ir savo sprendimą 2004/4 sukurti Konvencijos plėtros darbo grupę,

pritardama I priedo dalinio pakeitimo pasiūlymui, kurį ši darbo grupė parengė remdamasi nuodugnia peržiūra,

iš dalies keičia su pavojingomis medžiagomis susijusį Konvencijos I priedą, siekdama nustatyti pavojingos veiklos rūšis, jį pakeičiant šio sprendimo priede pateiktu tekstu.

—

PRIEDAS

PAVOJINGOS MEDŽIAGOS, PAGAL KURIAS NUSTATOMOS PAVOJINGOS VEIKLOS RŪŠYS ⁽¹⁾

Jeigu medžiaga ar mišinys, nurodyti II dalyje, taip pat yra priskiriami prie vienos ar daugiau I dalyje pateiktų kategorijų, naudojamas II dalyje nurodytas ribinis kiekis.

Siekdamos nustatyti pavojingos veiklos rūšis, Šalys atsižvelgia į pavojingos veiklos vykdymo vietoje esančių arba, pagrįstai prognozuojant, galinčių susidaryti, jei veikla, įskaitant saugojimo veiklą, taptų nebekontroliuojama, pavojingų medžiagų faktines arba tikėtinas pavojingas savybes ir (arba) kiekius.

I dalis

Medžiagų ir mišinių kategorijos, konkrečiai nurodytos II dalyje

Kategorija pagal Jungtinių Tautų pasauliniu mastu suderintą cheminių medžiagų klasifikavimo ir ženklavimo sistemą (GHS)	Ribinis kiekis (tonomis (metrinėmis))
1. Ūmus toksiškumas, 1 kategorijos, visi poveikimo būdai ⁽²⁾	20
2. Ūmus toksiškumas: 2 kategorija, visi poveikimo būdai ⁽³⁾ 3 kategorijos, poveikimo būdas – įkvėpus ⁽⁴⁾	200
3. Specifinis toksiškumas konkrečiam organui (STOT) – vienkartinis poveikis STOT, 1 kategorijos ⁽⁵⁾	200
4. Sprogmenys – nestabilūs sprogmėnys arba sprogmėnys, kai medžiaga, mišinys arba gaminys priskiriamas GHS kriterijų 2.1.2 skyriaus 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 arba 1.6 poklasiams, arba medžiagos ar mišiniai, turinys sprogstamųjų savybių, nustatytų atliekant JT rekomendacijos dėl pavojingų krovinių vežimo (UN Recommendations on the Transport of Dangerous Goods: Manual of Tests and Criteria (Bandymų ir kriterijų vadovas)) I dalies 2 serijos bandymą ir nepriskiriamų pavojingumo klasėms „organiniai peroksidai“ arba „savaiame reaguojančiosios medžiagos ir mišiniai“ ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾	50
5. Sprogmėnys, kai medžiaga, mišinys arba gaminys priskiriamas GHS 2.1.2 skyriaus 1.4 poklasiui ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	200
6. Degiosios dujos, 1 arba 2 kategorijos ⁽⁹⁾	50
7. Aerosoliai ⁽¹⁰⁾ , 1 arba 2 kategorijos, kurių sudėtyje yra 1 arba 2 kategorijos degių dujų arba 1 kategorijos degių skysčių	500 (grynojo svorio)
8. Aerosoliai, 1 arba 2 kategorijos, kurių sudėtyje nėra nei 1 arba 2 kategorijos degių dujų, nei 1 kategorijos degių skysčių ⁽¹¹⁾	50 000 (grynojo svorio)
9. 1 kategorijos oksiduojančiosios dujos ⁽¹²⁾	200
10. Degieji skysčiai: 1 kategorijos degieji skysčiai arba 2 arba 3 kategorijos degieji skysčiai, laikomi aukštesnėje nei jų virimo temperatūroje ⁽¹³⁾ , arba kiti skysčiai, kurių pliūpsnio temperatūra ≤ 60 °C, laikomi aukštesnėje nei jų virimo temperatūroje ⁽¹⁴⁾	50
11. Degieji skysčiai: 2 arba 3 kategorijos degieji skysčiai, jei dėl konkrečių perdėbimo sąlygų, pavyzdžiui, didelio slėgio ar aukštos temperatūros, gali kilti pramoninės avarijos pavojus ⁽¹⁵⁾ , arba kiti skysčiai, kurių pliūpsnio temperatūra ≤ 60 °C, jei dėl konkrečių perdėbimo sąlygų, pavyzdžiui, didelio slėgio ar aukštos temperatūros, gali kilti pramoninės avarijos pavojus	200
12. 2 arba 3 kategorijos degieji skysčiai, kurių neapima 10 ir 11 kategorijos ⁽¹⁶⁾	50 000
13. Savaiame reaguojančiosios medžiagos ir mišiniai, taip pat organiniai peroksidai: A ir B tipo savaiame reaguojančiosios medžiagos ir mišiniai arba A ir B tipo organiniai peroksidai ⁽¹⁷⁾	50

Kategorija pagal Jungtinių Tautų pasauliniu mastu suderintą cheminių medžiagų klasifikavimo ir ženklinimo sistemą (GHS)	Ribinis kiekis (tonomis (metrinėmis))
14. Savaimė reaguojančiosios medžiagos ir mišiniai, taip pat organiniai peroksidai: C, D, E ar F tipo savaimė reaguojančios medžiagos ir mišiniai arba C, D, E ar F tipo organiniai peroksidai ⁽¹⁸⁾	200
15. Piroforiniai skysčiai ir kietosios medžiagos, 1 kategorijos	200
16. Oksiduojantieji skysčiai ir oksiduojančiosios kietosios medžiagos, 1, 2 arba 3 kategorijos	200
17. Pavojinga (-as) vandens aplinkai, ūmaus pavojaus 1 kategorijos arba lėtinio pavojaus 1 kategorijos ⁽¹⁹⁾	200
18. Pavojinga (-as) vandens aplinkai, lėtinio pavojaus 2 kategorijos ⁽²⁰⁾	500
19. Medžiagos ir mišiniai, smarkiai reaguojantys su vandeniu, pvz., acetilchloridas, titano tetrachloridas	500
20. 1 kategorijos medžiagos ir mišiniai, kuriems reaguojant su vandeniu išsiskiria degiosios dujos ⁽²¹⁾	500
21. Medžiagos ir mišiniai, kuriems kontaktuojant su vandeniu išskiria toksiškos dujos (medžiagos ir mišiniai, kuriems kontaktuojant su vandeniu arba drėgnu oru išsiskiriančios dujos priskiriamos 1, 2 arba 3 kategorijos ūmiai toksiškoms medžiagoms, pvz., aliuminio fosfidas, fosforo pentasulfidas)	200

II dalis

Vardinis medžiagų sąrašas

Medžiaga	Ribinis kiekis (metrinėmis tonomis)
1a. Amonio nitratas ⁽²²⁾	10 000
1b. Amonio nitratas ⁽²³⁾	5 000
1c. Amonio nitratas ⁽²⁴⁾	2 500
1d. Amonio nitratas ⁽²⁵⁾	50
2a. Kalio nitratas ⁽²⁶⁾	10 000
2b. Kalio nitratas ⁽²⁷⁾	5 000
3. Arseno pentoksidas, arseno (V) rūgštis ir (arba) druskos	2
4. Arseno trioksidas, arseno (III) rūgštis ir (arba) druskos	0,1
5. Bromas	100
6. Chloras	25
7. Nikelio junginiai įkvepiamų miltelių pavidalu: nikelio monoksidas, nikelio dioksidas, nikelio sulfidas, trinikelio disulfidas, dinikelio trioksidas	1
8. Etileniminas	20
9. Fluoras	20
10. Formaldehidai (koncentracija ≥ 90 %)	50
11. Vandeniis	50
12. Vandens chloridas (suskiystintos dujos)	250
13. Alkilšvino junginiai	50
14. Suskiystintos degiosios dujos, 1 arba 2 kategorijos (įskaitant suskiystintas naftos dujas) ir gamtinės dujos ⁽²⁸⁾	200
15. Acetilenas	50
16. Etileno oksidas	50
17. Propileno oksidas	50
18. Metanolis	5 000
19. 4,4'-metilen bis (2-chloranilinas) ir (arba) druskos, miltelių pavidalo	0,01

Medžiaga	Ribinis kiekis (metrinėmis tonomis)
20. Metilizocianatas	0,15
21. Deguonis	2 000
22. Tolueno diizocianatas (2,4-tolueno diizocianatas ir 2,6-tolueno diizocianatas)	100
23. Karbonildichloridas (fosgenas)	0,75
24. Arsinas (arseno trihidridas)	1
25. Fosfinas (fosforo trihidridas)	1
26. Sieros dichloridas	1
27. Sieros trioksidas	75
28. Polichlorodibenzofuranai ir polichlorodibenzodioksinais (įskaitant tetrachlorodibenzodioksina (TCDD)), apskaičiuoti TCDD ekvivalentu ⁽²⁹⁾	0,001
29. Toliau išvardyti kancerogenai arba mišiniai, kuriuose yra toliau išvardytų kancerogenų, jei jų koncentracija didesnė kaip 5 % masės: 4-animobifenilas ir (arba) jo druskos, benzotrichloridas, benzidinas ir (arba) jo druskos, bis (chlormetil) eteris, chlormetilmetileris, 1,2-dibrometanas, dietilsulfatas, dimetilsulfatas, dimetilkarbamoilchloridas, 1,2-dibrom-3-chlorpropanas, 1,2-dimetilhidrazinas, dimetilnirozaminas, heksametilfosforo triamidai, hidrazinas, 2-naftilaminas ir (arba) jo druskos, 4-nitrodifenilas ir 1,3 propansultonas	2
30. Naftos produktai ir alternatyvus kuras: a) benzinais ir pirminiais benzinais; b) žibalais (įskaitant reaktyvinius degalus); c) gazoliai (įskaitant dyzelinius degalus, buitinio šildymo alyvas ir gazolių sumaišymo sroves); d) sunkusis mazutas; e) alternatyvus kuras, kurio tokia pati paskirtis, o degumas bei pavojai aplinkai panašūs į a–d punktuose nurodytų produktų	25 000
31. Bevandenis amoniakas	200
32. Boro trifluoridas	20
33. Vandensulfidas	20
34. Piperidinas	200
35. Bis(2-dimetilaminoetil)(metil)aminas	200
36. 3-(2-etilheksiloksi)propilaminas	200
37. Mišiniai, kurių sudėtyje yra natrio hipochlorito, priskiriami ūmaus pavojaus vandens aplinkai 1 kategorijai [H400], kuriuose yra < 5 % aktyviojo chloro ir kurie nepriskiriami jokiai kitai I priedo 1 dalyje nurodytai pavojingumo kategorijai. ⁽³⁰⁾	500
38. Propilaminas ⁽³¹⁾	2 000
39. Tret-butylakrilatas ⁽³¹⁾	500
40. 2-metil-3-butennitrilas ⁽³¹⁾	2 000
41. Tetrahydro-3,5-dimetil-1,3,5-tiazin-2-ionas (dazometas) ⁽³¹⁾	200
42. Metilakrilatas ⁽³¹⁾	2 000
43. Metilpiridinas ⁽³¹⁾	2 000
44. Brom-3-chlorpropanas ⁽³¹⁾	2 000

Pastabos:

(1) Jungtinių Tautų pasauliniu mastu suderintos cheminių medžiagų klasifikavimo ir ženklinimo sistemos (GHS) (ST/SG/AC.10/30/Rev.4) kriterijai. Šalys turėtų naudotis šiais kriterijais klasifikuodamos medžiagas ir mišinius pagal šio priedo I dalį, nebent jų nacionalinės teisės aktuose būtų nustatyti kiti teisiškai privalomi kriterijai. Mišiniai traktuojami taip pat kaip grynosios medžiagos, jei jų koncentracija atitinka ribas, remiantis jų savybėmis nustatytas pagal GHS, nebent konkrečiai būtų nurodyta jų procentinė sudėtis ar kita indikacija.

- (2) Pagal GHS 3.1.2 ir 3.1.3 skyrių kriterijus.
- (3) Pagal GHS 3.1.2 ir 3.1.3 skyrių kriterijus.
- (4) Medžiagos, priskiriamos 3 kategorijos ūmiai toksiškoms medžiagoms jas prarijus, tais atvejais, kai jų negalima priskirti ūmiai toksiškoms įkvėpus arba ūmiai toksiškoms patekus ant odos dėl to, kad nėra pakankamai įtikinamų toksiškumo įkvėpus arba patekus ant odos duomenų, jos priskiriamos 2 įrašui „Ūmiai toksiškos medžiagos“.
- (5) Medžiagos, kurios turi reikšmingą toksinį poveikį žmonėms arba, remiantis bandymų su eksperimentiniais gyvūnais duomenimis, gali būti laikomos pasižyminčiomis reikšmingu toksiniu poveikiu po vienkartinio poveikio. Išsamesnės gairės pateikiamos GHS 3 dalies 3.8.1 diagramoje ir 3.8.1 lentelėje.
- (6) Išbandyti, ar medžiagos bei mišiniai turi sprogiųjų savybių, būtina tik jei pagal Bandymų ir kriterijų vadovo 6 priedėlio 3 dalyje nurodytą atrankos procedūrą nustatyta, kad medžiaga arba mišinys gali turėti sprogiųjų savybių.
- (7) Pavojingumo klasei „Sprogmenys“ priskiriami ir sprogieji gaminiai. Jei gaminyje esantis sprogiosios medžiagos arba mišinio kiekis yra žinomas, į tą kiekį atsižvelgiama šios Konvencijos taikymo tikslu. Jeigu gaminyje esantis sprogiosios medžiagos arba mišinio kiekis nėra žinomas, tada šios Konvencijos taikymo tikslu visas gaminyje laikomas sprogmeniu.
- (8) Jei 1.4 poklasio sprogmensys išpakuojami arba perpakuojami, jie priskiriami 4 įrašui („Sprogmuo“), nebent būtų įrodyta, kad pavojus ir toliau atitinka priskyrimo 1.4 poklasiiui kriterijus pagal GHS.
- (9) Pagal GHS 2.2.2 skyriaus kriterijus.
- (10) Aerosoliai klasifikuojami pagal GHS 2.3 skyriaus kriterijus ir nurodyto Bandymų ir kriterijų vadovo III dalies 31 skirsnį.
- (11) Norint, kad būtų taikomas šis įrašas, turi būti dokumentais įrodyta, kad aerosolio balionėlyje nėra nei 1 arba 2 kategorijos degiųjų dujų, nei 1 kategorijos degiųjų skysčių.
- (12) Pagal GHS 2.4.2 skyriaus kriterijus.
- (13) Pagal GHS 2.4.2 skyriaus kriterijus.
- (14) Skysčiai, kurių pliūpsnio temperatūra yra aukštesnė kaip 35 °C, tam tikrais reguliavimo tikslais (pvz., transportavimo) gali būti laikomi nedegiaisiais skysčiais, jei Bandymų ir kriterijų vadovo III dalies 32 skirsnio ilgalaikio degumo bandymo L.2 rezultatai yra neigiami. Tačiau tai negalioja tokiais sudėtingomis sąlygomis kaip aukšta temperatūra ar slėgis, todėl šie skysčiai į šį įrašą vis tiek įtraukti.
- (15) Pagal GHS 2.4.2 skyriaus kriterijus.
- (16) Pagal GHS 2.4.2 skyriaus kriterijus.
- (17) Pagal GHS 2.8.2 ir 2.15.2.2 skyrių kriterijus.
- (18) Pagal GHS 2.8.2 ir 2.15.2.2 skyrių kriterijus.
- (19) Pagal GHS 4.1.2 skyriaus kriterijus.
- (20) Pagal GHS 4.1.2 skyriaus kriterijus.
- (21) Pagal GHS 2.12.2 skyriaus kriterijus.
- (22) Amonio nitratas (10 000): trąšos, kurios gali irti savaime.
 Tai taikoma amonio nitrato sudėtinėms arba kompleksinėms trąšoms (sudėtinėms arba kompleksinėms trąšoms, kuriose yra amonio nitrato ir kartu fosfato ir (arba) kalio karbonato), kurios gali irti savaime, kaip nustatyta atliekant bandymą „Trough Test“ (žr. Bandymų ir kriterijų vadovo, III dalies 38.2 poskirsnį), ir kuriose dėl amonio nitrato esantis azotas sudaro:
- 15,75 %–24,5 % svorio (kad 15,75 % ir 24,5 % svorio sudarytų dėl amonio nitrato esantis azotas, trąšose turi būti atitinkamai 45 % ir 70 % amonio nitrato) ir kuriose iš viso yra arba ne daugiau kaip 0,4 % degiųjų/organinių medžiagų, arba kurios atitinka atitinkamo atsparumo detonacijai bandymo (pvz., 4 colių plieno vamzdžio bandymo) reikalavimus;
 - 15,75 % svorio arba mažiau; tuomet degiųjų medžiagų kiekis neribojamas.
- (23) Amonio nitratas (5 000): trąšų klasė.
 Tai taikoma paprastoms amonio nitrato trąšoms ir amonio nitrato sudėtinėms arba kompleksinėms trąšoms, kuriose dėl amonio nitrato esantis azotas sudaro:
- daugiau kaip 24,5 % svorio, išskyrus paprastų amonio nitrato trąšų ir dolomito, kalkių ir (arba) kalcio karbonato mišinius, kurių grynumas yra ne mažesnis kaip 90 %;
 - daugiau kaip 15,75 % svorio amonio nitrato ir amonio sulfato mišinių atveju;
 - daugiau kaip 28 % svorio (kad 28 % svorio sudarytų dėl amonio nitrato esantis azotas, trąšose turi būti 80 % amonio nitrato) paprastų amonio nitrato trąšų ir dolomito, kalkių ir (arba) kalcio karbonato mišinių, kurių grynumas yra ne mažesnis kaip 90 %, atveju, ir kurios atitinka atitinkamo atsparumo detonacijai bandymo (pvz., 4 colių plieno vamzdžio bandymo) reikalavimus.
- (24) Amonio nitratas (2 500): techninė klasė.
 Tai taikoma:
- amonio nitratai ir jo mišiniai, kuriuose dėl amonio nitrato esantis azotas sudaro:
 - 24,5 %–28 % svorio ir kuriuose yra ne daugiau kaip 0,4 % degiųjų medžiagų;
 - daugiau kaip 28 % svorio ir kuriuose yra ne daugiau kaip 0,2 % degiųjų medžiagų,
 - vandeniniams amonio nitrato tirpalams, kuriuose amonio nitrato koncentracija yra didesnė kaip 80 % svorio.

- (25) Amonio nitratas (50): specifikacijų neatitinkančios medžiagos ir trąšos, kurios neatitinka atitinkamo atsparumo detonacijai bandymo (pvz., 4 colių plieno vamzdžio bandymo) reikalavimų.
Tai taikoma:
- a) gamybos procese išbrokuotų medžiagų ir 23 bei 24 pastabose minimų amonio nitrato bei jo mišinių, paprastų amonio nitrato trąšų ir amonio nitrato sudėtinių arba kompleksinių trąšų, kurias gamintojui grąžina arba grąžino galutinis vartotojas, laikinam sandėliavimui arba perdirbimo gamykloje atliekamam perdarymui, perdirbimui ar apdorojimui, kad būtų galima saugiai naudoti, kadangi jos neatitinka 23 ir 24 pastabose nurodytų specifikacijų;
- b) 22 pastabos a punkte ir 23 pastaboje minimoms trąšoms, kurios neatitinka atitinkamo atsparumo detonacijai bandymo (pvz., 4 colių plieno vamzdžio bandymo) reikalavimų.
- (26) Kalio nitratas (10 000): kompleksinės kalio nitrato trąšos (priliutos arba granuliu pavidalo), kurioms būdingos tos pačios savybės kaip grynam kalio nitratui.
- (27) Kalio nitratas (5 000): kompleksinės kalio nitrato trąšos (kristalų pavidalo), kurioms būdingos tos pačios pavojingos savybės kaip grynam kalio nitratui.
- (28) Pagerintos biodujos: pagerintos biodujos šios Konvencijos įgyvendinimo tikslu gali būti klasifikuojamos pagal I priedo 2 dalies 14-ąją įrašą, jei jos buvo perdirbtos laikantis išvalytoms ir pagerintoms biodujoms taikomų standartų, taip užtikrinant kokybę, lygiavertę gamtinių dujų kokybei, įskaitant metano kiekį, ir jei jose yra ne daugiau kaip 1 % deguonies.
- (29) Polichlorodibenzofuranai ir polichlorodibenzodioksinais.
Polichlorodibenzofuranų ir polichlorodibenzodioksinų kiekiai apskaičiuojami taikant toliau pateikiamus Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO) dioksinų ir dioksinų tipo junginių (TEF) toksiškumo žmonėms ir žinduoliams ekvivalento faktorius, kurie peržiūrėti 2005 m.:

PSO 2005 m. TEF

Dioksinai	TEF	Furanai	TEF
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

Santrumpos. Hx = SSantrumpos: Hx = hekso, Hp = hepta, O = okta, P = penta, T = tetra.

Informacijos šaltinis. Martin Van den Berg ir kt., The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds, *Toxicological Sciences*, vol. 93, No. 2 (2006 m. spalio mėn.), pp. 223–241 (2006).

- (30) Su sąlyga, kad mišinys, jei jo sudėtyje nėra natrio hipochlorito, nepriskiriamas vandens organizmams ūmiai toksiškų medžiagų 1 kategorijai.
- (31) Jei ši pavojinga medžiaga taip pat priskiriama 10 kategorijos degiesiems skysčiams arba 11 kategorijos degiesiems skysčiams, taikant šią Konvenciją taikomi mažiausi kvalifikaciniai kiekiai.

Klaidų ištaisymas

1. Priedas, I dalis, 8 punktas

Yra: „Aerozoliai“; turi būti: „Aerozoliai (10)“.

2. Priedas, I dalis, 11 punktas, paskutinė eilutė

Yra: „pramoninės avarijos pavojus“; turi būti: „pramoninės avarijos pavojus (14)“.

3. Priedas, II dalis, 43 punktas

Yra: „Metilpiridinas (31)“; turi būti: „3-Metilpiridinas (31)“.

4. Priedas, 13, 15 ir 16 pastabos

Yra: „2.4.2 skyriaus“; turi būti: „2.6.2 skyriaus“.

TARYBOS SPRENDIMAS 2014/872/BUSP

2014 m. gruodžio 4 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/512/BUSP dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje, ir Sprendimas 2014/659/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/512/BUSP

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 29 straipsnį,

kadangi:

- (1) 2014 m. liepos 31 d. Taryba priėmė Sprendimą 2014/512/BUSP ⁽¹⁾;
- (2) 2014 m. rugsėjo 8 d. Taryba priėmė Sprendimą 2014/659/BUSP ⁽²⁾, siekiant nustatyti tolesnes ribojamąsias priemones;
- (3) Taryba mano, kad būtina patikslinti tam tikras nuostatas;
- (4) tam tikroms priemonėms įgyvendinti reikalingi tolesni Sąjungos veiksmai,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimas 2014/512/BUSP iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Draudžiama tiesiogiai arba netiesiogiai sudaryti susitarimą arba dalyvauti susitarime suteikti naujas paskolas arba kreditą, kurių termino diena viršija 30 dienų, bet kuriam 1 arba 2 dalyje nurodytam juridiniam asmeniui, subjektui ar organizacijai po 2014 m. rugsėjo 12 d., išskyrus paskolas arba kreditą, kurių konkretus ir dokumentais pagrįstas tikslas yra teikti finansavimą nedraudžiamų prekių ir nefinansinių paslaugų tiesioginiam ar netiesioginiam importui arba eksportui tarp Sąjungos ir Rusijos ar bet kurios kitos trečiosios valstybės, arba paskolas, kurių konkretus ir dokumentais pagrįstas tikslas yra teikti ypatingai skubų finansavimą, kad būtų įvykdyti mokumo ir likvidumo kriterijai Sąjungoje įsteigtiems juridiniams asmenims, kurių daugiau kaip 50 % nuosavybės teisių priklauso I priede nurodytam subjektui.“;

b) papildoma šia dalimi:

„4. 3 dalyje nustatytas draudimas netaikomas lėšų panaudojimui ar išmokėjimams pagal sutartį, sudarytą iki 2014 m. rugsėjo 12 d., jeigu:

a) visos tokių lėšų panaudojimo ar išmokėjimų sąlygos tenkina šiuos reikalavimus:

- i) dėl jų buvo susitarta iki 2014 m. rugsėjo 12 d.; ir
- ii) jos tą dieną arba vėliau nebuvo pakeistos; ir

b) iki 2014 m. rugsėjo 12 d. sutartyje buvo nustatyta termino diena visiškam visų suteiktų lėšų sugrąžinimui ir visų išpareigojimų, teisių ir pareigų pagal sutartį panaikinimui.

Šioje dalyje nurodyto lėšų panaudojimo ir išmokėjimų sąlygos apima nuostatas dėl kiekvieno lėšų panaudojimo ar išmokėjimo sugrąžinimo laikotarpio trukmės, taikomos palūkanų normos arba palūkanų normos apskaičiavimo metodo ir didžiausios sumos.“.

2) 2 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. 1, 2 ir 3 dalyse nustatytas draudimas nedaro poveikio sutarčių, sudarytų iki 2014 m. rugpjūčio 1 d., arba papildomų sutarčių, kurios reikalingos tokioms sutartims vykdyti, vykdymui ir atsarginių dalių ir paslaugų, reikalingų esamiems pajėgumams Sąjungoje palaikyti ir jų saugai užtikrinti, tiekimui.“.

⁽¹⁾ 2014 m. liepos 31 d. Tarybos sprendimas 2014/512/BUSP dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje (OL L 229, 2014 7 31, p. 13).

⁽²⁾ 2014 m. rugsėjo 8 d. Tarybos sprendimas 2014/659/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/512/BUSP dėl ribojamųjų priemonių atsižvelgiant į Rusijos veiksmus, kuriais destabilizuojama padėtis Ukrainoje (OL L 271, 2014 9 12, p. 54).

3) 3 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. 1 ir 2 dalyse nustatyti draudimai nedaro poveikio sutarčių, sudarytų iki 2014 m. rugpjūčio 1 d., arba papildomų sutarčių, kurios reikalingos tokioms sutartims vykdyti, vykdymui.“.

4) 3a straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. 1 ir 2 dalyse nustatyti draudimai nedaro poveikio sutarčių, sudarytų iki 2014 m. rugsėjo 12 d., arba papildomų sutarčių, kurios reikalingos tokioms sutartims vykdyti, vykdymui ir pagalbos, reikalingos esamiems pajėgumams ES palaikyti ir jų saugai užtikrinti, teikimui.“.

5) 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

1. Valstybių narių piliečiams arba iš valstybių narių teritorijų, arba naudojantis valstybių narių jurisdikcijai priklausančiais laivais ar orlaiviais norint tiesiogiai ar netiesiogiai parduoti, tiekti, perduoti arba eksportuoti tam tikrą įrangą, kuri yra tinkama toliau nurodytų kategorijų žvalgybos ir gavybos projektams vykdyti Rusijoje, įskaitant jos išskirtinę ekonominę zoną ir žemyninį šelfą, turi būti išduodamas išankstinis eksportuojančios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos leidimas:

- a) naftos žvalgyba ir gavyba vandenyje didesniame nei 150 metrų gylyje;
- b) naftos žvalgyba ir gavyba jūros teritorijoje į šiaurę nuo Šiaurės poliarčio;
- c) projektai, kurie turi potencialą pagaminti naftą iš šaltinių, esančių skalūnų formacijose naudojant hidraulinio ardymo metodą; tai netaikoma skalūnų formacijų žvalgybai ir gavybai siekiant nustatyti ar išgauti naftą iš ne skalūninių rezervuarų.

Sąjunga imasi būtinų priemonių atitinkamiems objektams, kuriems turi būti taikoma ši dalis, nustatyti.

2. Išankstinius leidimus teikti:

- a) techninę pagalbą ar kitas paslaugas, susijusias su 1 dalyje nurodyta įranga;
- b) finansavimą ar finansinę paramą 1 dalyje nurodytos įrangos pardavimui, tiekimui, perdavimui ar eksportui arba siekiant teikti susijusią techninę pagalbą ar mokymą;

taip pat turi išduoti eksportuojančios valstybės narės kompetentinga valdžios institucija.

3. Valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos neišduoda leidimo parduoti, tiekti, perduoti arba eksportuoti įrangą arba teikti paslaugas, kaip nurodyta 1 ir 2 dalyse, jeigu jos nustato, kad atitinkamas pardavimas, tiekimas, perdavimas ar eksportas arba atitinkamos paslaugos teikimas yra skirtas vienos iš 1 dalyje nurodytų kategorijų žvalgybai ir gavybai.

4. 3 dalis nedaro poveikio sutarčių, sudarytų iki 2014 m. rugpjūčio 1 d., arba papildomų sutarčių, kurios reikalingos tokioms sutartims vykdyti, vykdymui.

5. Kompetentingos valdžios institucijos gali išduoti leidimą, kai objektų pardavimas, tiekimas, perdavimas arba eksportas arba paslaugų teikimas, kaip nurodyta 1 ir 2 dalyse, būtinas įvykio, kuris gali turėti didelį ir reikšmingą poveikį žmonių sveikatai ir saugai arba aplinkai, skubiai prevencijai arba jo pasekmių sušvelninimui. Tinkamai pagrįstais didelės skubos atvejais pardavimas, tiekimas, perdavimas arba eksportas arba paslaugų teikimas, kaip nurodyta 1 ir 2 dalyse, yra galimas negavus išankstinio leidimo, jeigu eksportuotojas per penkias darbo dienas nuo pardavimo, tiekimo, perdavimo arba eksporto ar paslaugų teikimo įvykdymo pateikia kompetentingai institucijai pranešimą, kuriame išsamiai pagrindžiamas pardavimas, tiekimas, perdavimas arba eksportas ar paslaugų teikimas be išankstinio leidimo.“.

6) 4a straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybių narių piliečiams arba iš valstybių narių teritorijų, arba naudojantis valstybių narių jurisdikcijai priklausančiais laivais ar orlaiviais tiesiogiai ar netiesiogiai teikti susijusias paslaugas, reikalingas toliau nurodytų kategorijų žvalgybos ir gavybos projektams vykdyti Rusijoje, įskaitant jos išskirtinę ekonominę zoną ir žemyninį šelfą, yra draudžiama:

- a) naftos žvalgyba ir gavyba vandenyje didesniame nei 150 metrų gylyje;
- b) naftos žvalgyba ir gavyba jūros teritorijoje į šiaurę nuo Šiaurės poliarčio;
- c) projektai, kurie turi potencialą pagaminti naftą iš šaltinių, esančių skalūnų formacijose naudojant hidraulinio ardymo metodą; tai netaikoma skalūnų formacijų žvalgybai ir gavybai siekiant nustatyti ar išgauti naftą iš ne skalūninių rezervuarų.“.

2 straipsnis

Sprendimo 2014/659/BUSP 5 konstatuojamoji dalis pakeičiama taip:

- „(5) šiame kontekste tikslinga išplėsti su tam tikromis finansinėmis priemonėmis susijusį draudimą. Rusijos valstybinių finansų įstaigų, tam tikrų Rusijos subjektų gynybos sektoriuje ir tam tikrų Rusijos subjektų, kurių pagrindinė veikla yra naftos pardavimas arba transportavimas, atžvilgiu turėtų būti nustatyti papildomi patekimo į kapitalo rinką apribojimai. Šie draudimai neturi poveikio 1 straipsnyje nenurodytoms finansinėms paslaugoms.“

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Briuselyje 2014 m. gruodžio 4 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

S. GOZI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS**2014 m. gruodžio 3 d.****kuriuo panaikinamas Sprendimas 2002/249/EB dėl tam tikrų apsaugos priemonių, taikomų žmonėms vartoti skirtiems tam tikriems žuvininkystės ir akvakultūros produktams, importuojamiems iš Mianmaro***(pranešta dokumentu Nr. C(2014) 9057)***(Tekstas svarbus EEE)**

(2014/873/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 178/2002, nustatantį maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantį Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantį su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ⁽¹⁾, ypač į jo 53 straipsnio 1 dalį,atsižvelgdama į 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyvą 97/78/EB, nustatančią principus, reglamentuojančius iš trečiųjų šalių į Bendriją įvežamų produktų veterinarinių patikrinimų organizavimą ⁽²⁾, ypač į jos 22 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos sprendimu 2002/249/EB ⁽³⁾ nustatytos tam tikros apsaugos priemonės, susijusios su žmonėms vartoti skirtais tam tikrais žuvininkystės ir akvakultūros produktais, importuojamais iš Mianmaro, ir nurodyta, kokius krevečių tyrimus turi atlikti valstybės narės;
- (2) Sprendime 2002/249/EB nurodyta, kad tas sprendimas turi būti peržiūrėtas atsižvelgiant į kompetentingų Mianmaro institucijų pateiktas garantijas ir remiantis valstybių narių atliktų tyrimų rezultatais;
- (3) neleidžiama iš Mianmaro į ES importuoti akvakultūros produktus;
- (4) pagal Birmos direktyvą 6/2011 nuo 2011 m. lapkričio 16 d. Mianmare uždraustas bet koks chloramfenikolio ir nitrofuranų naudojimas žuvininkystės ir akvakultūros produktuose;
- (5) įsigaliojus draudimui kompetentingos Mianmaro institucijos atliko žuvininkystės produktų stebėsenos tyrimus, kuriuos atlikus nenustatyta chloramfenikolio ir nitrofuranų likučių;
- (6) nė vieno iš valstybių narių pagal Sprendimo 2002/249/EB 2 straipsnį atlikto iš Mianmaro importuojamų krevečių tyrimo rezultatai nebuvo nepatenkinami. Todėl nebėra būtina tirti kiekvieną siuntą, visų pirma, siekiant nustatyti, ar yra chloramfenikolio;
- (7) todėl Sprendimas 2002/249/EB turėtų būti atitinkamai panaikintas;
- (8) šiame sprendime nurodytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimas 2002/249/EB panaikinamas.

⁽¹⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.⁽²⁾ OL L 24, 1998 1 30, p. 9.⁽³⁾ 2002 m. kovo 27 d. Komisijos sprendimas dėl tam tikrų apsaugos priemonių, taikomų žmonėms vartoti skirtiems tam tikriems žuvininkystės ir akvakultūros produktams, importuojamiems iš Mianmaro (OL L 84, 2002 3 28, p. 73).

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gruodžio 3 d.

Komisijos vardu
Vytenis ANDRIUKAITIS
Komisijos narys

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

2014 m. gruodžio 3 d.

kuriuo dėl taikymo laikotarpio iš dalies keičiamas Sprendimas 2008/866/EB dėl tam tikrų dvigeldžių moliuskų, skirtų žmonių maistui, importo iš Peru laikino sustabdymo skubių priemonių

(pranešta dokumentu Nr. C(2014) 9113)

(Tekstas svarbus EEE)

(2014/874/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 178/2002, nustatantį maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantį Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantį su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ⁽¹⁾, ypač į jo 53 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktį,

kadangi:

- (1) Reglamente (EB) Nr. 178/2002 Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis nustatyti maistą ir pašarus reglamentuojantys bendrieji principai, visų pirma susiję su maisto ir pašarų sauga. Jame nustatytos skubios priemonės, jeigu įrodyta, kad iš trečiųjų šalių importuojami maisto produktai ar pašarai gali kelti didelį pavojų žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai ir kad susijusios (-ių) valstybės (-ių) narės (-ių) taikomomis priemonėmis tinkamai išvengti pavojaus neįmanoma;
- (2) Komisijos sprendimas 2008/866/EB ⁽²⁾ buvo priimtas po hepatito A protrūkio tarp žmonių, vartojusių iš Peru importuotų dvigeldžių moliuskų, užkrėstų hepatito A virusu (HAV). Šis sprendimas iš pradžių buvo taikomas iki 2009 m. kovo 31 d., tačiau Komisijos įgyvendinimo sprendimu 2013/636/ES ⁽³⁾ šis taikymo laikotarpis paskutinį kartą buvo pratęstas iki 2014 m. lapkričio 30 d.;
- (3) Peru kompetentinga institucija buvo paprašyta suteikti pakankamas garantijas, užtikrinančias, kad būtų ištaisyti stebėsenos sistemos, skirtos virusui aptikti gyvuose dvigeldžiuose moliuskuose, trūkumai. Visų pirma reikėtų pateikti su *Donax* moliuskais (*Donax* spp.) susijusius stebėsenos programos rezultatus. Neatsižvelgiant į tai, kad iki šiol hepatito A protrūkį tarp žmonių sukėlė būtent *Donax* moliuskai (*Donax* spp.), Komisijai nebuvo pateikti su šia rūšimi susiję stebėsenos programos rezultatai. Todėl Komisija negali patvirtinti, kad šiuo metu Peru taikoma tam tikrų dvigeldžių moliuskų kontrolės sistema ir stebėsenos planas yra tinkami pagal Sąjungos teisę aktus reikalingoms garantijoms suteikti. Taigi skubias priemones reikėtų taikyti toliau;
- (4) todėl Sprendimo 2008/866/EB taikymo laikotarpio pabaigos data turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;
- (5) šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo 2008/866/EB 5 straipsnyje data „2014 m. lapkričio 30 d.“ pakeičiama data „2015 m. lapkričio 30 d.“

⁽¹⁾ O L L 31, 2002 2 1, p. 1.⁽²⁾ 2008 m. lapkričio 12 d. Komisijos sprendimas 2008/866/EB dėl tam tikrų dvigeldžių moliuskų, skirtų žmonių maistui, importo iš Peru laikino sustabdymo skubių priemonių (O L L 307, 2008 11 18, p. 9).⁽³⁾ 2013 m. spalio 31 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2013/636/ES, kuriuo dėl taikymo laikotarpio iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 2008/866/EB dėl tam tikrų dvigeldžių moliuskų, skirtų žmonių maistui, importo iš Peru laikino sustabdymo skubių priemonių (O L L 293, 2013 11 5, p. 42).

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gruodžio 3 d.

Komisijos vardu
Vytenis ANDRIUKAITIS
Komisijos narys

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

2014 m. gruodžio 4 d.

dėl nuorodų į plūdriųjų laisvalaikio reikmenų, naudojamų ant vandens ir vandenyje, standartą EN 15649–2:2009+A2:2013 ir į stacionariųjų treniruoklių standartą EN 957–6:2010+A1:2014 paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/95/EB

(Tekstas svarbus EEE)

(2014/875/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos ⁽¹⁾, ypač į jos 4 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

kadangi:

- (1) Direktyvos 2001/95/EB 3 straipsnio 1 dalimi gamintojai įpareigojami pateikti rinkai tik saugius gaminius;
- (2) pagal Direktyvos 2001/95/EB 3 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą gaminys laikomas saugiu, kiek tai susiję su rizika ir rizikos kategorijomis, kurioms taikomi atitinkami nacionaliniai standartai, jei jis atitinka nacionalinius standartus, perkeliančius Europos standartus, nuorodos į kuriuos pagal tos direktyvos 4 straipsnio 2 dalį buvo Komisijos paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
- (3) pagal Direktyvos 2001/95/EB 4 straipsnio 1 dalį Europos standartus nustato Europos standartizacijos organizacijos pagal Komisijos suteiktus įgaliojimus;
- (4) pagal Direktyvos 2001/95/EB 4 straipsnio 2 dalį Komisija skelbia nuorodas į tokius standartus;
- (5) 2005 m. balandžio 21 d. Komisija priėmė Sprendimą 2005/323/EB ⁽²⁾ dėl saugos reikalavimų, kuriuos turi atitikti plūdriųjų laisvalaikio reikmenų, naudojamų ant vandens ir vandenyje, Europos standartai;
- (6) 2005 m. rugsėjo 6 d. Komisija Europos standartizacijos organizacijoms suteikė įgaliojimą M/372 parengti Europos standartus, kad būtų pašalinti su plūdrisiais laisvalaikio reikmenimis, naudojamais ant vandens ir vandenyje, susiję pagrindiniai pavojai, tiksliau: pavojus paskęsti ar imti skęsti; kiti pavojai, kylantys dėl gaminių konstrukcijos, įskaitant pavojų nudreifuoti, prarasti valdymą, kristi iš didelio aukščio, įkliūti ar išsipainioti vandens paviršiuje arba po vandeniu, staigiai prarasti plūdrumą, apsisversti ir patirti terminį šoką; ir su jiems būdingu naudojimu susiję pavojai, kaip antai pavojus susidurti ir atsitrengti, ir su vėjo gūsiomis, vandens srovėmis ir potvyniais susiję pavojai;
- (7) Europos standartizacijos komitetas pagal Komisijos suteiktą įgaliojimą priėmė plūdriųjų laisvalaikio reikmenų Europos standartų seriją (EN 15649 1–7 dalis). 2013 m. liepos 18 d. Komisija priėmė įgyvendinimo sprendimą 2013/390/ES ⁽³⁾, kuriame konstatuojama, kad plūdriųjų laisvalaikio reikmenų Europos standarto EN 15649 1–7 dalys atitinka juose nurodytiems pavojams taikomą Direktyvoje 2001/95/EB nustatytą bendrą saugos reikalavimą, ir nuorodas į juos paskelbė *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C dalyje;
- (8) Europos standartizacijos komitetas peržiūrėjo plūdriųjų laisvalaikio reikmenų, naudojamų ant vandens ir vandenyje, Europos standartą EN 15649–2:2009+A2:2013;

⁽¹⁾ OL L 11, 2002 1 15, p. 4.

⁽²⁾ 2005 m. balandžio 21 d. Komisijos sprendimas 2005/323/EB dėl saugos reikalavimų, atitinkančių Europos standartus, taikomus vandenyje naudojamiems plūdriems laisvalaikio gaminiams pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/95/EB (OL L 104, 2005 4 23, p. 39).

⁽³⁾ 2013 m. liepos 18 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2013/390/ES dėl plūdriesiems laisvalaikio reikmenims, naudojamiems ant vandens ir vandenyje, skirtos Europos standartų serijos EN 15649 (1–7 dalių) atitikties Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/95/EB bendram saugos reikalavimui ir dėl nuorodų į šiuos standartus skelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL L 196, 2013 7 19, p. 22).

- (9) Europos standartas EN 15649–2:2009+A2:2013 atitinka įgaliojimą M/372 ir Direktyvoje 2001/95/EB nustatytą bendrą saugos reikalavimą. Todėl nuoroda į jį turėtų būti paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
- (10) 2011 m. liepos 27 d. Komisija priėmė Sprendimą 2011/476/ES ⁽¹⁾ dėl Europos stacionariųjų treniruoklių standartų atitikties saugos reikalavimams;
- (11) 2012 m. rugsėjo 5 d. Komisija Europos standartizacijos organizacijoms suteikė standartizacijos įgaliojimą M/506 papildyti stacionariųjų treniruoklių Europos standartus. Šie standartai turėjo atitikti principą, kad įprastomis, priimtinomis ir numatomomis treniruoklių naudojimo sąlygomis dėl konstrukcijos ar apsaugos priemonių susižeidimo ar žalos sveikatai ir saugai pavojus turi būti minimalus;
- (12) Europos standartizacijos komitetas priėmė Europos standartus EN 957 (2 ir 4–10 dalis) ir Europos standartą EN ISO 20957 (1 dalį). Šie standartai patenka į Komisijos įgaliojimo sritį;
- (13) 2014 m. birželio 13 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo sprendimą 2014/357/ES ⁽²⁾, kuriame konstatuojama, kad stacionariųjų treniruoklių Europos standartų serijos EN 957 2 ir 4–10 dalys ir Europos standarto EN ISO 20957 1 dalis atitinka juose nurodytiems pavojams taikomą Direktyvoje 2001/95/EB nustatytą bendrą saugos reikalavimą, ir nuorodas į juos paskelbė *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio C* dalyje;
- (14) Europos standartizacijos komitetas peržiūrėjo stacionariųjų treniruoklių Europos standartą EN 957–6:2010+A1:2014;
- (15) Europos standartas EN 957–6:2010+A1:2014 atitinka įgaliojimą M/506 ir Direktyvoje 2001/95/EB nustatytą bendrą saugos reikalavimą. Todėl nuoroda į jį turėtų būti paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
- (16) šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Direktyva 2001/95/EB įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Toliau nurodytų standartų nuorodos skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio C* serijoje:

- a) EN 15649–2:2009+A2:2013 „Plūdrieji laisvalaikio reikmenys, naudojami ant vandens ir vandenyje. 2 dalis. Informacija naudotojams“;
- b) EN 957–6:2010+A1:2014 „Stacionarieji treniruokliai. 6 dalis. Bėgtakiai, papildomi specialieji saugos reikalavimai ir bandymo metodai“.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2014 m. gruodžio 4 d.

Komisijos vardu
Jean-Claude JUNCKER
Pirmininkas

⁽¹⁾ 2011 m. liepos 27 d. Komisijos sprendimas 2011/476/ES dėl Europos stacionariųjų treniruoklių standartų atitikties saugos reikalavimams remiantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/95/EB (OL L 196, 2011 7 28, p. 16).

⁽²⁾ 2014 m. birželio 13 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2014/357/ES dėl stacionariųjų treniruoklių Europos standartų serijos EN 957 (2 ir 4–10 dalių) ir EN ISO 20957 (1 dalies) ir dešimties gimnastikos įrangos Europos standartų atitikties Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/95/EB bendram saugos reikalavimui ir dėl nuorodų į šiuos standartus skelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL L 175, 2014 6 14, p. 40).

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT